

สังคัมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ

โดย

นายภาคภูมิ รุ่งเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

SOCIETY IN THE ARIA OF INEQUALITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts VISUAL ARTS

Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ
โดย	นายภาคภูมิ รุ่งเรือง
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิศักดิ์

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

	คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ ภาพพิมพ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี)	
(ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิศักดิ์)	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)	ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ นาวิณ เบียดกลาง)	ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พลประเสริฐ)	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

640120004 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความเหลื่อมล้ำ, คุณภาพชีวิต, เอกภาพ

นาย ภาคภูมิ รุ่งเรือง: สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก : ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิศักดิ์

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” มีความมุ่งหมายในการสะท้อนปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของสังคมไทยต่อกลุ่มคนกรมาชีพ กลุ่มคนเปราะบางหรือบุคคลที่ใช้ชีวิตอยู่ในที่สาธารณะ ผ่านกระบวนการทางศิลปกรรม จากการสำรวจรวบรวมข้อเท็จจริงจากข่าวสาร ทำให้ผู้วิจัยวิเคราะห์และประมวลผลจากการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ สภาพจิตใจ สุขภาพและคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนแรงงาน

กระบวนการการสร้างสรรคผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบผลงานทัศนศิลป์ที่เกิดจากการผสมผสาน ของเรื่องราวระหว่างจิตรกรรม และวัสดุ เรียกว่า จิตรกรรมสื่อผสม เข้ามามีส่วนร่วมด้วยเพื่อสร้างวาทกรรม เสริมต่อหรือโต้ตอบกัน ไม่ทำลายเอกภาพหรือความหมายของผลงาน ทั้งนี้รูปแบบเทคนิคนี้จะสร้างการรับรู้ต่อผู้ชมให้ไม่ติดอยู่ในวิธีการเล่าเรื่องในงานจิตรกรรมบนผืนผ้าใบเพียงอย่างเดียว แต่ยังสร้างการทำความเข้าใจเพิ่มเติมจาก วัสดุ ที่เข้ามามีบทบาทเป็นส่วนเสริมเนื้อหา ที่มุ่งเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาความเหลื่อมล้ำ

ผลการสร้างสรรคได้ค้นพบวิธีการแสดงออกทางเทคนิคจิตรกรรมสื่อผสมนำมาถ่ายทอดเรื่องราว ดีแม่ สะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำ ผ่านการรับรู้ทางอารมณ์(Emotional) และความสะเทือนใจ ที่มีต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งผลต่อมุมมองทัศนคติ ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมของผู้ชมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเกิดการตระหนักรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น

640120004 : Major VISUAL ARTS

Keyword : Inequality, Quality of life, Unity

MR. Parkphoom RUNGRUENG : Society in the Aria of Inequality Thesis advisor :
Dr. Trinapat Chaisitthisak

The thesis creation “Society in the Aria of Inequality” aims to reflect the problems of inequality that occur in the diary life of Thai society to the lower classes people such as the working class, vulnerable people, or people living in public. Through the process of art, from surveying to gathering facts from news causing the researcher analyzes and processes data from field visits to collect data Living environment, mental state, health, and quality of life of the lower classes.

The process of creating works of visual art in the form of visual art that arises from the combination of painting and other materials is called mixed media painting. To create complementary or interactive discourse without destroying the unity or meaning of the work This technique creates the perception of the audience that they are not stuck with the narrative method of painting on canvas alone. It also generates additional insights from the content of disparities.

The result of creativity has found a way of expressing technical expression that reflects the severity of the problem of inequality. Through emotional awareness and trauma to the problem of inequality. It affects the views, attitudes, and problems of inequality in the society of the audience to create knowledge, understanding, and awareness of inequality problems that arise and step in to help solve them together.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณ นายวิชา รุ่งเรือง (บิดา) นางปัทมา รุ่งเรือง (มารดา) นางสาว ศิวพร รุ่งเรือง (พี่สาว) และนายรุ่งโรจน์ รุ่งเรือง (พี่ชาย) ครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้กำเนิด คอยสั่งสอน เลี้ยงดู ตลอดจนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาเล่าเรียนในสิ่งที่ข้าพเจ้ารัก ตั้งแต่ปริญญาตรี จนถึง ปริญญาโท และให้การสนับสนุนข้าพเจ้ามาโดยตลอด ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัวอีกครั้งด้วยความรัก และความกตัญญู

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.ตฤณภัทร ชัยสิทธิศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.วิชญ มุกตามณี ที่คอยให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ คอยแนะนำแนวทางการ สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้แต่ข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิดตลอดรวมถึงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ทั้งยังคอยแนะนำ แนวทางอันเป็นประโยชน์สูงสุดต่อข้าพเจ้า และนักศึกษาทุกคน

ขอขอบคุณคณาจารย์ อาจารย์ภาควิชาจิตรกรรมที่เชื่อมั่นในตัว of นักศึกษาทุกคนมาโดย ตลอด วันนี้และตลอดไปศิลปะก็คือชีวิตและจุดมุ่งหมายของข้าพเจ้า ขอขอบคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ อาจารย์ภาควิชาจิตรกรรม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วน ช่วย เป็นแรงผลักดันการสร้างสรรค์ผลงานให้วิทยานิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงทุกประการ และข้าพเจ้าหวัง เป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาไม่มากก็น้อย

ขอขอบคุณเพื่อนๆที่คอยให้คำปรึกษาชี้แนะ เกื้อหนุน คอยหยิบยื่นมือเข้ามาช่วยใน สถานการณ์ที่ยากลำบาก ขอขอบคุณศิลปินหญิง ขวัญชนก แสงทอง สำหรับการช่วยเหลือ สนับสนุน การทำงานศิลปะของข้าพเจ้า ตลอดถึงเป็นกำลังใจสำคัญในการทำงานศิลปะ

นาย ภาคภูมิ รุ่งเรือง

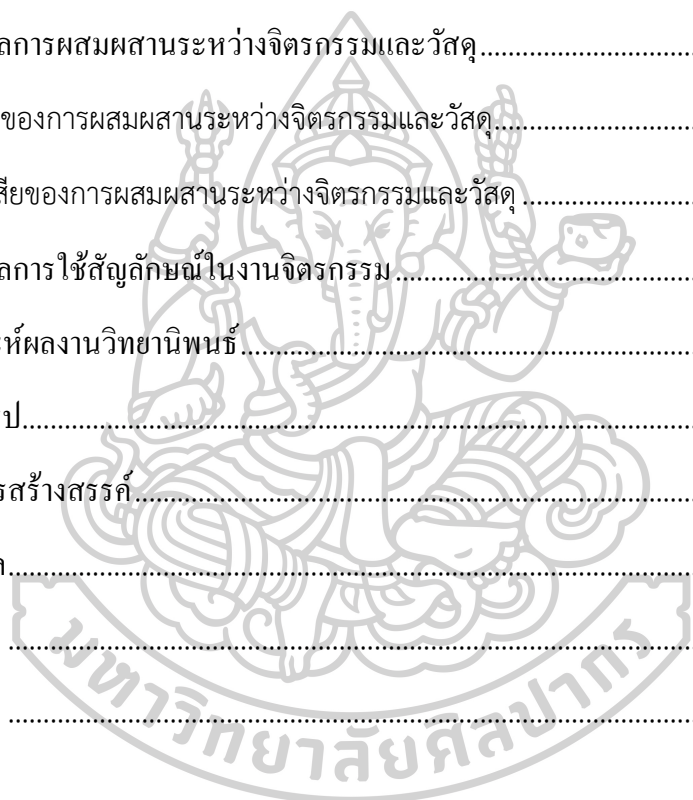
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
ขั้นตอนของการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	3
แหล่งข้อมูล.....	3
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
ส่วนที่ 1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำ.....	6
1.1 ความเป็นมาของความเหลื่อมล้ำ	6
1.2 ปัญหาที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ.....	7
1.3 สภาวะเศรษฐกิจของเมืองไทย / ปทุมธานี	8
1.4 การเมือง (Politics) ในแบบของฌาคส์ ร็องซีแยร์ (Jacques Ranciere).....	10

1.5 ศิลปะสำนึกนิยม Social Realism	12
1.6 โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes).....	13
1.7 สัญลักษณ์และสัญญะในงานศิลปะ.....	14
1.8 ความหมายของกรอบ	15
ส่วนที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำ	16
1. กุस्ताฟว์ กูร์แบ (Gustave Courbet) (1819-1877).....	16
2. โอนอเร โดมึเย Honoré Daumier	18
ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินกรณศึกษา.....	20
วิเคราะห์และสรุปผลงาน ของ Jean-François Millet ภาพผลงาน The Gleaners.....	21
สรุปวิเคราะห์ผลงาน อาจารย์มณฑิธร บุญมา (2496 - 2543).....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการกระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์	25
3.1 ที่มาทางความคิด รูปแบบและเทคนิค	25
3.2 ทักษะการใช้ในการสร้างสรรค์	26
3.3 ที่มาของแนวความคิด การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1	26
3.4 แนวความคิดและอิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1.....	27
3.5 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1	27
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	28
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	28
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	29
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	29
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	30
3.6 สรุปผลการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1	33
3.7 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	33

ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	33
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	36
3.8 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	41
ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	41
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	43
3.9 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	45
ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	45
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	46
3.10 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	50
ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	50
สรุป ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2.....	51
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	52
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	52
3.11 ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	53
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	53
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรม ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	55
3.12 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	58
ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	59
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	59
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	63
3.13 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	70
ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	71
กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	72

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	75
สรุปผลวิเคราะห์การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	79
บทที่ 4 การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	80
สรุปการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1	80
สรุปการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2.....	80
สรุปการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	80
วิเคราะห์ผลการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ.....	86
1.ข้อดีของการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ.....	86
2.ข้อเสียของการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ	86
วิเคราะห์ผลการใช้สัญลักษณ์ในงานจิตรกรรม.....	87
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	88
บทที่ 5 บทสรุป.....	89
สรุปผลการสร้างสรรค์.....	89
อภิปรายผล.....	89
รายการอ้างอิง.....	91
ประวัติผู้เขียน	94

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์	81
ตารางที่ 2 ตารางการใช้สัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมและวัสดุ	87

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1: โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes).....	13
ภาพที่ 2: Gustave Courbet, photograph Atelier Nadar, c. 1860s.....	16
ภาพที่ 3: L"Origine du monde (1866) หรือ The Origin of the World.....	17
ภาพที่ 4: โอนอเร โดมึเย (Honore Daumier).....	18
ภาพที่ 5: Honoré Daumier , Gargantua	19
ภาพที่ 6: Jean-François Millet ชื่องาน The Gleaners (Des glaneuses) ปี 1857.....	20
ภาพที่ 7: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2	21
ภาพที่ 8: มณฑิเยร บุญมา (2496 - 2543).....	22
ภาพที่ 9: Manual Acts in Red Handprints Construction ปี 1990	24
ภาพที่ 10: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1	28
ภาพที่ 11: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2	28
ภาพที่ 12: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3	29
ภาพที่ 13: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4	29
ภาพที่ 14: ภาพร่างความคิด	30
ภาพที่ 15: วัสดุที่ใช้ในการทำงาน.....	31
ภาพที่ 16: ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างภายใน	31
ภาพที่ 17: ขั้นตอนการทำสี.....	32
ภาพที่ 18: ภาพสมบูรณ์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	32
ภาพที่ 19: ภาพกระจกสีภายในสถานีหัวลำโพง.....	34
ภาพที่ 20: ภาพสถาปัตยกรรมและกระจกสีภายในหัวลำโพง.....	34

ภาพที่ 21: ภาพการเดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงเทศกาล โดยสถานีรถไฟหัวลำโพง	35
ภาพที่ 22: ภาพเส้นแบ่งช่องกระจกและลงสี	35
ภาพที่ 23: ภาพการทับซ้อนภาพผู้คนลงบนกระจกในงานจิตรกรรม	35
ภาพที่ 24: ภาพร่างโครงสร้าง	36
ภาพที่ 25: ภาพโครงสร้างภายใน	36
ภาพที่ 26: การสร้างกรอบผลงานจากระนาบ	37
ภาพที่ 27: การพันเทปกระดาษก่อนวางใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส).....	37
ภาพที่ 28: การวางใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส).....	38
ภาพที่ 29: ขั้นตอนการขัดใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)รอบแรก.....	38
ภาพที่ 30: ขั้นตอนการป้อนสีด้วยสีป้อนเคมีสีเหลือง.....	39
ภาพที่ 31: ขั้นตอนการขัดสีป้อน.....	39
ภาพที่ 32: ขั้นตอนลงสีรองพื้น	40
ภาพที่ 33: ขั้นตอนการลงสีจริง	40
ภาพที่ 34: ภาพสมบูรณ์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	41
ภาพที่ 35: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	41
ภาพที่ 36: ภาพร่างผลงาน	42
ภาพที่ 37: ภาพบรรยากาศหลังร้านค้า ร้านชำของชุมชนปิดตัวลง.....	42
ภาพที่ 38: ภาพร่างผลงาน	43
ภาพที่ 39: โครงสร้างโดยรวม ก่อนใส่รายละเอียด.....	43
ภาพที่ 40: โครงสร้างโดยรวมใส่รายละเอียด	44
ภาพที่ 41: ขั้นตอนการลงสีรองพื้น.....	44
ภาพที่ 42: ภาพสมบูรณ์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	45
ภาพที่ 43: ภาพผลงาน ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3	45

ภาพที่ 44: ภาพร้านขายของชำ(โชห่วย) ร้านหมวย	46
ภาพที่ 45: ภาพร้านขายของชำ(โชห่วย) ร้านยายดับ	46
ภาพที่ 46: ภาพร่างผลงาน	47
ภาพที่ 47: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงเฟรมชิงผ้าใบ	47
ภาพที่ 48: ภาพการลงสีชั้นแรกลงบนแคนวาส	47
ภาพที่ 49: ภาพขั้นตอนการลงสีชั้นที่สอง	48
ภาพที่ 50: ภาพสมบูรณ์	48
ภาพที่ 51: ภาพสมบูรณ์	49
ภาพที่ 52: ภาพสมบูรณ์ ภาพผลงาน ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3	49
ภาพที่ 53: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4	50
ภาพที่ 54: ภาพโครงสร้างเหล็ก ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4	51
ภาพที่ 55: ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	52
ภาพที่ 56: ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	53
ภาพที่ 57: ขั้นตอนการร่างภาพผลงาน	54
ภาพที่ 58: ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 สมบูรณ์	54
ภาพที่ 59: การวาดเส้นขนาดเท่าจริงเพื่อสร้างตัดประกอบ	55
ภาพที่ 60: ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างโดยรวม	55
ภาพที่ 61: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงสร้างส่วนจั่วหลังคาด้านหลัง	56
ภาพที่ 62: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงสร้างส่วนจั่วหลังคาด้านหลัง เพิ่มขนาดหน้าไม้แนวนอน	56
ภาพที่ 63: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงสร้างส่วนจั่วหลังคาด้านหลัง เพิ่มขนาดหน้าไม้แนวตั้ง	57
ภาพที่ 64: ขั้นตอนการสร้างโดยรวม ก่อนทำสี	57
ภาพที่ 65: ภาพสมบูรณ์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	58
ภาพที่ 66: ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	58

ภาพที่ 67: ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดบรมนิวาส ขรัว อินโช่ง (ซ้าย).....	59
ภาพที่ 68: ภาพดอกคาร์เนชั่น ในผลงาน (ขวา).....	59
ภาพที่ 69: ภาพร่างผลงาน	60
ภาพที่ 70: การร่างภาพบนผ้าใบ	61
ภาพที่ 71: ขั้นตอนการลงสีรองพื้นด้วยสีโปรง	61
ภาพที่ 72: ขั้นตอนการวาดภาพ	62
ภาพที่ 73: ขั้นตอนการวาดภาพ	62
ภาพที่ 74: ภาพสมบูรณ ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	63
ภาพที่ 75: กระดาษกลาโหม (ซ้าย).....	63
ภาพที่ 76: ภาพร่างความคิดจากสถาปัตยกรรม (ขวา).....	63
ภาพที่ 77: ภาพร่างผลงาน	64
ภาพที่ 78: ภาพร่างผลงานขนาดเท่าจริงบนแผ่นไม้	64
ภาพที่ 79: ขั้นตอนการสร้างผลงานไม้ด้านในก่อนห่อด้วยแผ่นอลูมิเนียม	65
ภาพที่ 80: ขั้นตอนที่ 1 การวัดและตัดแผ่นอลูมิเนียม.....	66
ภาพที่ 81: ขั้นตอนที่ 2 วัดตามขนาดบนแผ่นอะลูมิเนียม	66
ภาพที่ 82: ขั้นตอนที่ 3 พับแผ่นอลูมิเนียมวางเทียบขนาด.....	67
ภาพที่ 83: ขั้นตอนที่ 4 ทากาววางทั้งสองด้านก่อนห่อด้วยแผ่นอลูมิเนียม	67
ภาพที่ 84: ขั้นตอนที่ 5 การวางคิ้วขอบมุมจากอลูมิเนียมก่อนยึดด้วยน็อต	68
ภาพที่ 85: ขั้นตอนที่ 6 ยึดคิ้วมุมจากอลูมิเนียมด้วยน็อต	68
ภาพที่ 86: ขั้นตอนที่ 7 ยึดคิ้วมุมจากอลูมิเนียมด้วยน็อต	69
ภาพที่ 87: ขั้นตอนที่ 8 การสร้างผลงานด้วยคิ้วมุมจากและห่ออลูมิเนียมพร้อมยึดน็อต	69
ภาพที่ 88: ภาพสมบูรณ.....	70
ภาพที่ 89: ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	70

ภาพที่ 90: ภาพร่างผลงาน	71
ภาพที่ 91: สถาปัตยกรรมสัปปายะสภาสถาน รัฐสภาใหม่ (ซ้าย).....	71
ภาพที่ 92: ภาพร่างความคิดที่มา (ขวา).....	71
ภาพที่ 93: ฟุ้งทานตะวัน	72
ภาพที่ 94: ภาพร่างขนาดเท่าจริง 1 (ซ้าย).....	73
ภาพที่ 95: ภาพร่างขนาดเท่าจริง 2 (ขวา).....	73
ภาพที่ 96: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ	73
ภาพที่ 97: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ	73
ภาพที่ 98: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ	74
ภาพที่ 99: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ	74
ภาพที่ 100: การสร้างเสาซ้ายขวา (ซ้าย).....	75
ภาพที่ 101: การสร้างเสาซ้ายขวา (ขวา)	75
ภาพที่ 102: โครงสร้างไม้โดยรวม.....	75
ภาพที่ 103: ภาพขั้นตอนเตรียมโครงสร้างเหล็กส่วนบน	76
ภาพที่ 104: การประกอบโครงสร้างเหล็ก	76
ภาพที่ 105: ภาพการขัดเหล็กด้วยหินเจียรเพื่อความเรียบร้อยสวยงาม	77
ภาพที่ 106: ภาพโครงสร้างโดยรวม	77
ภาพที่ 107: ภาพขั้นตอนการทำสี.....	78
ภาพที่ 108: ภาพสมบูรณ์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	78

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาที่อยู่คู่กับประเทศไทยมาอย่างยาวนานจนแทบจะแยกออกจากกันไม่ได้ และความเหลื่อมล้ำเป็นต้นเหตุและปัจจัยสำคัญต่อปัญหาที่สร้างผลกระทบรุนแรงต่อต้านอื่น ๆ ในสังคม ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นเหมือนเงื่อนปมของเชือกที่เชื่อมโยงและสลับซับซ้อน พันไปมาจนยากจะแก้ไข และในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนของสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน สังคมที่ยากจะค้ำค้ำถึงอนาคต ระบบทุนที่ถูกผลิตขึ้นอย่างไม่มีความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้ชวนขบคิดให้เห็นถึงมุมมองต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่พบในชีวิตประจำวัน ไปจนถึงความจริงของสภาพสังคมนั้นมีหลายเรื่องที่ไม่ดี ไม่งาม หนึ่งในนั้นคือเรื่องความเหลื่อมล้ำของชนชั้นในสังคมกลุ่มคนที่ต้องรับบทบาทเป็นนักแสดงหลักในภาพยนตร์เรื่องนี้ อยู่เสมอคือกลุ่มคนกรรมมาชีพกลุ่มคนเปราะบางหรือบุคคลที่ใช้ชีวิตอยู่ในที่สาธารณะ พวกเขาถูกดูแคลนและทอดทิ้งเอาไว้อีกฝากหนึ่งของสังคมอยู่เสมอ

ในจังหวัดปทุมธานีถิ่นกำเนิดของข้าพเจ้า เป็นเมืองอุตสาหกรรมจึงไม่มีคนพื้นที่เดิมอาศัยอยู่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นคนต่างถิ่นย้ายเข้ามาทำงาน การเข้ามาและออกไปของผู้คนในพื้นที่เป็นภาพที่เห็นจนชินตา ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ร่วมสนทนากับบุคคลหลายกลุ่ม พูดคุยถึงปัญหาที่หลากหลาย พวกเขาต้องสู้กับอะไร พวกเขากินนอนอย่างไร พวกเขามีความคิดต่อวันพรุ่งนี้อย่างไร ในบางครั้งคำตอบนั้นก็เศร้าจนยากที่จะอธิบายต่อได้ เนื่องจากผู้คนใช้แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นคนยากจน จึงต้องย้ายเข้ามาทำงานตามโรงงานเพื่อเอามาหาความมั่นคงในโลกทุนนิยม ที่ต้องแลกกับความเหลื่อมล้ำในทุก ๆ ด้านที่พวกเขาต้องเจอ

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นผลพวงของปัญหาความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างที่ฝังรากลึกไล่ระดับความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ตามชนชั้นที่ต่ำลง ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่ในท่ามกลางสังคมของความเหลื่อมล้ำ หากเราไม่ทำความเข้าใจในปัญหาของความเหลื่อมล้ำ ปัญหานี้จะยังคงอยู่ต่อไป และ รุกลามไปในวงกว้าง อาจนำไปสู่การใช้ความรุนแรงเพื่อต่อต้านความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้กระบวนการทำงานของข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปที่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ที่ถูกมองข้ามและไม่ได้ถูกพูดถึง นำมาสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม เพื่อให้เป็นมากกว่าภาพแทนที่ชี้ให้เห็นปัญหา แต่สามารถสื่อถึงอารมณ์ความรุนแรงของ

เหตุการณ์จากปัญหาความเหลื่อมล้ำในผลงานทัศนศิลป์ได้ สร้างความรู้ความเข้าใจ ต่อผู้ชม เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตคน ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนถึงสังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการทำงานร่วมกันระหว่างจิตรกรรม และวัสดุต่าง ๆ ในรูปแบบสัมพันธ์บท (intertextuality) เพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

สมมติฐานของการศึกษา

1. ผลงานสื่อผสมที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างจิตรกรรม และ วัสดุ จะสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมได้
2. ผู้ชมสามารถตีความจากสัญลักษณ์ในผลงานได้ และเกิดการตระหนักรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น และอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา หรือบอกต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ผู้คนหลงลืม หรือไม่รู้ตัวว่าตัวเองนั้นก็เป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับผลกระทบ
3. สมมติฐานด้านรูปแบบผลงาน ในส่วนของจิตรกรรม เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการตีความของผู้ชมได้จากสัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในผลงาน หรือเทคนิคทางจิตรกรรมที่สร้างอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ
4. สมมติฐานด้านเทคนิค ในส่วนของ วัสดุต่าง ๆ ที่ถูกนำมาเลือกใช้ ความเป็นลักษณะเฉพาะของวัสดุ เช่น ความแข็งของเหล็ก ความมันวาวของแผ่นอลูมิเนียม หรือแผ่นเหล็กที่ถูกกัดกร่อนโดยสนิม จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการตีความของผู้ชม และสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ ได้จากความจริงของวัสดุที่นำมาสร้างผลงาน

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาประเด็นทางสังคมโดยมุ่งเน้นลักษณะปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเหลื่อมล้ำ
2. ศึกษาผลกระทบจากปัญหาความเหลื่อมล้ำที่กระทบกระเทือนจิตใจของผู้คนในสังคม
3. ศึกษาการนำเสนอมุมมองทัศนคติของผู้คนในปัจจุบัน ที่มีต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม
4. ศึกษาเทคนิคทางจิตรกรรม เพื่อเสาะแสวงหาความเป็นไปได้ใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนของการศึกษา

1. วิเคราะห์และทำการเก็บข้อมูลจากสื่อ ที่นำเสนอข้อมูล หรือบทความที่เกี่ยวกับปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำ นำมาวิเคราะห์เพื่อหาสัญญาณศิลปะที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งทางตรงและทางอ้อมมาเป็นข้อมูลอ้างอิงในการสร้างผลงานศิลปะ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์และสรุปผล ตามขอบเขตเนื้อหาเพื่อพัฒนาเป็นกระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
3. สืบหาข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่พูดคุยกับบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะผู้ใช้แรงงาน เนื่องจากกลุ่มผู้ใช้แรงงานเป็นกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาความเหลื่อมล้ำมากเป็นอันดับต้นๆ และได้รับผลกระทบจากปัญหาความเหลื่อมล้ำทั้งทางตรงและทางอ้อม
4. ค้นหาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่พูดถึงปัญหาเชิงโครงสร้าง และปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เชื่อมโยงกับผู้คนโดยตรง

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาจากข้อมูลเอกสารและสถานที่จริง
 - รวบรวมข้อมูลจากกรณีศึกษาและทฤษฎีอ้างอิงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ ข่าวสารที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการสร้างสรรค์
2. ศึกษาจากกระบวนการการสร้างสรรค์
 - ค้นคว้าความเป็นไปได้จากการทดลองสร้างแบบร่างทั้งในส่วนของ 2 มิติ และ 3 มิติ
 - ศึกษาค้นคว้าหาความเป็นไปได้ในส่วนของเทคนิค

แหล่งข้อมูล

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของปัญหาความเหลื่อมล้ำในแง่ต่าง ๆ ที่สนใจ
2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. ลงพื้นที่จริงเพื่อหาข้อมูลในหัวข้อปัญหาความเหลื่อมล้ำที่คัดเลือกในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง
4. ข่าวสารจากเหตุการณ์ในสังคมทั้งในโซเชียลมีเดีย และสื่อสิ่งพิมพ์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. กล้องบันทึกภาพและเสียง
2. สมุดจดบันทึก
3. คอมพิวเตอร์และเครือข่ายเว็บไซต์
4. เครื่องมืออุปกรณ์ช่างที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
5. อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ปฏิบัติงานจิตรกรรม
6. วัสดุและวัสดุต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ เช่น สังกะสี เหล็กขั้วอ้อย แผ่นอลูมิเนียม ไม้อัด ไม้สน ฯลฯ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” เกิดจากการมองเห็นสภาพสังคมในปัจจุบัน โดยเริ่มจากการสังเกตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน ข้าพเจ้ามีธุรกิจหอพักแรกเริ่มผู้อยู่อาศัยมีความสามารถในการจ่ายค่าเช่าตรงตามเวลาที่กำหนด แต่ในช่วงเวลาสถานการณ์โควิด -19 และช่วงเวลาหลังจากนั้น ผู้เช่าเริ่มมีปัญหาในการจ่ายค่าเช่า เริ่มมีการค้างชำระและหนีหาย ข้าพเจ้าจึงต้องการทราบถึงปัญหาที่แท้จริง จึงพบว่ามีปัญหามากมายและใหญ่มากกว่าที่ข้าพเจ้าคิด ข้าพเจ้ามีโอกาสดำเนินการพูดคุยกับผู้เช่าและผู้คนหลากหลายอาชีพ จึงพบว่า ปัญหาการเงินและปากท้องของผู้คน เป็นปัญหาที่อยู่คู่กับผู้คนมาโดยตลอด การพูดคุยกับกลุ่มคนทำงานโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าพวกเขาเจอกับปัญหาหนี้สิน การเลิกจ้างของโรงงานที่เกิดจากสภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ และผู้คนพวกนี้ไม่ได้รับการช่วยเหลือ เยียวยา หรือแม้กระทั่งการบอกกล่าวล่วงหน้า นั้นหมายความว่าพวกเขาไม่มีความมั่นคงในหน้าที่การงานเลย การพูดคุยกับกลุ่มคนค้าขายหาบเร่แผงลอย ร้านขายของชำ พบว่าวัตถุดิบในการทำอาหารเพื่อนำมาขายมีราคาสูงขึ้นหลายเท่าตัว จึงต้องเลือกใช้ของที่มีคุณภาพต่ำลงตาม ส่งผลให้ขายของได้ยากมากขึ้นหรือหากใช้ของที่มีคุณภาพเท่าเดิมแต่ขึ้นราคาก็ทำให้ขายไม่ได้อีก เนื่องจากกลุ่มคนที่มีเงินน้อยซื้อไม่ไหว ทั้งหมดนั้นมีความเชื่อมโยงกัน การพูดคุยกับกลุ่มคนแรงงานที่อาศัยในพื้นที่ พบว่า พวกเขาไม่มีงาน โดนกดราคางาน เป็นเหมือนบุคคลที่ไม่ได้รับความสนใจ และมีแต่ผู้คนที่มอບค้ำว่า “ให้แค่นี้จะเอาไหม ไม่เอาจะให้คนอื่นทำ” เป็นคำพูดคล้ายคำสั่ง ที่ไม่มีตัวเลือกมากนักอยู่เสมอ จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้พบและประสบการณ์ของตัวเองจึงพบว่านี่คือ ความเหลื่อมล้ำ ในสังคมที่กดขี่และมีผู้ได้รับผลกระทบมากน้อยตามลำดับฐานะในสังคมและไม่เป็นความจริงเลย จากคำพูดที่ว่า มีน้อยก็ใช้น้อย มีน้อยก็ซื้อน้อยซึ่งมันย้อนแย้งมากกับ การเสียภาษี7%เท่ากัน การซื้อน้อยแต่ต้องซื้อหลายๆครั้ง ดูเป็นวิธีที่ไม่ได้ช่วยและยังซ้ำเติมความจนของผู้คนในทางอ้อมอีกด้วย จุดเริ่มต้นจากปัญหานำไปสู่แรงบันดาลใจในการเป็นแสดงออกถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมด้วยวิธีการทางทัศนศิลป์ นำความรู้ ข้อมูล ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นองค์ประกอบสนับสนุนในการสร้างสรรค์เพื่อบอกกล่าว วิพากษ์วิจารณ์สภาพสังคมของความเหลื่อมล้ำ

ส่วนที่ 1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำ

1.1 ความเป็นมาของความเหลื่อมล้ำ

- 1.2 ปัญหาที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ
- 1.3 สภาวะเศรษฐกิจของเมืองไทย / ปทุมธานี
- 1.4 การเมือง (Politics) ในแบบของฌาคส์ ร็องซีแยร์ (Jacques Ranciere)
- 1.5 ศิลปะสังคมนิยม Social Realism
- 1.6 สัญลักษณ์และสัญลักษณ์ในงานศิลปะ
- 1.7 โรลันด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes)
- 1.8 ความหมายของกรอบ

ส่วนที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำ

- 2.1 กุสตาวัว กูร์แบ (Gustave Courbet) (1819-1877)
- 2.2 โอนอเร โดมิเย (Honore Daumier)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินกรณีศึกษา

- 3.1 Jean-François Millet
- 3.2 อาจารย์มณฑิธร บุญมา (2496 - 2543)

ส่วนที่ 1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำ

1.1 ความเป็นมาของความเหลื่อมล้ำ

“ความเหลื่อมล้ำ” ในทฤษฎีของข้าพเจ้า เริ่มจากการแบ่งพรรคแบ่งพวก “ว่านี่คือของฉัน นั่นคือของแก” การแบ่งพรรคแบ่งพวกเป็นเหมือนดาบสองคม ที่ด้านหนึ่งมีความปรองดองกลมเกลียว แต่อีกด้านก็คือการมองหาแต่ผลประโยชน์เข้ากับกลุ่มของตัวเองและปิดสิ่งที่มีค่าน้อยกว่าให้กลุ่มอื่น หากขยายความคิดนี้ และใส่ลงไปในทุก ๆ เรื่อง มันคือสาเหตุหลักที่เริ่มสร้าง รอยร้าวเล็ก ๆ ที่แบ่งผู้คนออกจากกัน มนุษย์เป็นสัตว์สังคม และมนุษย์ก็เป็นสัตว์ที่เลือกสังคมของตัวเองเช่นกัน เรามักจะเห็น หรือเคยได้ยินมาว่า เราควรคบกับเพื่อนที่เป็นคนรวย เพื่อที่พวกเขาจะพาเรารวย หรือสุขภาพดี คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตพาลพาไปหาผล ในแง่หนึ่งมันเป็นเรื่องจริงที่ควรทำตาม แต่อีก

แง่หนึ่งคำสอนเหล่านี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการเริ่มแบ่งชนชั้นวรรณะเกิดขึ้นในสังคม เพราะข้าพเจ้าคิดว่า สถานะทางการเงินของผู้คนไม่เท่ากัน ผู้คนในชุมชนไม่ได้มีโอกาสเป็นบัณฑิตเท่ากันทุกคน จึงทำให้เกิดการสร้างสังคมบัณฑิตขึ้น กล่าวง่าย ๆ คือ ผู้ที่มีโอกาส และผู้ที่ไม่มีโอกาส จึงเป็นเรื่องที่น่าตกใจว่า ผู้ที่มีโอกาสได้รับโอกาสอยู่เสมอ แต่ผู้ที่ไม่มีโอกาส ก็เป็นเรื่องที่ยากเย็นมากในการไขว่คว้าหาโอกาสสักครั้ง ผู้คนที่ขาดโอกาสถูกจัดให้อยู่ในที่ที่ไม่พึงประสงค์อยู่เสมอและทุกสถานการณ์กลายเป็นกลุ่มคนเปราะบางในสังคมที่ถูกจำกัดสิทธิทั้งทางตรงและทางอ้อม โน้มหน้าเข้าสู่ความจนเป็นวงวนที่ยากจะหลุดพ้น

1.2 ปัญหาที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ

ปัญหาที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ คือโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เป็นธรรม โครงสร้างทางสังคมที่ไม่ได้เอื้อกับประชาชน และไม่คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน ระบบสังคมทุนนิยมที่เปรียบกับปลาใหญ่กินปลาเล็ก หรือ มือใครยาวสาวได้สาวเอา จึงเป็นปัญหาที่จะตามมา มีดังนี้

1.2.1 ความยากจน ความยากจนเป็นสาเหตุที่อาจทำให้ผู้ขาดโอกาส กลายเป็นผู้คนเปราะบาง เนื่องจากการจะยกระดับสภาพชีวิต มีสุขภาพดี มีสุขลักษณะ สุขภาพที่ดีนั้นล้วนใช้ต้นทุน กลุ่มเด็กที่เกิดในครอบครัวที่มีความยากจน มีแนวโน้มที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานน้อยกว่า และอาจขาดโอกาสการเรียนรู้ในรายวิชาที่สอดแทรกทักษะอาชีพ จึงเป็นเหมือนการซ้ำเติมให้เด็กคนหนึ่งกลายเป็นคนที่ไร้ทักษะความสามารถในการหาเลี้ยงชีพด้านในต่าง ๆ

1.2.2 การเข้าถึงความช่วยเหลือ ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นและยากที่จะแก้ไข หนึ่งในปัจจัยหลักสำคัญ คือการเข้าถึงความช่วยเหลือ ทั้งสวัสดิการจากภาครัฐและเอกชน การเข้าถึงความช่วยเหลือเป็นเหมือนห่วงโซ่ที่คล้องต่อมาจากความจน ในโลกยุคไซเบอร์เน็ตเวิร์กเป็นยุคที่รับรู้หรือส่งต่อข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วมากที่สุด อาจหมายความว่าผู้คนในยุคปัจจุบันต้องมีอุปกรณ์เครื่องรับสัญญาณทุกคนจึงจะทำให้การส่งต่อข้อมูลเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและเต็มประสิทธิภาพมากที่สุด แต่ในชีวิตความเป็นจริงไม่ได้มีคนที่มียุอุปกรณ์เครื่องรับเหมือนกันทุกคน ยกตัวอย่างเช่น การเข้าถึงสิทธิคนละครึ่ง ของรัฐบาล การสมัครเพื่อเข้าถึงสิทธิเป็นขั้นตอนที่ยุงยาก ใช้อุปกรณ์ในการเข้าถึงสิทธิในการยืนยันตัวตน ทั้งยังต้องใช้ความรู้ และเวลาที่มากเกินไป ข้าพเจ้าพบเห็นคนที่ยากจนจริง ไม่ได้รับสิทธิเป็นจำนวนมาก ต่อแถวเป็นเวลานานเพียงเพื่อรอดถอนบัตรจากตู้เอทีเอ็มเก่าๆ ในช่วงเวลาและสภาพอากาศร้อนๆ บางคนล้างจานประจำวันเพื่อมารอรับเงิน หรือแม้กระทั่งการนำที่นอนหมอนมุ้งมากางหน้าตู้เอทีเอ็มเพราะกลัวว่าจะไม่ได้ใช้สิทธิของตัวเองในวันและเวลาที่กำหนด ซึ่ง

เป็นภาพที่พบเห็นได้ทั่วไปหลังจากมีการประกาศแจกเงิน นั้นสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามอย่างที่สุดด้วยตัวเองของคนยากไร้ให้เข้าถึงสิทธิประโยชน์ของตนเอง บนการบริหารจัดการแบบเข้าขามเย็นขามของรัฐบาล กับนโยบายที่มีวัตถุประสงค์คล้ายการเยียวยาคนจน

1.2.3 การทำลายศักยภาพ หรือความสามารถของผู้คน ข้าพเจ้ามีความเชื่ออย่างยิ่งว่าความยากจน หรือความเหลื่อมล้ำ ทำลาย ปกปิดความสามารถในด้านต่าง ๆของผู้คน เนื่องจากการเข้าถึงองค์ความรู้ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกฝนต่อยอดเพื่อสร้างอาชีพนั้นหาได้ยาก ซึ่งความเหลื่อมล้ำตรงนี้จะมียุทธศาสตร์เข้ามาช่วยหาผลประโยชน์เข้าตนเองอยู่ทั่วไป ยกตัวอย่างเช่น รายการประกวดร้องเพลงบนจอโทรทัศน์ ที่เฟ้นหาคนที่มีความร้องไพเราะ แต่ยากจน มาออกทีวีเพื่อประกวดหาผู้ชนะเลิศรับรางวัล เสียงร้องอันไพเราะ หรือชีวิตอันแสนรันทดที่ต้องเจออย่างหมดเปลือกต่อหน้าสาธารณชนนั้น สิ่งไหนกันแน่ที่เรียกคะแนนความสนใจจากผู้ชมทางบ้าน ความสามารถที่มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดของคนจน หรือความสามารถที่สามารถเรียนรู้ฝึกฝนได้ของคนจนนั้นถูกขโมยไปโดยผู้ที่ไม่ยากจนอยู่เสมอ

1.3 สภาวะเศรษฐกิจของเมืองไทย / ปทุมธานี

1.3.1 สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศไทยในช่วงปี2565 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจทั่วโลกอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวหลังจากโดนมรสุมโควิด 19 สถานการณ์เศรษฐกิจทั่วโลกกำลังอยู่ในช่วงของความเปราะบางเนื่องจากการประกาศล็อกดาวน์ในหลายๆประเทศ ส่งผลต่อการค้าและการท่องเที่ยวที่นับว่าเป็นแหล่งเงินได้หลักของประเทศ หลายประเทศจึงรีบทำการหาวัคซีน เพื่อแจกจ่ายกับประชาชนให้สามารถเปิดประเทศได้เร็วที่สุด และประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศที่ทำวิธีแบบเดียวกัน

เราสามารถเห็นข่าวการบริหารประเทศที่แจกจ่ายวัคซีนให้กับประชาชนได้รวดเร็วที่สุดโดยมีการแบ่งกลุ่มกันจากกลุ่มประเทศที่มีเศรษฐกิจที่มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องหรือกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ยุโรป และประเทศที่เป็นคู่ค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้วก็จะได้รับผลประโยชน์นั้นไปด้วย และกลุ่มที่สองคือกลุ่มที่เศรษฐกิจกำลังฟื้นตัว หรือกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ที่ทำการแจกจ่ายวัคซีนช้าแต่หวังพึ่งพารายได้จากเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จึงต้องเร่งรีบเปิดประเทศให้เร็วที่สุด และประเทศไทยก็ถูกจัดรวมอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย

เศรษฐกิจไทยในปี2565 จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่ฟื้นตัวช้า เพราะประเทศไทยสูญเสียรายได้หลักจากการท่องเที่ยว นับว่าเป็นปรากฏการณ์ร้ายแรงในเชิงเศรษฐกิจที่กินเวลามากถึง 2ปีเศษเลยทีเดียว (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) เราสามารถรับรู้ถึงความเดือดร้อนได้จากข่าวบนโซเชียล

มีแตกต่าง ๆ ที่ประชาชนเริ่มออกมาร้องทุกข์ถึงสถานะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ กับการบริหารมาตรการแก้ปัญหาอย่างเชื่องช้าและไม่ตรงจุดของรัฐบาล หลังจากที่ประชาชนได้รับการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคระบาด ความมั่นใจในการเปิดประเทศจึงมีสูงขึ้น ทำให้เศรษฐกิจกลับมามีชีพจรอีกครั้ง แต่ในช่วงแรกของการเปิดประเทศก็ยังคงมีปัญหาร้ายแรงตามมาอยู่เป็นระยะ ๆ เป็นอุปสรรคที่ต้องแก้ไขต่อไปในขณะนั้น

หลังจากที่สถานการณ์เริ่มกลับเข้ามาควบคุมได้อีกครั้ง ประชาชนได้รับการฉีดวัคซีนเพิ่มขึ้น และอัตราการเสียชีวิตจากโรคระบาดลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงเริ่มมีการคลายมาตรการความเข้มงวด ส่งผลให้เริ่มมีการค้าเพื่อการบริโภค อุปโภค และการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยรัฐจะมีมาตรการไทยเที่ยวไทย เพื่อช่วยกระตุ้นให้เกิดการค้าขายกันเองในระบบและส่งเสริมให้ประชาชนเดินทางออกไปเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจก่อนเปิดประเทศ เพื่อเป็นการทดแทนเม็ดเงินที่สูญเสียไปกับการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าของประเทศไทย

ในช่วงแรกที่เปิดประเทศกลับไม่ได้เป็นไปตามเป้า เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวไทยได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวฝรั่ง อเมริกา ยุโรป ในขณะที่ประเทศจีนที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ยังไม่เปิดประเทศ ในที่นี้ข้าพเจ้าสังเกตจากประสบการณ์ในบริเวณวัดพระแก้วมรกต ในช่วงแรกนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวฝรั่ง ไม่ใช่คนจีน จึงทำให้ร้านค้าขายแถบนั้นไม่ครึกครื้นเท่าที่เคยเป็น ต่างจากช่วงก่อนสถานการณ์โควิด ที่เราเห็นคนจีนจับจ่ายใช้สอยได้อย่างสนุกสนานทั้งคนซื้อและคนขาย ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยววางแผนไว้ว่าท่องเที่ยวจะฟื้นฟูและกลับมาเป็นปกติได้แต่ต้องอาศัยช่วงเวลาในการฟื้นตัวถึง3ปี จึงจะกลับสู่สภาวะปกติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าในพื้นที่ เกิดการตกราน และกลุ่มคนชนชั้นแรงงานก็ได้รับผลกระทบโดยตรงเช่นกัน

1.3.2 สภาวะเศรษฐกิจของเมืองไทยในจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดขนาดใหญ่มีพื้นที่ 1,525.856 ตารางกิโลเมตร โดยมีจังหวัดนครราชสีมาใหญ่เป็นอันดับหนึ่งโดยมีขนาด 20,493.964 ตารางกิโลเมตร และมีจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่เล็กที่สุดในประเทศไทยโดยมีขนาด 416.707 ตารางกิโลเมตร (รายชื่อจังหวัดของประเทศไทยเรียงตามพื้นที่, 2553)

จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดบ้านเกิดของข้าพเจ้าเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เกษตรกรรม ร้อยละ 53.03 ของพื้นที่จังหวัดสำรวจปี พ.ศ.2546 นอกจากนี้พื้นที่การเกษตรยังนิคมอุตสาหกรรมน้อยใหญ่กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัด โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมเกือบร้อยละ 70 ของจังหวัดมาจากภาคอุตสาหกรรม

(สำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2543) จังหวัดปทุมธานีมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในปี พ.ศ. 2543 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคน 2,064,288 บาท/ปี นับว่าสูงเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศ รองจากจังหวัดระยอง ชลบุรี กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร และภูเก็ต มีผลิตภัณฑ์มวลรวมมูลค่า 118,489 ล้านบาท รายได้สูงสุดขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 69.32 คิดเป็นมูลค่า 82,136 ล้านบาท รองลงมา คือ ภาคบริการ ร้อยละ 7.688 คิดเป็นมูลค่า 9,102 ล้านบาทและสาขาการค้าส่งและค้าปลีกร้อยละ 5.12 คิดเป็นมูลค่า 6,071 ล้านบาท โดยพื้นที่เขตอำเภอคลองหลวงมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมหนาแน่นมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว และ อำเภอสสามโคก ส่วนพื้นที่ที่มีโรงงานน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอหนองเสือ (สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน)

จากข้อมูลจากข้างต้นเราจะพบว่า จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีทั้งแรงงานและเกษตรกรอยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว ในช่วงโรคระบาดโควิด19 ในช่วงปี 2564-2565 จึงได้รับผลกระทบอย่างหนักเนื่องจากการส่งออกสินค้าไม่ได้ และราคาพืชผลที่ต่ำลง จึงทำให้โรงงานจำเป็นต้องทำการเลิกจ้างเพื่อพยุงต้นทุนเอาไว้ เมื่อเกิดปัญหาการเลิกจ้างจึงทำให้มีคนตกงานมากขึ้นครั้งละหลายร้อยคน ความสั่นไหวของปัญหานี้ส่งผลสะท้อนมาถึงข้าพเจ้าโดยตรง ข้าพเจ้าเปิดกิจการหอพักให้เช่า ซึ่งส่วนใหญ่ผู้เช่าก็จะ เป็นกลุ่มคนแรงงานทำงานโรงงาน บางครั้งผู้เช่าก็ขอม้วนชำระ ค้างค้างวดลามไปจนถึงหนีหายไป เพราะไม่มีเงินจะมาจ่าย ซึ่งในสภาวะเศรษฐกิจในตอนนั้นการรับประทานอาหารครบมื้อยังนับว่าเป็นเรื่องยากเลยทีเดียว

1.4 การเมือง (Politics) ในแบบของฌาคส์ ร็องซีแยร์ (Jacques Ranciere)

“การไม่เห็นด้วยไม่ใช่ความขัดแย้ง แต่คือความมีเหตุผลหรือตรรกะของการเมือง การเมืองเกิดหรือเริ่มต้น เมื่อมีการแสดงการไม่เห็นด้วยกับระบบการแบ่งแยกการรับรู้ของคนในสังคมที่ดำรงอยู่” (เจริญสินีโอพาร์, 2020)

ทฤษฎีของการเมือง (Political ontology) ของ ฌาคส์ ร็องซีแยร์ สร้างขึ้นจากตรรกะของความขัดแย้งระหว่างปรัชญากับการเมือง การให้ความสำคัญกับหลักการพื้นฐานของปรัชญาล้วนมีแต่การอุปมาอุปไมย ที่เกี่ยวกับ พื้นฐาน หลักการ เหตุผลเพื่อปิดบังความจริง หรือเป็นแค่ว่าทฤษฎีที่ทำหน้าที่ไม่ให้เข้าถึงความจริง ความเห็นของ ร็องซีแยร์ กับการเมืองต่างหากที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพ และความเสมอภาค ไม่ใช่ปรัชญาอย่างที่ใครอ้างถึง วิธีการที่ ร็องซีแยร์ใช้ศึกษาการเมือง คือการทำให้เป็นปัญหา และตั้งคำถามกับสิ่งนั้น หรือแม้กระทั่งการแสดงการไม่เห็นด้วย นี่จึงเป็นระบบอีกด้านหนึ่งที่เรียกว่า การเมืองสุนทรียศาสตร์ ดังนั้น การเมืองจึงเป็นเหมือนการปรากฏขึ้นของบททดสอบความเสมอภาค และเปิดให้มีการตั้งคำถามกับ ประชาชน สำหรับร็องซีแยร์ ประชาชนในภาษกรีกคือกลุ่ม

คนที่ไม่มีชื่อเรียก ไม่มีสิทธิมีเสียงการที่จะทำลายความเชื่อนั้น ๆ ได้คือต้องใช้หลักการที่ว่าด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมสำหรับประชาชนทุกคน ความเป็นการเมืองจึงไม่ได้เกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันด่วน แต่การเมืองต้องการสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการโต้แย้ง ถกเถียงถึงประเด็นนั้น ๆ

การเมืองของ ร็องซีแยร์ จึงไม่ใช่แค่การให้ประชาชนออกมาเรียกร้องความสนใจ ขอความเมตตาจากผู้ปกครองที่มีอำนาจเหนือกว่า แต่การเมืองคือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการปกครอง และการถูกปกครอง ไม่ว่าจะเป็ชนชั้นแรงงาน ชนชั้นกลาง แต่ต้องเป็นทุกคนที่ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการตั้งคำถามจึงจะเป็นประชาธิปไตย แต่ประชาธิปไตยของ ร็องซีแยร์ จะไม่ใช่แค่รูปแบบการปกครอง แต่เป็น การปกครองที่ไม่สามารถทำให้ทุกคนเสมอภาคเท่าเทียมกัน แต่ประชาธิปไตยใช้ความเสมอภาค เท่าเทียมเป็นเสียงหลักในการปกครอง

สำหรับ ร็องซีแยร์ การเห็นต่าง หรือไม่เห็นด้วยไม่ได้เป็นเพียงแค่การปะทะวาทกรรมกัน อย่างในเวทีคาติเดตเพื่อหานายก แต่เป็นการนำเสนอความคิดที่ต่างออกไปในเรื่องเดียวกัน ร็องซีแยร์เรียกสิ่งนั้นว่า การพูด แต่หากบนเวทีมีบุคคลที่พูดเพียงอย่างเดียวโดยที่ไม่เกิดการทำความเข้าใจว่าคู่สนทนาของเขาพูดว่าอย่างไร จึงพูดออกไปในเรื่องเดียวกันแต่ไม่มีความหมายอะไร อาจพูดเพื่อให้อีกฝั่งหนึ่งหยุดพูดหรือพูดเพื่อรบกวน นั่นคือ เสียง ไม่ใช่ การพูด เสียงเป็นสิ่งที่ทำให้คนกับสัตว์เหมือนกัน การที่คนหนึ่งมองไม่เห็นหรือไม่เข้าใจถึงการออกเสียงของอีกฝ่ายเป็นการพูด อาจด้วยการไม่รอบรู้ในชุดข้อมูลเรื่องเดียวกัน ดังนั้นการถกเถียง การพูดคู่สนทนาต้องยอมรับความเป็นไปได้และความสามารถในการพูดของอีกฝ่าย เพื่อเป็นการพูดที่ยอมรับความคิดเห็นของความต่างนั้นก่อน การพูดจึงจะเป็นการเมืองที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับ ร็องซีแยร์ การเมืองกับประชาธิปไตยนั้นแยกออกจากกันไม่ได้ ถ้าไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็นับว่าไม่สมดุลโดยสิ้นเชิง ในที่นี้กล่าวว่า ไม่มีการเมืองก็ไม่มีประชาธิปไตย ประชาธิปไตยในความหมายของการปกครองที่ปกครองกันอย่างเสมอภาคเท่าเทียม และการเมืองคือการก้าวข้าม สลายเส้นแบ่งเพื่อสร้างความเสมอภาคสำหรับทุกคน ประชาธิปไตยของ ร็องซีแยร์ จึงเป็นประชาธิปไตยแบบเสมอภาค ไม่ใช่การส่งตัวแทนอย่างในปัจจุบัน การรับรู้ประชาธิปไตยแบบในสังคมปัจจุบันเป็นแบบสมานฉันท์หรือประชาธิปไตยที่เห็นพ้องต้องกัน ที่ประชาชนถูกลดบทบาทลงไป (post-democracy) (ว่าด้วยความคิดทางการเมืองของ ฌาคส์ ร็องซีแยร์: 48) การเมืองแบบเห็นพ้องต้องกันนั้น ปิดบังความจริงในสังคมที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ หรือกล่าวอีกแบบว่า ประชาธิปไตยของ ร็องซีแยร์ คือการบันทึกความไม่เสมอภาคและความเท่าเทียมกันลงไปบนความไม่เสมอภาคในช่วงเวลาต่าง ๆ ของ

ประวัติศาสตร์มนุษย์ ในการเมืองของ ร็องซีแยร์ บทบาทของผู้แทนจึงไม่ใช่แนวทางที่ดีเท่ากับการที่ประชาชนได้พูดถึงปัญหาที่ได้เจอมาด้วยตัวเอง เพื่อตนเอง ดังนั้นการเมืองของ ร็องซีแยร์ จึงเป็นสิ่งที่พื้นฐานที่ควรจะมีสิทธิในการตั้งคำถาม โต้แย้งเพื่อคืนความเป็นการเมือง

ร็องซีแยร์ ใช้สุนทรียศาสตร์ในความหมายของ การแบ่งแยกการรับรู้ของคนในสังคม นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการทำความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากการจัดแบ่งการรับรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ยอมรับได้ การแบ่งแยกการรับรู้เข้ามากำหนดบทบาทหน้าที่ การแบ่งแยกการรับรู้ก็เท่ากับการบอกว่าใครมีสิทธิเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้น ๆบ้าง และใครไม่มีสิทธิ หากยกตัวอย่างอธิบายง่าย ๆ เห็นได้ชัดและเข้าใจได้ง่ายที่สุด คือเด็กที่มีสิทธิเข้าไปนั่งเรียนในห้องเรียน กับเด็กที่ไม่มีสิทธิเข้าไปเรียนในห้องเรียน นับว่าเป็นการแบ่งแยกการรับรู้และระบบจะเข้ามาบีบบทบาทเชิงวาทกรรมว่า เด็กที่ได้เข้าไปนั่งเรียนในห้องมีสิทธิอย่างไร และเด็กที่ไม่มีสิทธิเข้าไปนั่งเรียนในห้องเพราะเหตุผลอะไร นี่จึงเป็นความเหลื่อมล้ำที่ครอบงำและปกปิดความจริงเพื่อผลประโยชน์ใด ๆคนกลุ่มนั้นหรือนักเรียนกลุ่มนั้นจึงเป็นส่วนเกินจากความต้องการ อาจหมายถึงกลุ่มคนชนชั้นล่าง หรือชนชั้นแรงงานในชีวิตจริง หากผลลัพธ์เป็นดังนี้ นั่นเท่ากับว่าเป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลการรับรู้ให้กลายเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ไม่ให้หลงเหลืออยู่ หรือเป็นเพียงเศษตะกอนของสังคม

1.5 ศิลปะสังคมนิยม Social Realism

ศิลปะสังคมนิยม (อังกฤษ: Realism) ศิลปะที่พูดถึงด้วยความจริงของสังคม เป็นศิลปะที่นำเสนอความจริงไม่ว่าดีงามหรือไม่ ศิลปะสังคมนิยม ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน เพื่อตอบสนองความวุ่นวายทางสังคม การเมือง ความยากลำบากในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่2 (ศิลปะสังคมนิยม) โดยศิลปินในยุคนั้นหันมาใช้ความจริงเข้ามาเป็นเทคนิคในการเล่าเรื่องที่รับรู้ เข้าถึงได้ง่ายด้วยความจริงอย่างตรงไปตรงมา จึงทำให้สารที่ศิลปินต้องการสื่อสารถึงสาธารณะชนได้ในวงกว้างจนกลายเป็นที่นิยม

ศิลปินในยุคนั้นมีจุดประสงค์เพื่อเรียกร้องให้เห็นความสำคัญของความจริงของชนชั้นทางสังคม และยังท้าทายต่อระบบสังคมการปกครองในยุคสมัยนั้นอีกด้วยผลงานทัศนศิลป์และวรรณกรรมจึงมีหน้าที่แสดงตัวตนหรือเรื่องราวตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวันโดยปราศจากการสร้างเสริมหรือการตีความหมาย และหมายถึงงานศิลปะที่เผยให้เห็นถึงความเป็นจริงที่อาจจะเผยให้เห็นด้านมุมความเป็นอัตลักษณ์ของสังคมด้วย ศิลปินแนวสังคมนิยมจึงมีทัศนคติที่ตรงกันข้ามกับศิลปินแนวจินตนิยม อย่างสิ้นเชิง ศิลปะสังคมนิยม เริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ทศวรรษ 1850 ความนิยมสังคมนิยมเพิ่มมากขึ้นจากเดิมที่งานศิลปะส่วนใหญ่มักพูดถึงนิยาย เทพปกรณัม หรือเรื่องราวของชนชั้นสูง แต่

เมื่อเริ่มมีศิลปะภาพถ่ายเกิดขึ้น ทำให้มีศิลปินจำนวนมากไม่น้อยที่มุ่งมั่นสร้างผลงานศิลปะที่น่าเสนอความจริง ความแท้จริง แนวคิดนี้ส่งอิทธิพลต่อผลงานศิลปะและวรรณกรรมในฝรั่งเศส ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 การไม่ใช้ความรู้สึกส่วนตัว หรือขนบธรรมเนียมปฏิบัติ เข้ามาบิดเบือนทำให้ศิลปินสมัยใหม่มีความเชื่อในปรัชญาของความเป็นจริง และเริ่มมีการต่อต้านการแสดงออกทาง อารมณ์ ฟุ้งฝัน อย่างเกินเลยในแบบศิลปะคลาสสิก หรือโรแมนติค สัจจะและความเที่ยงตรงจึงกลายมาเป็นคือปัจจัยสำคัญต่อการทัศนคติ มุมมองในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินที่เรียกตนเองว่าเป็นสมัยใหม่(สมัยนิยมและศิลปะลัทธิประทับใจ, 2566)

1.6 โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes)

ภาพที่ 1: โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes)

ที่มา: <https://www.oknation.net/post/detail/634f6c100df5c63ab400af8f>

โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes) ให้คำนิยามเกี่ยวกับ “มายาคติ (Myth)” ไว้ว่าการสื่อความหมายด้วยคติความเชื่อทางวัฒนธรรมซึ่งถูกกลบเกลื่อนให้เป็นที่รับรู้เสมือนว่าเป็นธรรมชาติ กล่าวง่าย ๆ คือ มายาคติเป็นเหมือนความเชื่อที่อาจถูกสร้างด้วยวัฒนธรรมคิตาคำสอน จนสร้างความรู้สึกจริงทั้งที่ไม่มีอยู่จริง เรียกว่า นัยยะแฝง หรือความหมายแฝง โรล็องด์ บาร์ตส์ มีความเชื่อว่าการสื่อความหมายไม่สามารถสื่อความได้ด้วยตัวเองเพียงตัวเดียว แต่การสื่อความหมายต้องอาศัยความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง จึงจะครบองค์ประกอบและสามารถสื่อความหรือมีความหมายออกมาได้ มายาคติจึงเป็นเหมือนกระบวนการสื่อความหมายเรียกว่า สัญญะ (Sign) สัญญะประกอบขึ้นด้วยสิ่งที่รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส กับสิ่งที่เราสามารถรับรู้ความหมายที่สื่อออกมาได้ อาจยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น สัญญะของแก้ว แก้วเป็นภาษาของสัญญะ แต่ ความเปราะบาง ความคม การบาด เสี่ยง ความใส เป็นสัญญะที่เกิดจากการเข้าใจภาษาของสัญญะ เพื่อสื่อความหมายในที่นี้หมายถึงรูปลักษณ์ สี สัน น้ำหนัก สิ่งใด ๆ ที่มีผลต่อการรับรู้ว่าเป็นภาษาของสัญญะ แต่มายาคติคือการเข้าไปครอบงำความหมายเพื่อให้ความหมายแฝง และสื่อความหมายใหม่

ตัวบท (Text) ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งองค์ประธานที่ให้ความสำคัญต่อความหมาย เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งที่ไร้ระเบียบ สามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่เรื่อย ๆ ตามบริบทสังคมหรือวัฒนธรรม เราอาจเคยได้ยินคำว่า ภาษาดิ้นได้ นั้นนับว่าเป็นความจริงที่ภาษาเปลี่ยนแปลงตัวเองได้อยู่ตลอดเวลา โดย โรล็องด์ บาร์ตส์ เรียกสิ่งนี้ว่า สัญญะที่ล่องลอย (Free - floating signifier) (ดร.จอห์น นพดล วศิณสุนทร, 2556) หมายความว่า รูปสัญญะที่ไม่สามารถสร้างความหมายได้ด้วยตัวมันเองได้ แต่สัญญะชนิดนี้ต้องอาศัยการจับคู่กันมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวบท กับตัวบทอื่นๆเพื่อสื่อความหมาย ในที่นี้เรียกว่าสัมพันธ์บท (Intertextuality)

สรุปแนวคิดของ โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes)

ข้าพเจ้านำภาษาที่เป็นในเชิงมายาคติ ภาษา คติคำสอน ที่ถูกครอบงำให้เรามีความเชื่ออย่างสนิทใจ มาพูดถึงเรื่องความเหลื่อมล้ำของการเมือง การปกครอง วาทกรรมที่ปิดบัง ปกปิดและชวนให้เชื่อเข้ามาเป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน หลังจากที่ได้ศึกษาเรื่องภาษา หรือการมีอยู่ของมายาคติ สัญญะล่องลอยตามที่ โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes) ได้ให้คำนิยามไว้ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์งานในช่วงแรงของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ถึงการสร้างผลงานที่ยังคงมีความหมายแยกกัน แต่นำมาประกอบรวมกันเพื่อสื่อความ ในที่นี้เป็นภาพเหตุการณ์ด้านใน กับประติมากรรมที่ล้อมรอบอยู่ เป็นเหมือนสมการที่ต้องนำมาบวกกันให้เกิดผลลัพธ์เพื่อสื่อความหมาย สำหรับข้าพเจ้านับว่าเป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วย สัมพันธ์บท (Intertextuality) ที่เกิดจากการสนทนาระหว่างภาพด้านในและประติมากรรมด้านนอก รวมกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างมีเอกภาพ ด้วยหลักการสัญญะเลื่อนลอยที่จำต้องจับคู่กันระหว่างตัวบทกับตัวบท จึงจะสร้างความหมายใหม่ขึ้น

1.7 สัญลักษณ์และสัญญะในงานศิลปะ

สัญลักษณ์ (Symbol) หรือภาพแทนความ เป็นเรื่องของการให้ความหมายกับสิ่งนั้น ๆ หรือเรียกว่า ภาพแทนความ สัญลักษณ์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะ (Signifier) กับความหมายสัญญะ (Signified) ที่แสดงถึงบางสิ่งบางอย่าง อาจไม่ได้มีความใกล้เคียงคล้ายคลึงกับสิ่งที่บ่งชี้ โดยมากเป็นไปในลักษณะของการถูกกำหนดขึ้นเอง และต้องมีการเรียนรู้เครื่องหมายเพื่อทำความเข้าใจ หรือเป็นการแสดงถึงการเป็นตัวแทน (representation) ซึ่งสังคมยอมรับความสัมพันธ์นี้จนเป็นแบบแผน (สุริยะ ฉายะเจริญ, 2556)

โดยทั่วไปเราสามารถตั้งชื่อสิ่งแทนความนั้นได้จากกายภาพ ลักษณะพิเศษ บริบทแวดล้อมต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งลักษณะนิสัย หรือสิ่งใดที่มีความโดดเด่นออกมา จากนั้นจึงสร้างสัญลักษณ์ให้มี

ความเข้าใจง่ายตรงไปตรงมา ภาพแทนความในที่นี่อาจไม่ได้หมายถึงสัญลักษณ์เพียงอย่างเดียว แต่เราสามารถสร้างสัญลักษณ์ (Sing) ในงานศิลปะได้จากการหยิบนำวัสดุที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ๆ หรือวัตถุที่มีความหมายติดตัว ยกตัวอย่างเช่น เหล็ก ที่เกิดสนิม สนิมอาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเกิดจากการทำปฏิกิริยากับสารไฮดรอกซอริกจึงทำให้เกิดสนิมในทางเคมี แต่ในทางความหมายเชิงศิลปะอาจหมายความว่าความเสื่อมสลาย สนิมจึงมักถูกหยิบนำมาพูดถึงในเชิงของความเสื่อมสลายในทัศนศิลป์อยู่เสมอ ในที่นี้ข้าพเจ้ามีรูปแบบในการหยิบนำสัญลักษณ์ต่าง ๆ การตีความได้อย่างอิสระ จากการตีความใหม่ผ่านมุมมองทัศนของข้าพเจ้า

1.8 ความหมายของกรอบ

ในทัศนะของข้าพเจ้า กรอบอยู่คู่กับผลงานจิตรกรรม เปรียบเสมือนแสงกับเงา กรอบอาจอยู่ในบริบทของเส้น ที่ลากตัดผ่านจากรูปหนึ่ง สู่อีกรูปหนึ่ง กรอบอาจเริ่มจากเส้นสีด้านที่มาบรรจบกันรอบผลงานจิตรกรรมด้านใน กรอบรับใช้จิตรกรรมภายในมาอย่างยาวนานเป็นแทนบูชาเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้กับรูปบุคคลสำคัญทางศาสนาคริสต์ก่อนจะย่อขยายเล็กลงมากเป็นกรอบภาพสีทองขนาดใหญ่และปรับตัวอีกครั้งเมื่อสมัยปฏิวัติอุตสาหกรรมที่สิ่งของทุกอย่างต้องเปลี่ยนวิธีการผลิตให้มีความตอบโต้กับยุคสมัยมากขึ้นจึงเป็นกรอบสำเร็จรูปในปัจจุบัน

ความหมายของกรอบแบ่งได้ 3 ประการ

1. เชิดชูผลงาน ดังที่กล่าวข้างต้น แทนบูชาถูกสร้างด้วยกรรมวิธีที่สวยงามและอาศัยความรู้เชิงมากที่สุดเพื่อเชิดชู ให้ความสำคัญ ชับเน้นเนื้อหา เหตุการณ์ และบุคคลที่สำคัญ เพื่อให้มีความสมเกียรติอลังการ ด้วยสีทองที่แสดงถึงความโอ่อ่า หรูหรา และศาสนาก็มีผลต่อกรอบเช่นเดียวกัน ในเมืองดัตช์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ในปัจจุบันจึงเกิดกรอบสไตล์ดัตช์ที่เป็นไม่มีลวดลายเรียบง่ายและเป็นสีดำ กรอบเป็นอีกหนึ่งความสำคัญที่ช่วยให้งานจิตรกรรมบางประเภท ชับเน้นเนื้อหาสร้างอารมณ์ความรู้สึก ให้มีพลังมากขึ้นด้วยกรอบขนาดใหญ่ วิธีการเลือกกรอบให้เข้ากับงานจิตรกรรมไม่มีหลักสูตรตายตัว หากต้องอาศัยความรู้ความชำนาญและความรู้สึกในการเลือก อาจเริ่มจากการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ให้ความสำคัญกับการมองกรอบภาพมากขึ้นว่ากรอบชนิดนี้เข้ากันกับผลงานจิตรกรรมประเภทไหน

2 ปกป้องผลงาน กรอบรูปบางชนิดถูกสร้างจากไม้ ที่มีความแข็งแรงคงทน การแขวนรูปติดกับผนังมีโอกาสสูงที่จะเกิดการหล่นร่วงลงมา กรอบจึงเป็นเสมือนกันชนรถยนต์ที่รับแรงกระแทก

ดังกล่าวก่อน ความแข็งแรงของกรอบภาพจะช่วยไม่ให้ไม้เฟรมที่ใช้ซึ่งภาพวาดเกิดการแตกหักที่อาจสร้างความเสียหายร้ายแรงถึงขั้นแทงทะลุผ้าใบ

3. กรอบในทัศนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับกรอบรูปในระดับที่เท่ากันกับผลงานจิตรกรรมภายใน ข้าพเจ้าเกิดคำถามว่า หากกรอบรูปเป็นได้มากกว่าการเชิดชูรับใช้ ปกป้องผลงานจิตรกรรมด้านใน แต่เกิดการสนทนากันระหว่างความหมายของภาพและกรอบ โดยกรอบที่ข้าพเจ้าหมายถึงจึงต้องไม่เป็นสิ่งของสำเร็จรูป ต้องมีความพิเศษและสื่อความหมายได้ ในที่นี้ข้าพเจ้าได้ทำผลงานวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับปัญหาความเหลื่อมล้ำ กรอบจึงถูกสร้างขึ้นจากสถาปัตยกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกันกับเรื่องราวภายใน กรอบจึงไม่เพียงแค่ออกต่อไป แต่ถูกพัฒนาร่วมกันกับงานจิตรกรรมเป็น ผลงานสื่อผสมหนึ่งชิ้น ที่เกิดจากการนำความหมายที่มีความตรงข้าม ขัดแย้ง สนับสนุนกัน เข้ามามีบทบาทในการเล่าเรื่องมากขึ้น

ส่วนที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำ

2.1 กุสตาฟว์ กูร์แบ (Gustave Courbet) (1819-1877)

2.2 โอนอเร โดมึเย Honore Daumier

1. กุสตาฟว์ กูร์แบ (Gustave Courbet) (1819-1877)

ภาพที่ 2: Gustave Courbet, photograph Atelier Nadar, c. 1860s.

ที่มา: <https://www.wikidata.org/wiki/Q34618>

จิตรกรชาวฝรั่งเศส ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 จิตรกรคนสำคัญของศิลปะสำนึกนิยม (Realism) ผลงานของกูร์แบเป็นที่รู้จักจากผลงานที่มีลักษณะเหมือนจริงทั้งในความเหมือนจริงเชิงศิลปะและความจริงของชีวิต กูร์แบปฏิเสธศิลปะที่มาจากสถาบัน หรือศิลปะวิชาการของฝรั่งเศส จุดมุ่งหมายของกูร์แบไม่ได้ต้องการที่จะนำเสนอภาพวาดที่แสดงออกชัดเจนทางอารมณ์ เกินจริง ซึ่งในสมัยนั้น

เป็นศิลปะแบบคลาสสิก(Classicism) และโรแมนติก (Romanticism) ที่ถูกเรียบเรียงเป็นหลักสูตรในสถาบันศิลปะในฝรั่งเศส (กุสตาวัว กูร์แบ, 2566)

ในช่วงศตวรรษที่ 19 เป็นช่วงที่ศิลปินเน้นนำเสนอผลงานศิลปะจากเรื่องราวของเทพ ตำนาน นิยายปรัมปรา หรือเรื่องราวสำคัญของบุคคลทางศาสนาหรือชนชั้นสูง ต่างไปต่างกูร์แบที่มีนำเสนอภาพบุคคล เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน วิถีชีวิตอันเรียบง่ายของคนในชนบท รวมไปถึงเรื่องราวร้ายแรงที่เกิดขึ้น อาจหมายถึงความยากจน แร้นแค้นรวมถึงความตาย ศิลปินที่มาจากสถาบัน หรือกลุ่มศิลปะวิชาการที่เน้นไปถึงความสมบูรณ์ ความละเอียด ความสมจริง การผสมสีที่มีขั้นตอนถูกต้องตามหลักทฤษฎี หรือแม้กระทั่งที่แปร่งที่ใช้ในผลงานก็จะต้องถูกควบคุมให้ถูกต้องไปด้วย แต่เทคนิคของกูร์แบนั้นต่างออกไป กูร์แบใช้ที่แปร่งที่หายาก ทิ้งก้อนสีหนาๆ และใส่อารมณ์เข้าไปในที่แปร่งและสี จนผู้ชมรับรู้ได้ถึงความรู้สึกหวัดตื้นหญาเมื่อต้องสายลม และแสงแดดได้ดีเลยทีเดียว ความคิดที่แปลกใหม่และเอกลักษณ์ทางศิลปะเชิงเทคนิค ส่งผลให้มีการหยิบยกนำเอาภาพเขียนของกูร์แบไปศึกษาอยู่หลายครั้งจนกลายเป็นที่ยกย่องและส่งผลถึงศิลปินยุคอิมเพรสชันนิส(Impressionism) ผลงานของกูร์แบ นำเสนอความจริงของสังคมอย่างตรงไปตรงมา นำเสนอมุมมองที่ต่างออกไปจากศิลปินร่วมรุ่นโดยเฉพาะภาพวาดของกลุ่มชานาชาวไร่หรือคนชนชั้นล่าง

ภาพที่ 3: L”Origine du monde (1866) หรือ The Origin of the World

ที่มา: <https://www.flickr.com/photos/fmpgoh/3772018046>

ภาพผลงานที่สร้างแรงกระเพื่อมในสังคมของกูร์แบจนทำให้เป็นที่รู้จักและเป็นเรื่องอื้อฉาวในประวัติศาสตร์ศิลปะคือภาพวาด L”Origine du monde (1866) หรือ The Origin of the World ภาพดังกล่าวเป็นภาพเหมือนของอวัยวะเพศหญิงที่มีขนปกคลุมอย่างหนาแน่น อัดแน่นเต็มกรอบสีทองลายหลุยส์ ร่วมแสดงงานในนิทรรศการแสดงผลศิลปะแห่งชาติของฝรั่งเศส หรือซาลอน (Salon) ที่

จัดโดยภาครัฐ ซึ่งในขณะนั้นภาพผลงานของ กูร์แบ ถูก ปฏิเสธ และสร้างเสียงฮือฮาเป็นอย่างมาก บ้างออกไปในทางขำขัน บ้างแสดงความคิดเห็นว่าการกระทำของกูร์แบนั้นเป็นเสียดสีระบบสถาบัน ศิลปะในยุคนั้นและปฏิเสธมันอย่างสิ้นเชิง ซึ่งในประวัติศาสตร์นั้นไม่เคยมีใครมีความคิดกล้าที่จะ นำเสนอสิ่งที่มีความสำคัญในการให้กำเนิดนี้ และปิดฝักกลบเอาไว้ด้วยธรรมเนียมปฏิบัติ นอกจากการ ตีความโดยทั่วไปแล้วทัศนของผู้วิจัยมีความเห็นว่า กูร์แบ ต้องการที่จะประท้วง ล้อเลียน และเสียดสี วงการศิลปะที่มาจากสถาบัน เนื่องจากทักษะฝีมือ สีและกรอบที่ใช้เป็นภาพจำที่ติดมากับศิลปะ วิชาการสังเกตได้ด้วยชุดสีและเทคนิควิธีการลงสีที่เป็นลักษณะเดียวกันกับในหลักสูตร นอกเหนือจาก นั้นไม่เพียงแต่ภาพวาดระหว่างเขาที่โซว์อวัยวะเพศหญิงอย่างโจ่งแจ้งเท่านั้น แต่ยังมีภาพ บุคคลธรรมดา กิจกรรมธรรมดาในวิถีชีวิตชนบท จึงทำให้ภาพผลงานของกูร์แบฉีกออกจากศิลปิน ทั่วไปในขณะนั้นที่มุ่งเน้นถึงความฟุ้งฝันราวกับเทพนิยาย

2. โอนเร โดมึเย Honore Daumier

ภาพที่ 4: โอนเร โดมึเย (Honore Daumier)

ที่มา: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Honore_Daumier-Nadar.jpg

โอนเร โดมึเย (Honore Daumier ค.ศ. 1808-1879) ศิลปินจากทางตะวันออกเฉียงใต้ของ ประเทศฝรั่งเศส ในช่วงชีวิตวัยเด็กโดมึเยมีความฝันอยากเป็นนักกวี แต่สิ่งที่เป็นเหมือนพรสวรรค์กลับ เป็นการวาดภาพ โดมึเย มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับในวงกว้างมากขึ้นจากการเขียนการ์ตูนล้อ แต่ ด้วยที่ ทัศนคติของโดมึเย เป็นนักประชาธิปไตยที่โจมตีระบบนายทุน จึงทำให้ภาพวาดการ์ตูนของเขา เป็นการเสียดสีสังคม ความไม่เป็นธรรม ชนชั้นกลาง ชนชั้นนายทุน โบสถ์ ทนายความและตุลาการ และสถาบันกษัตริย์ การ์ตูนล้อเลียนเสียดสีสังคมด้วยชั้นเชิงการเล่าเรื่องของ โดมึเย ทำให้เขาถูกยก ย่องว่าเป็นนักวิจารณ์สังคมและการเมืองที่ได้รับการยอมรับ และโดมึเยก็เคยถูกจับเข้าคุกจากการวาด การ์ตูนหมิ่นสถาบันกษัตริย์ ในปี พ.ศ. 2375 หลังจากการตีพิมพ์ของ Gargantua โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นการพรรณนาถึงพระเจ้าหลุยส์-ฟิลิป (โอนเร โดมึเย 2566) โดมึเยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของเขา

ด้วยหลายเทคนิควิธีการ เช่น ภาพพิมพ์หิน ภาพวาดสีน้ำมัน สีน้ำ และประติมากรรม ด้วยศิลปะสังคมนิยมที่ไม่ได้พูดถึงเพียงแต่ชนชั้นแรงงานเป็นหลัก แต่โดมิเยพูดถึงความไม่สงบทางการเมือง สังคมในปารีส ที่มีการปฏิวัติ และการเปลี่ยนแปลงของระบบการปกครอง เศรษฐกิจ การทำงานศิลปะของโดมิเยคือการนำเสนอเอาเรื่องราวที่ตึงเครียดในยุคสมัยของเขา จากกลุ่มคนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันนำมา สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคทางศิลปะหรือการตูนลายเส้น แต่ใส่อารมณ์ความรู้สึก มุมมอง ทักษะคดีที่มีต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น

เนื่องจากโดมิเยเป็นศิลปินที่เปลี่ยนสไตล์บ่อยๆ มักทำงานต่างออกไปด้วยเทคนิคและสไตล์ที่แตกต่างกัน แม้ว่าโดมิเยจะจัดแสดงผลงานของเขาที่ Parisian Salons แต่ผลงานของโดมิเย กลับถูกเดินผ่าน มองข้ามต่อนักวิจารณ์และสาธารณชนในฝรั่งเศสมากนักจึงทำให้เขาไม่มีชื่อเสียงเท่าที่ควรจะเป็นแม้ว่าโดมิเยจะสร้างสรรค์ผลงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 10,000 ชิ้น (Honoré Daumier, 2566)

ภาพที่ 5: Honoré Daumier, Gargantua

ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Honor%C3%A9_Daumier#/media/File:Honor%C3%A9_Daumier_-_Gargantua.jpg

ภาพ Honoré Daumier Gargantua (1831), เป็นผลงานชิ้นสำคัญที่ทำให้โดมิเย ติดตลึงสินจำคุกเป็นเวลา 6 เดือนและปรับ 500 ฟรังก์ ภาพล้อเลียนนี้ถูกตีพิมพ์ในวารสารการ์ตูน La Caricature ที่มีการพูดถึงพระเจ้าหลุยส์ ฟิลิปป์แห่งฝรั่งเศส (Honoré Daumier, 2566) กำลังเสวยสุขอยู่บนแท่นพระที่นั่ง และมีกลุ่มชนชั้นนายทุน นำเครื่องบรรณาการมากระเณให้อย่างเนืองแน่น นับว่าเป็นผลงานที่มีความรุนแรงต่อสถาบันเป็นอย่างมาก เป็นการเสียดสี ถึงการเข้ามาใช้เส้นสายจากการถวายสิ่งของเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งหากจะว่าไปเหตุการณ์ในภาพนั้นนับว่าไม่เกินจริงเลย และเป็นเหตุการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกันกับบางประเทศแถบเอเชียในปัจจุบันเป็นอย่างมาก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินกรณีศึกษา

3.1 Jean-François Millet

ภาพที่ 6: Jean-François Millet ชื่องาน The Gleaners (Des glaneuses) ปี 1857

ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Gleaners

Jean-François Millet ศิลปินจากประเทศฝรั่งเศส ที่มีผลงานเกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อสังคม เป็นศิลปินที่ได้ศึกษาวิชาศิลปะจาก École des Beaux-Arts ในปารีส ในปี 1840 Millet และกลุ่มเพื่อนประกอบด้วย Daumier Barbizons และ Theodore Rousseau ซึ่งทั้งกลุ่มมีความเชื่อว่างานศิลปะคือการปฏิบัติ ต่อมา 1 ปีให้หลัง Millet ได้ออกเดินทางลงพื้นที่ เพื่อเริ่มสร้างสรรค์ผลงานชุดชาวนาอย่างจริงจัง ผลงานของ Millet ในช่วงต้น เป็นภาพวาดชาวนาท่ามกลางทุ่งข้าว และกองฟาง (Jean Francois Millet เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส 2566)

แต่สิ่งที่ทำให้ผลงานของ Millet พิเศษจนเป็นแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าคือบรรยากาศบรรยากาศในผลงานของ Millet ส่วนใหญ่ มีความพิศวง ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ถึงความเหนื่อยล้า ความโดดเดี่ยวและความลำบาก เป็นความหม่นที่ปกคลุมอยู่ Millet ชับเน้นระยะใกล้ของภาพด้วยการเขียนแบบ chiaroscuro หรือแสงจัดเงาจัด โดย Millet จะแบ่งเป็นบุคคลช่วงหน้า และพื้นหลังที่บ่งบอกสถานที่ สภาพความแวดล้อมนั้นๆ เนื่องจาก Millet นำชาวนามาวาดภาพในสตูดิโอไม่ได้เขียนสดในสถานที่นั้นๆ ซึ่งต่างจากศิลปินอิมเพรสชันนิสในยุคต่อมา

ผลงานของ Millet พุดถึงชีวิตของแรงงาน บุคคลที่ยืนเก็บฟางอยู่ในระยะใกล้และกองฟาง ท้องนาที่ไกลสุดตา กว้างไร้ขอบเขต ท่ามกลางท้องฟ้าแดดจ้าแต่หม่นด้วยอารมณ์ นี้ไม่ได้พุดถึงกิจกรรมหรือความงามแบบฉาบฉวย แต่ Millet เข้าถึงจิตวิญญาณของแรงงานด้วย เราสามารถรับรู้ได้ถึงชะตากรรม การดิ้นรน เหนื่อยล้า ของแรงงานที่ Millet ต้องการให้ผู้ชมรับรู้ผ่านผลงาน

วิเคราะห์และสรุปผลงาน ของ Jean-François Millet ภาพผลงาน The Gleaners

ภาพผลงาน The Gleaners นับว่าเป็นผลงานยุคแรกๆ ในศิลปะสมัยใหม่ ที่ศิลปินทำหน้าที่ปฏิวัติที่พูดถึงแรงงาน ถ่ายทอดผ่านหญิงสาวสามคนกับกิจกรรมการเก็บข้าวโพดและพืชผลที่หลงเหลือหลังจากการทำกรเกษตร Millet มุ่งเน้นเนื้อหาถึงชนชั้นแรงงาน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับระบบสังคมและทุนนิยม Millet วางองค์ประกอบภาพระยะใกล้ไว้ตรงกลางของภาพ มีการใช้เทคนิค Millet การเขียนแบบ chiaroscuro หรือแสงจัดเงาจัด ให้อารมณ์ความรู้สึกเป็นภาพย้อนแสงท่ามกลางทุ่งกว้างขนาดใหญ่ไร้ขอบเขต เป็นสัญลักษณ์แสดงความไม่รู้จบ โดยอาจหมายถึงความเหนื่อยล้าของชาวนาที่ต้องทำงานท่ามกลางทุ่งขนาดใหญ่ ฉากหลังเราจะมองเห็นเกรียน กองฟาง ช้างสาธิต หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตไปจนหมดเกลี้ยง อาจเป็นสิ่งที่ Millet ต้องการจะสื่อว่า ผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์นั้นถูกเก็บเกี่ยวไปทำการค้าเรียบร้อยแล้ว เหลือแค่เพียงเศษที่หลงเหลือบนท้องนา พอให้ชาวนาได้เดินเก็บ ซึ่ง Millet สื่อถึงชนชั้นได้อย่างชัดเจน แยกย่อย ตรงหันกับบทพูดในภาพยนตร์ Hunger เกมส์หิวคนกระหาย หนึ่งทำอาหารที่พูดถึงเรื่องของชนชั้นได้อย่างเจ็บแสบว่า “แม้แต่อาหารที่หรูหราที่สุด ก็ยังต้องสร้างมาจากวัตถุดิบที่มีคนเป็นชนชั้นแรงงานเสมอ” เช่นเดียวกันกับงานของ Millet ที่เน้นย้ำถึงชนชั้นที่ไม่เพียงแค่การทำอาชีพเกษตรเท่านั้นแต่ยังเป็นการเก็บของเหลือเพื่อเอาไปใช้ทำประโยชน์ในต่างๆ สิ่งหนึ่งที่ผู้ชมอาจจะไม่ทันได้สังเกตคือบุคคลในภาพทั้งสามคน ยืนอยู่ใต้เส้นของฟ้าทั้งสิ้น มุมมองพื้นดินถูกปรับยกระดับขึ้นจากระดับสายตา หรือให้มีความสูงกว่าครึ่งภาพทางแนวนอน ท้องฟ้าจึงถูกยกให้สูงขึ้นไปตามลำดับ ในทางสัญลักษณ์ท้องฟ้าหมายถึงสิ่งที่สูงส่ง และดิน รากหญ้าเป็นตัวแทนของชนชั้นล่าง Millet ใช้เส้นแบ่งทางสังคมชนชั้นได้แยกย่อยและมีชั้นเชิงทางทัศนศิลป์อย่างมาก อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญเป็นสัญลักษณ์การแทนค่าด้วยสี เราสามารถสังเกตได้จากเครื่องแต่งกายของบุคคลในภาพ คนกลางเสื้อสีขาวสวมหมวกสีแดง และหมวกสีน้ำของคนแรกซ้ายมือ ประกอบเป็นสีธงไตรรงค์ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส (Realist Genre Painting, 2566)

ภาพที่ 7: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

ชั้นที่ 4 ชื่องาน Untitled

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ผลงานของ Millet ข้าพเจ้าชื่นชอบชั้นเชิง และความละเอียดในการคิดสร้างสรรค์ผลงาน การใส่สัญลักษณ์ที่ใช้สื่อถึงชนชั้นทางสังคมได้อย่างแนบเนียน ผลงานของ Millet ไม่ใช่การปฏิบัติแบบด่ากราด รุนแรง แต่ใช้ความแยบยล ละเอียดละม่อมแต่ตรงไปตรงมาในการสื่อความ ซึ่งเราสามารถสังเกตได้จากผลการวิเคราะห์ ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบรูปแบบกระบวนการคิดสร้างสรรค์ผลงานเป็นขั้นตอนให้มีความแยบยล โดยกำหนดจากภาพร่างผลงานง่ายๆ จากนั้นจึงค่อยเพิ่มเติมสัญลักษณ์แทนความเข้าใจในแต่ละส่วนของผลงาน ยกตัวอย่างภาพผลงานของข้าพเจ้าที่ถ่ายทอดถึงช่วงเวลาการพักของคนชนชั้นแรงงาน เป็นการแอบกินข้าวหลังกองอิฐ กองปูน ที่ฉากหลักเป็นภาพของรัฐสภาใหม่ เกียกกาย ที่ข้าพเจ้ามองเห็นว่ามีความเกิดความจำเป็นนั้นกำลังถูกสร้างให้งดงามให้ส่งงามที่สุดต่างกับบุคคลในภาพอย่างสิ้นเชิง จึงคล้ายกันกับตรงหน้ากับบทพูดในภาพยนตร์ Hunger เกมสืบทอดคนกระหาย “แม้แต่อาหารที่หรูหราที่สุด ก็ยังต้องสร้างมาจากวัตถุดิบที่มีคนเป็นชนชั้นแรงงานเสมอ” แต่เปลี่ยนเป็น “แม้แต่อาคารที่หรูหราที่สุด ก็ยังต้องสร้างมาจากคนชนชั้นแรงงานเสมอ”

สรุปวิเคราะห์ผลงาน อาจารย์มณฑิร บุญมา (2496 - 2543)

ภาพที่ 8: มณฑิร บุญมา (2496 - 2543)

ที่มา:<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Montien%20Boonma>

อาจารย์มณฑิร บุญมา ในผลงานชุด Manual Acts in Red Handprints Construction ปี 1990 สำหรับข้าพเจ้าผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานที่พูดถึงเรื่องของชนชั้นได้อย่างเรียบง่าย ตรงไปตรงมา แต่มีน้ำหนักมากที่สุดชิ้นหนึ่งเลยก็ว่าได้ ผลงานในชุดนี้เป็นก้อนดินที่ถูกบีบอัดด้วยฝ่ามือของแรงงาน

จัดวางด้วยการวางเป็นกองสุมรวมกันติดผนัง ภายนอกอาจจะดูเหมือนเป็นเพียงดินที่มีรอยมือธรรมดา แต่เนื้อหาภายในซ้อนเรื่องราวไว้มากมาย ดินเป็นตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ที่แทนถึงคนชนชั้นล่าง ชนชั้นแรงงาน การบีบดินหรืออาการกำมือ เป็นสัญลักษณ์ของการออกแรง การกระทำต่อสิ่งหนึ่งให้ทิ้งร่องรอยไว้ ให้ความรู้สึกถึงพฤติกรรมการดำเนินชีวิต อาจารย์มณฑิเตอร์ บุญมาเชื่อว่า เงื่อนไขทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ (มณฑิเตอร์ บุญมา, 2532) ด้ว้ความที่อาจารย์มณฑิเตอร์ บุญมาเคยมีประสบการณ์ใช้ชีวิตชนบในภาคเหนือของประเทศไทย ทำให้ได้รับรู้ถึงอาชีพของบรรพบุรุษที่ทำการเกษตร อาจารย์มณฑิเตอร์ บุญมาเห็นถึงความเหน็ดเหนื่อยทุกอย่างจนนำไปสู่ผลงานชิ้นนี้ ผลงานชิ้นนี้มีความพิเศษตรงที่แรงกระทำจากมือของคนชนชั้นแรงงานต่อดิน ไม่เพียงแต่ทิ้งร่องรอยเอาไว้ แต่ยังเผยให้เห็นรอยนิ้วมือ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลลงในดิน จึงเป็นเหมือนการบันทึกชีวิตของคนแรงงานได้ และยังพูดถึงความเป็นชนชั้นได้จากวัตถุที่เลือกนำมาสร้างสรรค์ผลงานอีกด้วย

ผลงานของอาจารย์มณฑิเตอร์ บุญมา ทิ้งร่องรอยให้เห็นอยู่เสมอ บางครั้งเป็นร่องรอยของความเชื่อ บางครั้งเป็นร่องรอยของชีวิตที่ติดมากับผลงาน ความดิบที่เป็นสัญลักษณ์แทนความถึงความไม่สมบูรณ์อาชีพแรงงาน ที่ติดมากับเหล็กโครงสร้าง ฟางที่แทนถึงเกษตรกร คว้าที่แทนถึงวิถีชีวิตของกลุ่มคนแรงงาน ผลงานของอาจารย์มณฑิเตอร์ บุญมา จึงมีความคล้ายคลึงด้านเนื้อหา กับ ผลงานของผลงาน Jean-François Millet ภาพผลงาน The Gleaners ที่พูดถึงกลุ่มแรงงาน ความเหน็ดเหนื่อย การดิ้นรน เป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินรุ่นหลังต่อมา ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์อำมฤทธิ ชูสุวรรณ ในผลงานชุด เรือพิฆาต ที่จัดแสดงในนิทรรศการกรุงเทพมหานครเมืองฟ้าอมร ตัดตั้งบริเวณลานคนเมือง ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.2541 โดยในขณะนั้นอาจารย์อำมฤทธิ ชูสุวรรณ สร้างเรือขนาดใหญ่ เลือกใช้วัสดุจากไม้กวาดและที่โกยผง ที่มีถุงมือสีขาวติดอยู่ในลักษณะกำลังพายเรือ เพื่อพูดถึงกลุ่มคนพนักงานทำความสะอาดในกรุงเทพฯ ที่อยู่ท่ามกลางเมืองอันศิวิไลซ์ ที่กำลังต่อสู้ท่ามกลางความไร้สำนึก มักง่ายของคนในกรุงเทพฯเปรียบเสมือนคลื่นที่ต้องพายฝ่าไป การเลือกวัสดุมาใช้ในผลงานมีผลอย่างมากต่อความรู้สึกในผลงานศิลปะ วัสดุมีความหมายติดตัวมา การเลือกใช้ความหมายที่ติดมากับวัสดุ หรือวัตถุจึงเป็นส่วนสำคัญในการต่อการเล่าเรื่อง ในที่นี้ผลงานของข้าพเจ้า แทนคำวัสดุเป็นตัวแทนที่ต้องอาศัยอีกหนึ่งตัวแทนจึงจะสื่อความได้ นั่นหมายความว่า การเลือกใช้วัตถุหรือวัสดุ นั้น นับเป็นภาษาเชิงสัญลักษณ์เช่นกัน

ภาพที่ 9: Manual Acts in Red Handprints Construction ปี 1990

ที่มา:<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Montien%20Boonma>

บทที่ 3

วิธีดำเนินการกระบวนการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ชุด “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” ให้ความสำคัญกับการนำเสนอในประเด็นของความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ปัญหาที่อยู่คู่กับประเทศไทยมาอย่างยาวนานจนแทบจะแยกออกจากกันไม่ได้ และความเหลื่อมล้ำเป็นต้นเหตุและปัจจัยสำคัญต่อปัญหาที่สร้างผลกระทบรุนแรงต่อต้านอื่น ๆ ในสังคม ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นเหมือนเงื่อนปมของเชือกที่เชื่อมโยงและสลับซับซ้อนพันไปมาจนยากจะแก้ไข และในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนของสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน สังคมที่ยากจะคำนึงถึงอนาคต ระบบทุนที่ถูกผลิตขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้น สิ่งเหล่านี้ชวนขบคิดให้เห็นถึงมุมมองต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมที่พบในชีวิตประจำวัน นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมรวมกับทฤษฎีต่าง ๆ และอิทธิพลที่ได้รับทั้งในส่วนของเทคนิคและเนื้อหา เพื่อนำมาสร้างสรรค์ถ่ายทอดเป็นผลงานทัศนศิลป์ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

3.1 ที่มาทางความคิด รูปแบบและเทคนิค

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” มีความมุ่งหมายในการสะท้อนปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของสังคมไทยต่อกลุ่มคนกรรมมาชีพ กลุ่มคนเปราะบางหรือบุคคลที่ใช้ชีวิตอยู่ในที่สาธารณะ ผ่านกระบวนการทางศิลปกรรม

กระบวนการการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม งานจิตรกรรมที่ใช้สื่ออื่น ในที่นี้คือ วัสดุ เข้ามามีส่วนร่วมด้วยเพื่อสร้างวาทกรรม เสริมต่อหรือโต้ตอบกัน โดยการประกอบกันของจิตรกรรม และวัสดุ โดยไม่ทำลายเอกภาพหรือความหมายของผลงาน ทั้งนี้รูปแบบเทคนิคนี้จะสร้างการรับรู้ต่อผู้ชมให้ไม่ติดอยู่ในวิธีการเล่าเรื่องในงานจิตรกรรมบนผืนผ้าใบเพียงอย่างเดียว แต่ยังสร้างการทำความเข้าใจเพิ่มเติมจากวัสดุ ที่เข้ามามีบทบาทเป็นส่วนเสริมเนื้อหา ที่มุ่งเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาความเหลื่อมล้ำ ถ่ายทอดเรื่องราว ดีแฉ่ สะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำ ผ่านการรับรู้ทางอารมณ์ (Emotional) และความสะเทือนใจ ที่มีต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งผลต่อมุมมองทัศนคติปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมของผู้ชมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเกิดการตระหนักรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น

3.2 ทักษะที่ใช้ในการสร้างสรรค์

3.2 ทักษะที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ทัศนธาตุประกอบด้วย จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง อันเกิดจาก จุด(Dot) • จุดนับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการเกิดทัศนธาตุ กล่าวคือ จุด (Dot) • เมื่อนำจุดมาเรียงร้อยต่อกัน จุดจะกลายเป็นเส้น เส้น เมื่อนำเส้นมาสานถักทอกันนั้นก่อให้เกิดน้ำหนัก ศิลปินอิตาลีในปีค.ศ.ที่18 ค้นพบว่า น้ำหนักเป็นที่อยู่อาศัยของสี หากแปรค่าสีเป็นค่าน้ำหนักขาวเทาดำ เราจะพบว่า โดยมากความเป็นสีจะอยู่ในค่าของน้ำหนักเทา และการเรียงตัวของสี ที่เพิ่มความเข้มความสว่างขึ้นตามลำดับนั้น ก็สามารถช่วยแทนค่าน้ำหนัก ของแสงและเงาได้เช่นเดียวกัน จากนั้นทุกองค์ประกอบจึงประกอบสร้างกันเป็นรูปทรงดังนั้นทัศนธาตุจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างผลงานผลงานศิลปะอย่างไม้อาจปฏิเสธ ในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้จุดเป็นองค์ประกอบในการทำงานเชิงจิตรกรรม เพื่อพูดถึงชนชั้นโครงสร้างทางสังคมสะท้อนถึงกลุ่มคนใช้แรงงาน ข้าพเจ้าใช้เส้น ในส่วนวัฏรอบนอก โดยเป็นเส้นที่เกิดจากการโครงสร้างภายในของสถาปัตยกรรมที่สามารถสะท้อนถึงกลุ่มคนใช้แรงงาน ข้าพเจ้าใช้สีเป็นตัวสื่ออารมณ์ของภาพ สภาวะอารมณ์ของความเป็นชนชั้น ผ่านเฉดสี เพื่อสะท้อนถึงชนชั้นทางสังคมข้าพเจ้าใช้น้ำหนักเพื่อแทนสัญลักษณ์ โดยใช้ค่าน้ำหนักที่มีค่าความสว่างสูงกว่า ไล่ไปต่ำกว่า เพื่อสะท้อนถึงชนชั้นทางสังคม ข้าพเจ้าเลือกใช้รูปทรงของสถาปัตยกรรมต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกันกับปัญหาความเหลื่อมล้ำ หรือปัญหาเชิงโครงสร้าง นำมาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างผลงาน

3.3 ที่มาของแนวความคิด การสร้างสรรค์ผลงานก่อนนิทรรศการ ระยะเวลาที่1

หลังจากที่ข้าพเจ้าเรียนจบปริญญาตรีจากคณะจิตรกรรมศิลปากร การกลับมาอยู่ที่บ้านในช่วงแรกท่ามกลางภาวะโรคระบาดโควิด-19 ข้าพเจ้าได้มีเวลาวิเคราะห์ความคิดจากการได้อยู่กับตัวเองเกี่ยวกับการหาทางพัฒนาต่อของผลงานชุดเก่า สตูดิโอติดถนนของข้าพเจ้า บวกกับอายุที่เพิ่มขึ้น มันทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจและเริ่มมองเห็นวิถีความเป็นอยู่ของคน ความสนใจนี้เริ่มมาจากบ้านข้าพเจ้าทำหอพักให้เช่า คนในหอพักทั้งหมดเป็นคนชนชั้นกลางระดับล่างที่หาเช้ากินค่ำ มีเงินจ่ายค่าเช่าบ้าง บางเดือนก็ไม่มีจ่ายบ้าง การได้สนทนาระหว่างข้าพเจ้ากับผู้เช่าที่ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของความเป็นอยู่ ปากท้อง และความเหลื่อมล้ำ ความเหนื่อยล้าจากการถูกเอารัดเอาเปรียบของนายจ้าง ปัญหาที่เป็นความจริงเหล่านั้นยังคงอยู่และไม่มีท่าทีที่จะคลี่คลายได้เลย การได้รับรู้ถึงเรื่องราวจากการคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนงานที่เป็นความงามของผู้หญิงในอุดมคติอย่างผลงานชุดก่อนได้อีกต่อไป เพราะในชีวิตจริงของคนชนชั้นล่างถึงชนชั้นกลางระดับล่างนั้นช่างโหดร้าย และการเริ่มมองเห็นความจริงจากปัญหารอบตัว ที่เกิดจากผลของการเหลื่อมล้ำ การ

เอารัดเอาเปรียบ ปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย หรือแม้แต่การปิดกั้นความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนทุกระดับพึงได้รับ

3.4 แนวความคิดและอิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1

การถ่ายทอดความจริงที่เกิดจากปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคม ด้วยการประกอบสร้างของวัสดุรอบนอกที่มีความเชื่อมโยงกันกับเนื้อหาด้านในจิตรกรรมโดยอาศัยกระบวนการคิดหลักๆ 4 ข้อ ดังนี้

1. การหยิบยืมใช้และเปลี่ยนบริบท appropriation การยึดครอง นำมาใช้เพื่อประโยชน์บางอย่างในทางศิลปะ คือ การใช้ภาพหรือสิ่งของที่มีอยู่แล้ว (และเป็นของคนอื่น) มาปรับใช้ด้วยการเปลี่ยนบริบทใหม่ เพื่อแสดงออกถึงความคิดของข้าพเจ้า ‘appropriation’ จึงเกี่ยวข้องในความคิดเรื่องของความเป็นต้นแบบ และการเป็นเจ้าของ (การกระทำลักษณะนี้ไม่นับว่าเป็นการขโมยหรือลอกเลียนแบบ)

2. ตัวบท (text) ในความหมายใหม่แปลว่า “ตัวบท” ซึ่งอาจเป็นเพราะนักคิดหลังสมัยใหม่ไม่สนใจความจริงทางกายภาพของโลกภายนอกมากเท่ากับการตีความหมายและความจริงที่มนุษย์สร้างขึ้นในสังคม

3. บริบท (context) เดิมที บริบทเป็นคำศัพท์ทางภาษาที่หมายถึงข้อความแวดล้อมที่ช่วยในการทำความเข้าใจความหมาย เช่น ในประโยคภาษาอังกฤษอาจมีคำศัพท์บางคำที่เราไม่รู้ว่าความหมาย แต่เราอาจทำความเข้าใจมันได้ผ่านข้อความที่อยู่แวดล้อมรอบตัวมัน

4. สัมพันธบท (intertextuality) สัมพันธบทคือความสัมพันธ์ระหว่างตัวบทต่าง ๆ เพราะตัวบทหนึ่ง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ไม่มีความเป็นอิสระและจบสิ้นสมบูรณ์ในตัวเอง มันเกี่ยวข้องสัมพันธ์และต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งอื่นหรือตัวบทอื่น ๆ (อาจารย์ ดร.สายัญ แดงกลม, 2546)

3.5 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1

ข้าพเจ้านั้นสร้างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1 ชั้นที่ 1 ด้วยเทคนิคการหยิบยืม (appropriation) และเปลี่ยนบริบท และสัมพันธบท(intertextuality) โดยการพยายามทำความเข้าใจในบริบท เป็นภาษาที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารออกไปได้อย่างชัดเจน แต่หากผลงานชิ้นไหนที่มีความรุนแรงทางความคิดที่อาจถูกเข้าใจว่าพาดพิงถึงสถาบัน ข้าพเจ้าก็จะเลือกที่จะเลี่ยงและหาบริบทอื่น หรือ Text อื่นมารองรับแทน

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 10: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่องาน Salvator ขนาด 7x18 overall 34.5x24.8cm. เทคนิคสีผสม ปี 2021

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของประเด็นโรคระบาดของไวรัส โควิด-19 ที่เห็นถึงความเสียหายของทีมแพทย์ที่เป็นด่านหน้าในการช่วยเหลือ รักษาผู้ป่วยติดเชื้อ ข้าพเจ้าจึงเรื่องกรอบที่เคยใส่ในผลงานของ ดา วินชี ที่มีชื่อผลงานว่า พระผู้ช่วยให้รอด โดยเป็นการหีบย้อมและเป็นการใช้สัมพันธบทเพื่อขับเน้นเนื้อหาชิ้นแรก

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 11: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่องาน Lamentation ขนาด 106.5x58.5cm. เทคนิคสีผสม 2022

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ายังใช้วิธีเดียวกันกับผลงานชิ้นที่ 1 แต่เพิ่มเนื้อหาการเกี่ยวข้อด้วยตราสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความประมาทเลินเล่อ และรู้เท่าไม่ถึงภัยของหน่วยงานรับผิดชอบ จนทำให้เกิดความสูญเสียมากมาย แสดงออกผ่านภาพเหตุการณ์จริงของแม่ที่สูญเสียลูกน้อยจากโรคระบาดโควิด

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 12: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชิ้นที่ 3

ชื่องาน Vulnerable persons ขนาด 123.5 x 85 cm เทคนิคสีผสม 2021

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ากำลังตั้งคำถามถึงความเป็นกรอบ หรือไม่ใช่กรอบ สร้างบริบทใหม่ของกรอบให้กลายเป็นวัตถุ หรือกลายเป็นประติมากรรมที่อาศัยตัวภาพเพื่อสื่อความหมาย ภาพนี้ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อถึงคนเร่ร่อนที่นอนอาศัยอยู่รอบรั้วพระบรมมหาราชวังเพื่อสร้างความสะเทือนใจและการมองเห็นปัญหาของความเหลื่อมล้ำ ในที่นี้ กรอบรูปจึงกลายเป็นวัตถุทางประติมากรรมเพื่อบอกเล่าสถานที่และสร้างความขัดแย้ง

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชิ้นที่ 4

ภาพที่ 13: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชิ้นที่ 4

ชื่องาน Untitled ขนาด 109 x 114 cm เทคนิคสีผสม 2021

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ผลงานชั้นที่ 4 ยังคงมีความเชื่อมโยงกันกับผลงานชั้นที่ 3 คือการใช้สัมพันธบท (intertextuality) ระหว่างภาพเล่าเรื่องกับวัตถุเล่าสถานที่ และสถานะบางอย่างที่สร้างประเด็นความขัดแย้ง หรือการไม่สมกัน ประเด็นนี้ก็เพื่อที่จะแสดงออกถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำ และการไม่รู้หรือเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของประชาชน หรือเป็นความรู้ฝังหัวที่ถูกปิดกั้นไม่ให้ตั้งคำถาม ผลงานชั้นนี้จึงพยายามที่จะชวนตั้งคำถามและพยายามจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นจริงที่เหลื่อมล้ำ

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

1.ภาพร่างความคิด ในผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4 ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในชุมชน การถูกครอบงำด้วยวาทกรรมที่บิดเบือนความจริงจนผู้คนไม่รู้ว่าการใช้ชีวิตของพวกเขาเต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่พวกเขากลับคิดว่านั่นคือความสุข คือการได้ทำตามคำสอนข้าพเจ้าจึงนำโครงสร้างที่เกิดจากความฟุ้งเฟ้อนำมาสร้างให้เกิดความขัดแย้งกัน

ภาพที่ 14: ภาพร่างความคิด

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.ภาพร่างเท่าขนาดจริง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากเราสามารถคำนวณขนาด วัสดุ จำนวนไม้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งยังเป็นการควบคุมงบประมาณได้อีกด้วย จากนั้นเขียนรายละเอียดไม้ที่ต้องใช้พร้อมจำนวนส่งให้ทางโรงไม้เพื่อจัดเตรียมของ

3.ขั้นตอนการเลือกวัสดุที่ใช้ในการทำงาน จากการทำภาพร่างขนาดเท่าจริงหากเจอไม้ที่มีความเหมาะสมทั้งลวดลายและขนาดมากกว่าในกรณีนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และไม้ที่ควรเลือกซื้อไม่ควรเป็นไม้ที่มีความชื้นจากน้ำ โกง คดงอ มีตาไม้เยอะ เนื่องจากจะทำให้สูญเสียความแข็งแรงไม่สวยงามและทำให้การทำงานยากขึ้นหลังจากที่ได้เลือกซื้อวัสดุต่าง ๆ จนครบหมดแล้ว ข้าพเจ้าจะเริ่มที่ไม้สนขาวทำโครงสร้างภาพรวมทั้งหมดของ Object โดยอิงจากภาพร่างขนาดเท่าจริงเป็นหลัก ขั้นตอนการทำโครงสร้างมีความสำคัญอย่างมากและยังต้องอาศัยการคำนวณเนื่องจากผลงาน

เมื่อเสร็จสมบูรณ์จะมีน้ำหนักมาก การคำนวณเพื่อกระจายการรับน้ำหนักในชั้นโครงสร้างจริงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง

ภาพที่ 15: วัสดุที่ใช้ในการทำงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

4. ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างภายใน การเริ่มประกอบไม้เข้ากับโครงเป็นวิธีที่มีความซับซ้อนไม่มากนัก เนื่องจากสามารถคำนวณและดำเนินการตามภาพร่างความคิดขนาดเท่าจริงได้เลย ในขั้นตอนนี้เราจะเป็นไม้ทุกชั้นปกปิดโครงสร้างจนหมดทำให้เราสามารถเห็นภาพรวมได้อย่างชัดเจน เก็บรายละเอียด ข้าพเจ้าจะทำการโป้วร่องรอยป็นยั้งตะปู และร่องรอยต่าง ๆ บริเวณซอกขอบมุม หลังจากนั้นขัดด้วยกระดาษทรายเรียงเบอร์ตั้งแต่ 80,120,240,350 เพื่อผลงานมีความเรียบร้อยสวยงาม ทาสีรองพื้น ข้าพเจ้าจะทาสีรองพื้นสีขาวทั่วทั้งผลงาน และขัดอีกครั้งเพื่อเก็บรายละเอียดขั้นสุดท้าย และทำการเป่าลมเพื่อไล่ฝุ่นออกจากชิ้นงาน

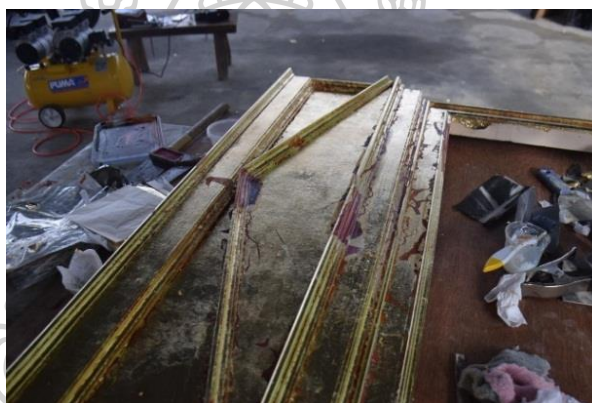

ภาพที่ 16: ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างภายใน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

5. ขั้นตอนการทำสี ในกรณีที่ปิดทอง ข้าพเจ้าจะทาสีเฟล็กซ์ โดยจะมีการวางแผนดังนี้ ทาสีเฟล็กซ์ สีเหลืองจะช่วยให้ทองมีความอร่ามไปในทางเหลือง เฟล็กซ์สีแดงจะให้อารมณ์ทองอมแดง มีความรู้สึกร้อน เฟล็กซ์สีดำจะทำให้ทองมีความเก่ามีอารมณ์ขลัง หลังจากได้สีทองที่ต้องการแล้วจึงทำ

การปิดทองลงไปแล้วใช้แปรงสะอาดขนาดใหญ่ค่อยๆ กระทบทุ้งทองให้ลองไปติดตามซอกมุมต่าง ๆ จากนั้นข้าพเจ้าจะนำพลาสติกแข็งมีลักษณะคล้ายงาช้างขนาดเล็ก ทำการกวาดเพื่อให้ทองเรียบเนียนเสมอกันหลังจากนั้นทำการฉีบน้ำที่ผลงานเพื่อทำการล้างเอาทองส่วนเกินออกให้หมดพร้อมเป่าลมให้แห้ง หากผลงานชิ้นไหนที่ข้าพเจ้าอยากให้มีความเก่าเพื่อความคลาสสิก เป็นพิเศษ ข้าพเจ้าจะใช้สีน้ำมัน Raw Umber ผสมกับTurpentine ให้มีความเหลวไหลพอดีและระบายไปทั่วทั้งผลงาน แล้วรอให้สีน้ำมันเริ่มแห้งในประมาณ2-3ชั่วโมง แล้วทำการเช็ดออกด้วยผ้าสะอาดโดยจะขัดออกแค่บางส่วนและทิ้งไว้บางส่วนจากนั้นทิ้งไว้ให้แห้งสนิท ลงสีน้ำมันที่ผสมเป็นสีเทาคล้ายฝุ่นด้วยวิธีการเดียวกันอีกครั้ง ก็จะได้กรอบทองที่มีความเก่า เก็บรายละเอียดชิ้นสุดท้าย เป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 17: ขั้นตอนการทำสี
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 18: ภาพสมบูรณ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชิ้นที่ 4
ชื่องาน Untitled ขนาด109 x 114 cm เทคนิคสีผสม 2021 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.6 สรุปผลการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

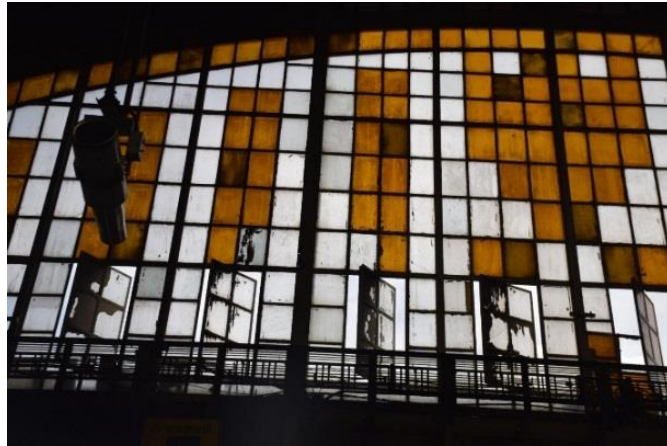
เพราะในชีวิตจริงของคนชนชั้นกลางถึงชนชั้นกลางระดับล่างนั้นช่างโหดร้าย และการเริ่มมองเห็นความจริงจากปัญหารอบตัว ที่เกิดจากผลของการเหลื่อมล้ำ การเอาัดเอาเปรียบ ปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย หรือแม้แต่การปิดกั้นความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนทุกระดับพึงได้รับ นี่เป็นเหตุผลสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า แต่มันมีความจริงและตรงไปตรงมามากเกินไป ข้าพเจ้าต้องพัฒนาในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างภาพและกรอบ เพื่อให้มีการสื่อความหมายที่แยบยลและเกื้อหนุนกันในเชิงของเนื้อหามากขึ้น

3.7 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1 ข้าพเจ้ามีความต้องการสร้างความแปลกใหม่ให้กับผลงาน โดยยังคงพูดถึงเรื่องของประเด็นความเหลื่อมล้ำ ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงความเป็นหัวลำโพง ประวัติศาสตร์ของสถานีหัวลำโพงที่มีมาอย่างยาวนานตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังสร้างผลงานชิ้นนี้ ก่อนหน้านั้นมีข่าวว่าจะยุบสถานีรถไฟหัวลำโพง แล้วย้ายขบวนเดินรถไปรวมกันที่สถานีกลางบางซื่อ และเปลี่ยนสถานีหัวลำโพงเป็นห้างสรรพสินค้าใหญ่ใจกลางเมือง ข้าพเจ้ามีความสะเทือนใจเป็นอย่างมากต่อเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นจึงเป็นแรงบันดาลใจในการหาข้อมูลเพื่อเริ่มสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

จากเหตุการณ์ที่จะยุบสถานีรถไฟหัวลำโพง ข้าพเจ้าจึงเริ่มหาความสัมพันธ์ระหว่าง คนกับสถานที่ ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรากหญ้า กับการโดยสารรถไฟราคาถูก เป็นเพียงแค่ความหลักแต่ยังมีความสัมพันธ์อื่นๆตามมา และอาจได้รับความเสียหายกับกลุ่มคนรากหญ้าหากยุบสถานีหัวลำโพง เช่น การค้าขายบนรถไฟ การทำการค้าของคนต่างจังหวัดที่เดินทางเข้ามาขายของในกรุงเทพฯ การเป็นที่พักอาศัยก่อนเดินทาง เราจะเห็นว่าความเป็นหัวลำโพงนั้นผูกโยงกับคนรากหญ้าอย่างแยกไม่ออก ข้าพเจ้าทำการทดลองเดินทางจาก รังสิต-สถานีหัวลำโพง การเดินทางด้วยรถไฟฟ้านั้นใช้เงินมากกว่าการเดินทางด้วยรถไฟรางหลายเท่าตัว และการนำสถานที่หัวลำโพงเพื่อเปลี่ยนเป็นห้างสรรพสินค้า นั้นนับว่าเป็นการมองข้ามหัวประชาชนรากหญ้า ก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความเหลื่อมล้ำอย่างรุนแรง

ภาพที่ 19: ภาพกระจกสีภายในสถานีหัวลำโพง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 20: ภาพสถาปัตยกรรมและกระจกสีภายในหัวลำโพง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพร่างความคิด ในผลงานชิ้นนี้ภาพเจ้าเลือกนำเอาส่วนโค้งจากโครงสร้างหลังคาของสถานีหัวลำโพงเป็นส่วนหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าวางแนวความคิดง่ายๆว่า หัวลำโพงนั้นมีความสัมพันธ์ และความสำคัญต่อผู้คนมาก และกระจกสีนั้นก็สะท้อนหรือมองทะลุผ่านลงมาเห็นคนด้านในสถานี ข้าพเจ้าจึงสร้างกระจกที่มีเงาและบางส่วนของกระจกที่รวมกันกับผู้คนจนเป็นเนื้อเดียวกัน เป็นสัญลักษณ์ถึงความสัมพันธ์กัน

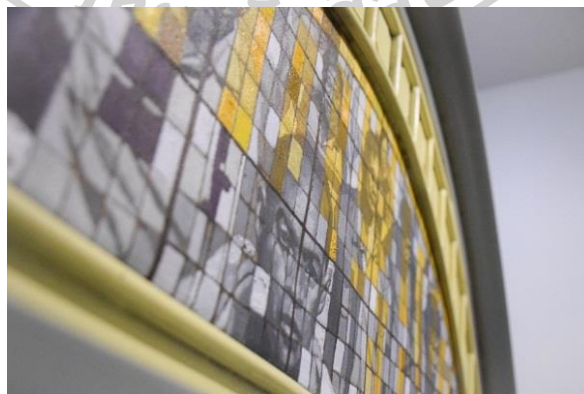

ภาพที่ 21: ภาพการเดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงเทศกาล โดยสถานีรถไฟหัวลำโพง

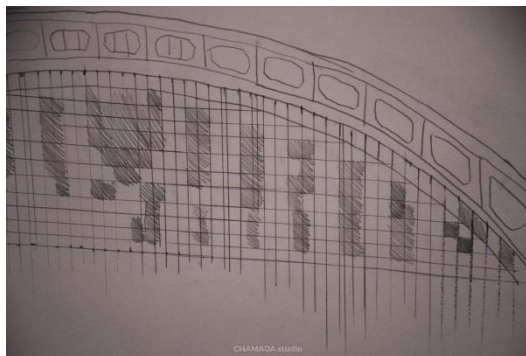
ที่มา: <https://www.pptvhd36.com/news/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99/73007#&gid=null&pid=3>

ภาพที่ 22: ภาพเส้นแบ่งช่องกระจกและลงสี
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 23: ภาพการทับซ้อนภาพผู้คนลงบนกระจกในงานจิตรกรรม
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

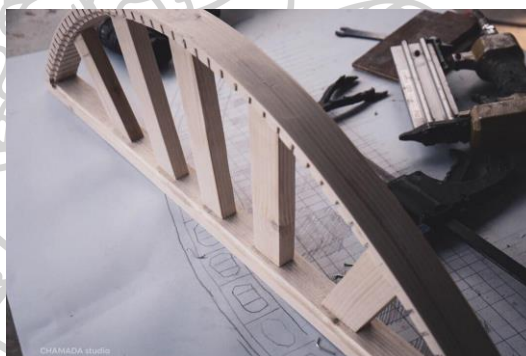

ภาพที่ 24: ภาพร่างโครงสร้าง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

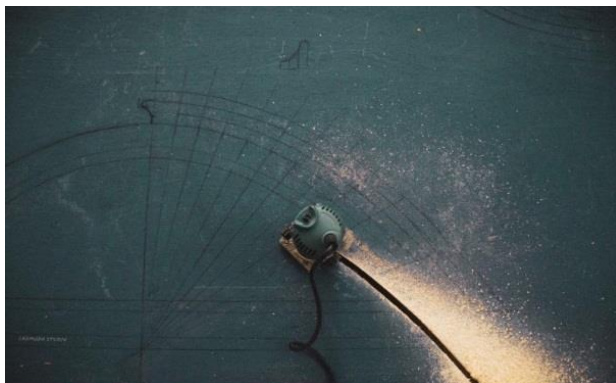
1 ภาพร่างโครงสร้าง หลังจากที่ได้เนื้อหา ที่มาแนวความคิดทางจิตรกรรมเรียบร้อย ข้าพเจ้าจะทำภาพร่างโครงสร้าง ในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าเลือกวิธีการฉายโปรเจคเตอร์เพื่อให้ได้สัดส่วน ช่องกระจก และส่วนโค้งที่มีความใกล้เคียงกัน วิธีนี้จะช่วยให้เราเห็นขนาดได้อย่างชัดเจน ช่วยให้เราตัดสินใจเรื่องขนาดได้ง่ายมากขึ้น

ภาพที่ 25: ภาพโครงสร้างภายใน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2. ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างภายใน ขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนหลังจากที่เราสร้างภาพร่างด้วยดินสอ เรียบร้อยแล้ว จึงเริ่มทำโครงสำหรับชิงผ้าใบที่ใช้ในส่วนของงานจิตรกรรม ขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนสำคัญเนื่องจากส่วนโค้งของหลังคาที่จำลองมา จะต้องเป็นความโค้งในลักษณะเดียวกัน จึงจะสามารถใส่ตัวกันกับประติมากรรมภายหลังได้อย่างสมบูรณ์ ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าเผื่อระยะห่างไว้ 5 มิลลิเมตร ให้มีความเพียงพอกับรอยพับมุมของผ้าใบ

ภาพที่ 26: การสร้างกรอบผลงานจากระนาบ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.การวาดเส้นขนาดเท่าจริงเพื่อสร้างตัดประกอบ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษ คือขั้นตอนการวาดเส้นลงบนแผ่นไม้อัด หนา 10 มิลลิเมตร ตามสัดส่วนที่ต้องการอย่างถูกต้อง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เราสามารถเห็นภาพรวมของภาพผลงานได้ และยังสามารถคำนวณวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบสร้างได้ในขั้นตอนนี้อีกด้วย ในภาพเป็นขั้นตอนของการตัดด้วย ตรีเมอร์ เนื่องจากในการสร้างผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ายังไม่มีเครื่องตัดจิ๊กซอว์ การตัดด้วยตรีเมอร์มีข้อดีคือ เส้นจะมีความคม ตรงฉากให้ความสวยงามเรียบร้อย แต่ข้อควรระวังคือต้องใช้สติและความชำนาญ ความเข้าใจในเครื่องมือสูง เนื่องจากหากเราเร่งดันเร็วเกินไป การหมุนของใบตัด กับการเดินไปข้างหน้าด้วยแรงที่ไม่สัมพันธ์กัน เรียกอีกอย่างว่า ดันเร็วเกินไป อาจทำให้เครื่องสั่น ใบตัดหัก จนอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้

ภาพที่ 27: การพันเทปกระดาษก่อนวางใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

4.การพันเทปกระดาษก่อนวางใยแก้ว หลังจากที่ข้าพเจ้าสร้างโครงสร้างภายในที่เป็นส่วนโค้งและตรง ให้มีรูปทรงได้ตรงตามต้องการแล้ว ขั้นนี้ข้าพเจ้าได้นำเทคนิคใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส) เรซิน เข้ามาใช้ด้วย เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการสร้างส่วนด้านหลังของผลงานให้มีความโค้งมน ด้วยรูปทรงที่ดูล้ำสมัย สื่อถึงการเข้ามามีบทบาทของสถานีบางซื่อที่มีความทันสมัยใส่ลงไปในงานให้มีความน่าสนใจและร่วมสมัย ขั้นตอนนี้เป็นการแปะเทปกระดาษเพื่อที่จะเป็นเสมือนคานาเพื่อวางแผ่นใยแก้วก่อนทาเรซิน เป็นขั้นตอนที่สำคัญและต้องทำหากจะสร้างแผ่นปิดด้วยใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส) ที่ด้านในมีลักษณะกลวง

ภาพที่ 28: การวางใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

5.การวางใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส) หลังจากที่เราแปะเทปกระดาษเพื่อสร้างพื้นที่ยึดเกาะด้านหลังเสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนั้นข้าพเจ้าจะทำการตัดแผ่นใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส) เป็นสี่เหลี่ยมขนาด20x20 เซนติเมตร เพื่อเพิ่มความสะดวก และความรวดเร็วในการทำงาน ทั้งยังช่วยให้ผลงานมีความเรียบร้อยเรียบร้อยอีกด้วย ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความอันตรายจากสารละลาย และใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส) เนื่องจากใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)มีลักษณะเป็นเส้นใย ที่มีความคม หากเกิดการแตกหักจะทำให้เศษผงไปแทงตามร่างกายอาจทำให้เกิดอาการระคายเคืองรุนแรง และอันตรายจากสารละลาย เรซิน น้ำยาตัวเร่ง ทินเนอร์ ซึ่งเป็นสารที่ส่งกลิ่นฉุนรุนแรง จึงควรป้องกันเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกาย

ภาพที่ 29: ขั้นตอนการขัดใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)รอบแรก

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

6.ขั้นตอนการขัดใยแก้ว (ไฟเบอร์กลาส) รอบแรก หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำการสร้างแผ่นใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)เรียบร้อยแล้ว จากนั้นข้าพเจ้าจะนำเครื่องขัดกระดาษทราย โดยใช้กระดาษทรายเบอร์หยาบสุด โดยใช้เบอร์ 60 เป็นการขัดเตรียมผิว และตัดส่วนเกินให้เรียบร้อย ในขั้นตอนนี้ เราสามารถตรวจเช็คความแข็งแรงได้ด้วยการเคาะว่ามีจุดไหนบาง ทะลุ หากเจอจุดบกพร่อง เราสามารถทำการแต้มใยแก้ว(ไฟเบอร์กลาส)และทาเรซินทับได้

ภาพที่ 30: ขั้นตอนการโป้วสีด้วยสีโป้วเคมีสีเหลือง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

7.ขั้นตอนการโป้วสีด้วยสีโป้วเคมีสีเหลือง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการโป้วด้วยปูนโป้วเคมีสูตรสีเหลือง สามารถโป้วลงบน ไฟเบอร์กลาสได้เลย เคมีโป้วสูตรสีเหลืองข้อดีคือใช้ง่าย หาซื้อได้ง่าย สามารถล้างหรือเช็ดออกได้ด้วยทินเนอร์ ข้อควรระวังคือเมื่อแห้งสีโป้วจะเกิดการยุบตัว ทำให้เราต้องโป้วเผื่อ หรือโป้วซ้ำ ก่อนทำการขัด

ภาพที่ 31: ขั้นตอนการขัดสีโป้ว

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

8.ขั้นตอนการขัดสีโป้ว ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ง่ายและยากในเวลาเดียวกัน เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ใช้แค่ความพยายามอดสาหะในระดับที่มาก หากชำนาญก็อาจจะทำได้อย่างรวดเร็ว แต่เนื่องจากข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ทำเทคนิคนี้จึงยังมีความไม่เข้าใจอยู่มาก การขัดโป้วซ้ำ ๆ สลับไปมา จึงเป็นขั้นตอนที่ยากและใช้ระยะเวลาที่นานที่สุดในกระบวนการเลยก็ว่าได้

ภาพที่ 32: ขั้นตอนลงสีรองพื้น

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

9.ขั้นตอนลงสีรองพื้น เป็นขั้นตอนหลังจากขัดโป้วสีเสร็จสิ้นแล้ว จากนั้นทำความสะอาดกำจัดฝุ่นเม็ดใด ๆ ที่ติดอยู่บนชิ้นงานออกเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าใช้สีรองพื้น 2k สีชนิดเดียวกับที่ใช้ในอุตสาหกรรมรถยนต์ เนื่องจากเป็นสีที่มีความคงทน หนา มีลักษณะแข็งและมีความยืดเกาะของสีได้ดีมากที่สุด จากนั้นข้าพเจ้าจึงขัดด้วยกระดาษทรายเบอร์ 800-1,000 ด้วยการขัดน้ำ เพื่อกันไม่ให้เกิดเม็ดสีที่มีลักษณะเป็นฝุ่นติดตามชิ้นงาน *สีที่มีลักษณะเหมือนฝุ่น ผงสี ใช้มือลูบแล้วมีผงติดมือ ขั้นตอนนี้โดยทั่วไปอาจเกิดจากการผสมทินเนอร์ในสีมากเกินไปจึงทำให้สีแห้งในอากาศ หรือ การปรับสภาพสีให้มีลักษณะที่พบบางเกินไป ลมออกมากเกินไปไม่สมดุลกับการปล่อยสี ก็จะทำให้สีเกิดการแห้งการถึงชิ้นงาน หรือแห้งในอากาศ จึงทำให้สีมีลักษณะเป็นผง

ภาพที่ 33: ขั้นตอนการลงสีจริง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

10.ขั้นตอนการลงสีจริง เป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนนำภาพมาติดตั้งด้านใน ข้าพเจ้าเลือกนำสีที่อยู่ในโทนใกล้เคียงกันกับสถานีหัวลำโพงเพื่อเป็นเหมือนสัญญาณที่สื่อถึงสถานที่ จากนั้นทำการเก็บความเรียบร้อยของผลงาน ก่อนทำการสร้างจุดยึดสำหรับแขวนเป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลา 2 ชั้นที่ 1 (ประติมากรรม)

ภาพที่ 34: ภาพสมบูรณ์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลา 2 ชั้นที่ 1
ชื่องาน หัวลำโพง ขนาด 143 x 94 cm เทคนิคสีผสม 2021
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.8 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลา 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 35: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลา 2 ชั้นที่ 2
ชื่องาน Assimilation ขนาด 111 x 48.5 cm เทคนิคสีผสม 2022
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลา 2 ชั้นที่ 2

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลา 2 ชั้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจาก การเข้ามาของร้านสะดวกซื้อที่เข้ามาทำให้ร้านค้าโชห่วย ร้านขายของชำในระแวกบ้านของข้าพเจ้าต้องปิดกิจการ ฝั่งไปในที่สุด ร้านค้าส่วนใหญ่ในระแวกบ้านข้าพเจ้าส่วนใหญ่เป็นร้านที่มาจากการค้าขายกันเองของคนในชุมชน ชื้อของจากตลาดใหญ่มาขายต่อ กำไร 2-5 บาท เพื่อให้ได้อยู่กันไปได้ในแต่ละวัน การเข้ามาจึง

เป็นเรื่องน่าสะเทือนใจไม่น้อยสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามิได้เป็นคนปฏิเสธเทคโนโลยี แต่การเข้ามาของร้านสะดวกซื้อส่งผลกระทบต่อร้านค้าปลีกรายย่อยนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ความสามารถในการจัดโปรโมชั่นลด แลก แจก แถม การอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่มีทางเลยที่ร้านชำ โชห่วย จะให้ได้ ร้านค้าจำพวกนี้มีให้แค่ความเป็นกันเองในชุมชน ความสะเทือนใจส่งผลเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า

ภาพที่ 36: ภาพร่างผลงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพร่าง ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2 ชั้นที่ 2 ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานที่มีรูปทรงลักษณะใกล้เคียงกับร้านสะดวกซื้อ มีก่อให้เกิดประเด็นในชุมชน ข้าพเจ้าต้องการใส่ภาพภายในเป็นร้านค้าที่ได้รับผลกระทบ ถูกใส่ไว้ในช่องทางต่างของร้านสะดวกซื้อที่เพื่อนำเสนอภาพที่ข้าพเจ้าเห็น เนื่องจากร้านสะดวกซื้อตั้งอยู่ตรงข้ามกับแหล่งร้านชำเก่าที่ปิดตัวไป ข้าพเจ้าจึงทำการเก็บภาพเพื่อเป็นข้อมูล และค้นหาแนวคิดที่อยู่ในร้านสะดวกซื้อ พร้อมทั้งไฟที่เป็นเสมือนตัวแทนของเทคโนโลยี ซึ่งกำลังเกิดข้าพเจ้าตั้งใจใส่วงจรไฟฟ้า ลงในส่วนของบริษัทมากรรม แต่มิได้วาดภาพหลอดไฟลงในจิตรกรรมเลย เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการสื่อว่าไฟที่ติดตลอดเวลาจากร้านสะดวกซื้อขนาดใหญ่ กับไฟที่ดับไปของร้านชำโชห่วย ร้านชำ

ภาพที่ 37: ภาพบรรยากาศหลังร้านค้า ร้านชำของชุมชนปิดตัวลง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

1.ภาพร่างผลงาน ภาพร่างผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเน้นวิธีการทำงานแบบรวบรัดเนื่องจากเป็น โครงร่างรูปทรงที่ง่าย ไม่ซับซ้อนมากนัก โดยในผลงานชิ้นนี้จุดที่ยากที่สุดอยู่ในช่วงของช่องไฟที่ต้องใส่ แผ่นอะคริลิกสี และซ่อนหลอดไฟ สายไฟ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าออกแบบ โครงสร้างโดยอิงจากร้านสะดวกซื้อ ร่างสเก็ตลงในกระดาษจากนั้นนำมาคูณ10 เพื่อขยายให้ใหญ่กว่า แบบ10เท่า ตามสัดส่วน ทั้งนี้ผลงานชิ้นนี้ขนาดอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากต้องใช้ไม้ที่เป็นไม้ สำเร็จรูปเข้ามามีส่วนช่วยในการทำงานจึงต้องทำงานเผื่อระยะ และใช้เทคนิคการวางทาบเพื่อหา ขนาดหน้าไม้ก่อนทำการตัด ประกอบ

ภาพที่ 38: ภาพร่างผลงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างโดยรวม ขั้นตอนนี้เป็นเหมือนพื้นผ้าใบสีขาวในงานจิตรกรรม เป็นเหมือนขั้นตอนที่ต้องหาความงามใส่ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าต้องการปรับหน้าผิวให้มีความเรียบเสมอกัน ขนาดตั้งฉาก ทำมุมพอดีไม่บิดเบี้ยว เนื่องจากต้องใช้ไม้ลายเส้นสำเร็จรูปจาก โรงงานเข้ามาตัดประกอบ ติดผลผลงาน หากผลงานมีอาการบิดเบี้ยว จะพองให้เห็นทันที การสร้าง งานด้วยรูปแบบนี้จำเป็นต้องเผื่อขนาดไว้ ในที่นี้ข้าพเจ้าเผื่อไว้3-5 มิลลิเมตร ตามขนาดหน้าไม้ที่ลงตัวพอดี

ภาพที่ 39: โครงสร้างโดยรวม ก่อนใส่รายละเอียด

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 40: โครงสร้างโดยรวมใส่รายละเอียด
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3. โครงสร้างโดยรวมใส่รายละเอียด ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการใส่ไม้ลายเส้น ลงบนตัวชิ้นงาน เพื่อสร้างความสวยงาม นอกจากนั้นยังมีการเว้นช่องว่างเพื่อใส่แผ่นอะคริลิกสี เพื่อเป็นช่องไฟที่ด้านหลัง จากนั้นไปด้วยปูนโป๊วไม้ ก่อนขัดด้วยกระดาษทรายโดยเรียงจากเบอร์ 80-800 ไล่จากหยาบไปละเอียด ก่อนทำการพ่นสีรองพื้นด้วยสีเทากลบรอยในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 41: ขั้นตอนการลงสีรองพื้น
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

4. ขั้นตอนลงสีรองพื้น หลังจากขัดโป๊วสีเสร็จสิ้นแล้ว จากนั้นทำความสะอาดห้ามให้มีฝุ่นติดอยู่บนชิ้นงาน ข้าพเจ้าใช้สีรองพื้น 2k สีชนิดเดียวกับที่ใช้ในอุตสาหกรรมรถยนต์ เนื่องจากเป็นสีที่มีความคงทน หนา มีลักษณะแข็ง และมีความยึดเกาะของสีได้ดีมากที่สุด และยังช่วยกลบรอยเสี้ยนไม้ได้ดีอีกด้วย จากนั้นทำการประกอบแผ่นอะคริลิกสี วงจรไฟฟ้า รูปภาพจิตรกรรม จุดยึดสำหรับแขวนภาพเป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการ

ภาพที่ 42: ภาพสมบูรณ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2
 ชื่องาน Assimilation ขนาด 111 x 48.5 cm เทคนิคสื่อผสม 2022
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.9 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าต้องการสร้างผลงานที่มีรูปทรงลักษณะใกล้เคียงกันกับร้านสะดวกซื้อ ด้วยการพบเห็นในช่วงโรคระบาด โควิด-19 ที่ร้าน ค้าขาย ส่วนใหญ่ต้องปิดร้านตามมาตรการ แต่ร้านสะดวกซื้อหมายเลข 7 ไม่ได้ให้ความร่วมมือมากนัก นอกจากนั้นการเข้ามาขยายสาขาของร้านสะดวกซื้อร้านนี้ ทำให้ร้านค้าในชุมชนต้องปิดตัวลงเป็นจำนวนมาก เนื่องจากไม่มีทุนมากพอที่จะจัดโปรโมชั่น สินค้าและบริการให้ทัดเทียมได้ ซึ่งชั้นนี้เป็นชั้นต่อยอดจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2 ที่ข้าพเจ้าตั้งใจใส่วงจรไฟฟ้า ลงในส่วนของประติมากรรม แต่ไม่ได้วาดภาพหลอดไฟลงในจิตรกรรมเลย เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการสื่อว่าไฟที่ติดตลอดเวลาจากร้านสะดวกซื้อขนาดใหญ่ กับไฟที่ดับไปของร้านค้าในชุมชน

ภาพที่ 43: ภาพผลงาน ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3
 ชื่องาน 06802 ขนาด 120 x 85 cm เทคนิคสื่อผสม 2021
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

1.ลงพื้นที่เก็บภาพบรรยากาศ ภาพด้านล่างเป็นภาพร้านค้าที่อดีตเคยมีการค้าขายดี ร่ำรวย เป็นร้านที่มีความสำคัญต่อชุมชน ด้วยลักษณะเป็นตึกแถว4ชั้น ร้านเปิดอยู่ชั้นล่าง ต่อมาร้านสะดวกซื้อ หมายเลข7 ได้เข้ามาขยายสาขาในพื้นที่ ซึ่งอยู่ระหว่างร้านทั้งสองร้าน ในคูหาข้างกัน ส่งผลให้ผู้คนในชุมชนย้ายเข้าไปซื้อสินค้าร้านสะดวกซื้ออย่างไม่ขาดสายเนื่องจากทางร้านจัดโปรโมชั่น ให้ลูกค้าได้มีสิทธิเลือกมากกว่า บริการดีกว่า ทั้งยังถูกโยงไปถึงเรื่องของไลฟ์สไตล์ได้ ด้วยเหตุผลที่ว่ามาทั้งหมดทำให้ร้านค้าที่อยู่ก่อนหน้าเข้าสู่ภาวะถดถอย จนบ้างปิดกิจการ โดยในร้านค้าทั้งสองร้านเป็นร้านค้าที่ข้าพเจ้ามีความผูกพันมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงจึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 44: ภาพร้านขายของชำ(โชห่วย) ร้านหมวย

ภาพที่ 45: ภาพร้านขายของชำ(โชห่วย) ร้านยายดับ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.ภาพร่างผลงาน ภาพร่างผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการสร้างรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายกันกับสถาปัตยกรรมของร้านสะดวกซื้อ มีการใช้สี แสง เข้ามาเป็นส่วนประกอบในการเฉพาะเจาะจงถึงร้านสะดวกซื้อ จากนั้นร่างสเก็ตลงในกระดาษในโครงสร้างคร่าวๆ ก่อนปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยใช้วัตถุอุปกรณ์เป็นตัวช่วยในการออกแบบ จากนั้นขยายแบบ10เท่า ตามสัดส่วน ทั้งนี้ผลงานชิ้นนี้ขนาดอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากต้องใช้ไม้ที่เป็นไม้สำเร็จรูปเข้ามามีส่วนช่วยในการทำงาน

ภาพที่ 46: ภาพร่างผลงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 47: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงเฟรมชิงผ้าใบ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.ขั้นตอนการสร้างโครงเฟรมชิงผ้าใบ หลังจากที่ได้ภาพร่างผลงานเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจึงเริ่มทำเฟรมสำหรับชิงผ้าใบ ในตอนแรกข้าพเจ้าตั้งใจจะทำเฟรมสี่ช่อง แต่ด้วยความไม่ลงตัว และสัดส่วนที่ดูผิดเพี้ยน ทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจลดจำนวนลงมาเหลือสองช่อง

ภาพที่ 48: ภาพการลงสีชั้นแรกลงบนแคนวาส

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

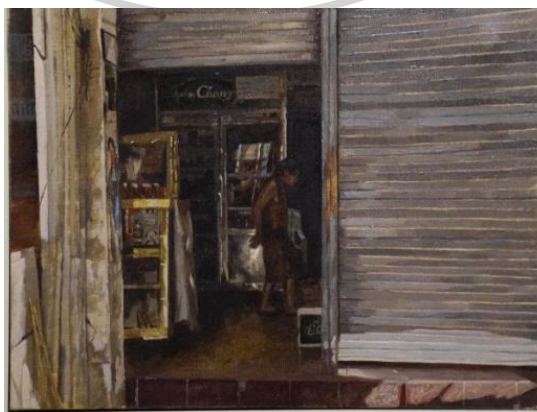
4.ภาพการลงสีชั้นแรกลงบนแคนวาส ขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าเลือกภาพที่สวยงามที่สุดมา3ภาพ เพื่อหาว่าภาพไหนลงตัวที่สุดกับกรอบ จนเหลือ2ภาพ ในขั้นตอนการลงสี ข้าพเจ้าเลือกใช้สีน้ำมันที่มีลักษณะเป็นน้ำ คือผสมตัวทำลาย เทอร์เพนไทน์ในชั้นแรก โดยร่างโอบๆคล้ายสีน้ำ เพื่อกำหนดแสงเงาภาพรวมโดยเทคนิคเขียนแสง เว้นเงา เพราะข้าพเจ้าต้องการทึ่งส่วนของเงาให้มีความบางมากที่สุด ใช้สีโป่งในการระบาย เพื่อสร้างอากาศไม่ให้ดูตันไร้อารมณ์

ภาพที่ 49: ภาพขั้นตอนการลงสีชั้นที่สอง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

5. ขั้นตอนการลงสีชั้นที่สอง ข้าพเจ้าเปลี่ยนตัวทำลายจากเทอร์เพนไทน์เป็นน้ำมันลินซีด เพื่อเพิ่มความมัน และเป็นกรเพิ่มน้ำมันในสี ในขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าเริ่มให้ความสำคัญในส่วนของการยละเอียด แสง เงา พื้นผิว ระยะหน้า-หลัง เส้นนำสายตา และสุดท้ายคือสำคัญของภาพที่เล่าเรื่องราว ในที่นี้ เป็นการเขียน ยายดับ เจ้าของร้านชำในที่มืด ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความชรา หลังโกงโค้ง และความเหน็ดเหนื่อย

ภาพที่ 50: ภาพสมบูรณ์

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

6.ภาพสมบูรณ์ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของงานในส่วนจิตรกรรม ข้าพเจ้าเก็บรายละเอียดทั้งหมดของภาพที่เน้นถึงแสงเงา ความเป็นวัตถุ พื้นผิว เพื่อสื่อถึงความเก่า ความทรุดโทรม ทั้งร้อยรอยจากอดีตที่เคยรุ่งเรืองผ่านรอยแปะโปสเตอร์การค้า ตรงหัวเสา ความขรุขระ ความมืดและเดี่ยวตาย ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความจริง ตามแบบฉบับศิลปะแบบสำนึกนิยม

ภาพที่ 51: ภาพสมบูรณ์

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 52: ภาพสมบูรณ์ ภาพผลงาน ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่องาน 06802 ขนาด 120 x 85 cm เทคนิคสีผสม 2021

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.10 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 53: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4
 ชื่องาน Untitled ขนาด 96 x 82 cm เทคนิคสีผสม 2021
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ที่มา-แนวความคิด ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4 เป็นภาพที่ข้าพเจ้าเริ่มมีการนำเข้าสู่ข้อมูลในรูปแบบที่ต่างออกไป ข้าพเจ้าได้ทำการประติประต่อข้อมูลจากเรื่องเล่าที่เป็นข้อเท็จจริงผูกโยงกับสถานการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้น ต่างจะขึ้นก่อนหน้าที่เป็นการลงพื้นที่ เก็บข้อมูลแล้วนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้คุยกับช่างคนงานแรงงานก่อสร้างในไซต์คนงานรายหนึ่ง พูดคุยกันไปมาจนถึงประเด็นที่สะท้อนใจคือการกินข้าวและเวลาพัก ในการทำงานกลุ่มคนงานจะต้องเตรียมข้าวส่วนตัวไป ไม่ใช่เพราะว่าทางที่ทำงานไม่เตรียมให้ แต่อาหารเหล่านั้นกลับไม่เพียงพอต่อความต้องการ คนงานที่ต้องใช้แรงเยอะ จึงต้องกินเยอะ เรื่องข้ารัยยังไม่หมดเพียงแค่นั้น คนงานผู้หญิงต้องเลิกงานก่อนคนงานชาย 1 ชั่วโมง เพื่อลงมาเตรียมข้าวปลาอาหารให้เรียบร้อย กลุ่มคนงานที่ไม่ได้กินข้าวจริงเป็นแรงงานหญิง ข้าพเจ้ารู้สึกสะท้อนใจวาดภาพแรงงานหญิงแอบกินข้าวเหนียวหลังกองอิฐกองปูน และยังสร้างเนื้อหาโดยการเปลี่ยนพื้นหลังให้เป็นสถานที่สำคัญเพื่อสร้างความขัดแย้งกันระหว่างคนและสถานที่ ในส่วนของงานประติมากรรม ข้าพเจ้าเลือกนำเสนอความเป็นสนิม ความเป็นโครงสร้างเหล็ก การสานเหล็กที่ต้องการสื่อถึงความเป็นด้านในของสิ่งๆนั้น

ภาพที่ 54: ภาพโครงสร้างเหล็ก ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4
 ชื่องาน Untitled ขนาด 96 x 82 cm เทคนิคสื่อผสม 2021
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

สรุป ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ในระยะที่ 2 ข้าพเจ้า มีความกล้าในการเลือกนำเอาเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนผสมในงานเพื่อแสดงถึงสัญญาณทางทุนนิยม ข้าพเจ้าเลือกนำเสนอรูปแบบผลงานที่มีความร่วมสมัยมากขึ้น มีเนื้อหาที่ตรงไปตรงมา เล่าเรื่องแบบเส้นตรง และยังมีการนำข้อมูลจริงมานำเสนอเพื่อต้องการให้ผู้ชมได้รับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริง แต่ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ในระยะที่ 2 มีหลายอย่างที่ข้าพเจ้าอยากแก้ไข และไปต่อ อันดับแรก ข้าพเจ้าเริ่มมีความเบื่อหน่ายในการทำงานลักษณะนี้ เนื่องจากการลอกกรูปร่างตามข้อมูลที่ได้ ภาพวาดจึงมีความแข็งทื่อไม่ส่งอารมณ์มากเท่าที่ต้องการ และการเล่าเรื่องยังไม่มีชั้นเชิงที่น่าสนใจมากนัก ผู้ชมเดินผ่านมา เข้าใจสารที่ต้องการสื่อและจากไป เวลาในการพินิจและคำถามจากผู้ชม ยังน้อยเกินไปสำหรับผลงานในชุดนี้ เนื่องจากการเบื่อหน่ายที่ต้องลอกกรูปร่างจากข้อมูลของตัวเอง ทำให้มาตรฐานการทำงานเชิงจิตรกรรมของข้าพเจ้าลดลงอย่างเห็นได้ชัด มีจุดที่บกพร่องและไม่สมบูรณ์มากมายเกิดขึ้น ความรู้สึกต่อผลงานชุดนี้เริ่มถูกคลี่คลายใน ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4 เป็นชั้นที่ข้าพเจ้าเริ่มนำข้อมูล ภาพที่มาจากโซเชียล ช่าง นำมาประกอบกันเพื่อสร้างเรื่องราว ข้าพเจ้ารู้สึกถึง

การคิดที่ซับซ้อนขึ้น นอกเหนือจากนั้นข้าพเจ้ายังได้ทดลองการทำงานกับเหล็กด้วยวิธีการเชื่อม ที่เป็นวิธีที่ข้าพเจ้าชอบและอยากหาโอกาสสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคนี้ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4 จึงเป็นชิ้นที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในผลงานการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า ที่ไม่เพียงแต่มีความกล้าเท่านั้น แต่ยังเริ่มมีการเล่าเรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น มีการสื่ออารมณ์มากขึ้น ในที่นี้อาจเกิดจากความเป็นสนิม และชุดสีโทนมืด ที่เข้ามาขบขันอารมณ์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายในการสะท้อนปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของสังคมไทยต่อกลุ่มคนธรรมดาชีพ กลุ่มคนเปราะบางหรือบุคคลที่ใช้ชีวิตอยู่ในที่สาธารณะ ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบผลงานสื่อผสมระหว่างจิตรกรรม และ ประติมากรรม เพื่อสร้างการทำความเข้าใจและมุ่งเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาความเหลื่อมล้ำ ถ่ายทอดเรื่องราว ดีแต่ สะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำ ผ่านการรับรู้ทางอารมณ์(Emotional) และความสะเทือนใจ ที่มีต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งผลต่อมุมมองทัศนคติปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมของผู้ชมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเกิดการตระหนักรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 55: ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่องาน Justice? ขนาด 125x98 cm เทคนิค สื่อผสม ปี 2022

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.11 ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสะท้อนอารมณ์กับเหตุการณ์หลายอย่างที่คนในเครื่องแบบสีกากิ(ตำรวจ) ทำกับประชาชน การรีดไถ การใช้อำนาจในทางมิชอบ การเอื้อประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวมโดยใช้อำนาจเป็นเครื่องมือ เรามักจะเคยได้ยินว่า “ตำรวจไม่ใช่ไม่ดีทุกคน ยังมีตำรวจดี ๆ อีกเยอะ ” ข้าพเจ้าเกิดความสงสัย และตั้งคำถามเกี่ยวกับความเป็นจริงของวงการตำรวจไทยว่า “และการเป็นตำรวจนั้น ไม่ดีได้ด้วยหรือ?” ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจึงหยิบนำสถาปัตยกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกันกับวงการตำรวจ นำมาสร้างให้มีความคล้ายคลึง แต่โจทย์หลักคือจะไม่มีเส้นไหนตั้งฉากเลย ทุกเส้นจะถูกทำให้องศาบิดเบี้ยวไปจากที่มันควรจะเป็นมุมมองเสาที่ถูกตัด เพื่อสะท้อนถึงอุดมการณ์ ปัญหาที่เกิดจากโครงสร้างภายในที่บิดเบี้ยวไปหมด ภาพภายในข้าพเจ้าเลือกนำเอาภาพของไฟไหม้ แต่เป็นไฟไหม้หญ้า ข้าพเจ้าแทนสัญลักษณ์ หญ้าถึงประชาชนรากหญ้า ที่ถูกรังแก เอาเปรียบและถูกรีดไถ เหมือนกับหญ้าที่ถูกไหม้และหลายครั้งเราเองก็ละเลยจนปล่อยให้มันไหม้จนหมดและดับไป

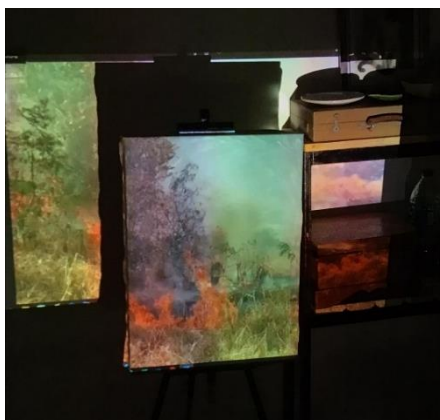
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

1.ขั้นตอนออกแบบภาพร่างผลงาน ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงเรื่องการปกครองและการทำงานของกรมตำรวจ ตรรกะความคิดบางอย่างที่อาจจะดูผิดเพี้ยนไปจากเดิม ข้าพเจ้าจึงนำภาพของสถานีตำรวจแห่งชาติ ที่เป็นรูปร่างในลักษณะที่เผยให้เห็นโครงสร้าง ข้าพเจ้าจึงนำมาทำให้โครงสร้างนั้นบิดเบี้ยว ด้วยการยืด หด ขยายภาพอย่างไร้ทิศทาง ในแอปพลิเคชันบนคอมพิวเตอร์ และจึงทำการตัดต่อภาพพื้นที่กร้างเข้าไปเพื่อให้เห็นองค์รวมความคิดได้มากที่สุด

ภาพที่ 56: ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 57: ขั้นตอนการร่างภาพผลงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.ขั้นตอนการร่างภาพผลงาน ขั้นตอนการร่างภาพ ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจแล้วว่า ต้องการเลือกภาพหญ้าที่มีเปลวไฟไหม้ จึงทำการฉายโปรเจ็คเตอร์ลงบนผ้าใบจากนั้นจึงทำการร่างด้วยดินสอ แล้วจึงทาสีรองพื้นที่มีลักษณะโปร่งใส เพื่อเป็นตัวเคลือบไม้ได้ฝังดินสอเข้าหาผสมกับสีจนทำให้สีขุ่นไม่ใส ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เทคนิคในการวาดภาพมากนัก เป็นการวาดให้เหมือนจริง ผสมสีให้มีความใกล้เคียงกับความรู้สึกมากที่สุด จากนั้นจึงค่อยๆระบายในส่วนต่างๆจนเสร็จ

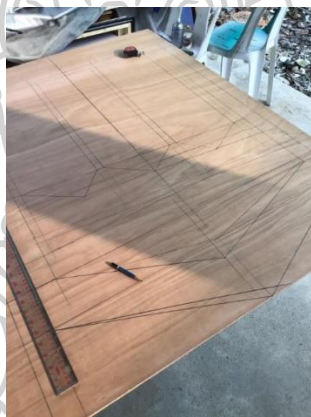

ภาพที่ 58: ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 สมบูรณ์

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรม ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

1.การวาดเส้นขนาดเท่าจริงเพื่อสร้างตัดประกอบ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษ คือขั้นตอนการวาดเส้นลงบนแผ่นไม้อัด หน้า10 มิลลิเมตร ตามสัดส่วนที่ต้องการอย่างถูกต้อง ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ามีความต้องการในการสร้างที่ต่างออกไปคือ ไม่มีมุมที่ตั้งฉาก 90องศาอยู่ในผลงาน เนื่องจากต้องการแสดงถึงโครงสร้างที่บิดเบี้ยว การวาดภาพร่างขนาดเท่าจริงจึงเป็นส่วนที่ต้องทำและสำคัญมาก ทั้งยังเป็นขั้นตอนที่เราสามารถเห็นภาพรวมของภาพผลงานได้ และยังสามารถคำนวณวัสดุต่าง ๆที่ใช้ประกอบสร้างได้ในขั้นตอนนี้อีกด้วย *การตัดไม้อัดตามเส้นด้วยจิ๊กซอว์เป็นการทำงานในลักษณะของใบเลื่อยเดินไปข้างหน้าเพื่อตัด ในที่นี้ต้องอาศัยความชำนาญในระดับหนึ่งเพื่อไม่ให้เกิดอาการดันด้วยแรงที่ไม่สัมพันธ์กัน หรือการดันเร็วเกินไป อาจทำให้เครื่องสับัด ใบตัดหัก จนอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้

ภาพที่ 59: การวาดเส้นขนาดเท่าจริงเพื่อสร้างตัดประกอบ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 60: ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างโดยรวม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

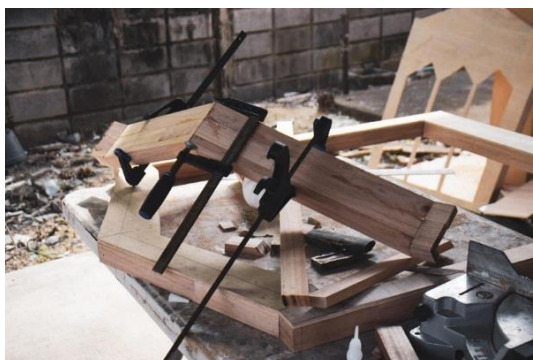
2. ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างโดยรวม ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าต้องการวางโครงสร้างโดยรวมเพื่อให้เห็นภาพรวม ความตื่นความลึก มิติของงาน เนื่องจากผลงานชิ้นนี้มีส่วนที่ต้องปกปิดที่เป็นเหมือนเสาวางปิดบังงานจิตรกรรม มิติในการสร้างงานจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับต้นๆ โดยเราจะเห็นว่าการทำงานที่เราเตรียมเส้น ไม้แล้วตัดตามเส้น จะทำให้เราทำงานได้ง่ายและรวดเร็วมากขึ้น ไม่เพียงแค่นี้เท่านั้นที่ไม่ทำมุม90องศา บิดไปบิดมา งานในลักษณะทั่วไปตรงตามมุมมองสาก็ใช้เทคนิคนี้ได้ดีเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 61: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงสร้างส่วนจั่วหลังคาด้านหลัง
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 62: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงสร้างส่วนจั่วหลังคาด้านหลัง เพิ่มขนาดหน้าไม้แนวนอน
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 63: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงสร้างส่วนจั่วหลังคาด้านหลัง เพิ่มขนาดหน้าไม้แนวตั้ง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.ขั้นตอนการสร้างโดยรวม ก่อนทำสี ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้ามิได้ทำการบันทึกไว้ เป็นขั้นตอนของการนำไม้คิ้ว(ใส่ไก่) ที่มีขนาดความกว้าง1เซนติเมตร มีลักษณะคล้ายเครื่องวงกลม และไม้ขอบบัว เดินเส้นเพื่อสร้างความสวยงาม เพิ่มมิติของงาน ก่อนไปปูปิดรูด้วยสีโป้วไม้ ก่อนไล่ขัดกระดาษทรายเบอร์ 80-800 ไล่จากหยาบไปละเอียด เพื่อเป็นการปรับสภาพผิวไม้ให้หลงเหลือ ร่องเศษ รั้วของไม้ ที่ส่งผลต่อการเล่าเรื่องราว เนื่องจากข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าวัตถุที่นำเข้ามาใช้ในผลงาน มีเหตุผลที่จำเป็นต้องนำมาใช้ แต่ในการแสดงออกซึ่งเนื้อหาของชิ้นนี้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ภาพเผยให้เห็นถึงความเป็นไม้อัด ทำให้ความหนักแน่นต่อตัวเนื้อหาในงานข้าพเจ้าลดน้อยลง เพราะผู้ชมจะมุ่งประเด็นไปที่ทำไมถึงเป็นไม้อัด ข้าพเจ้าจึงต้องปรับสภาพไม้ให้เกิดปัญหาแบบนั้น และยังเป็นวิธีที่ทำให้เนื้อหาเป็นไปตามวัตถุประสงค์

ภาพที่ 64: ขั้นตอนการสร้างโดยรวม ก่อนทำสี

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 65: ภาพสมบูรณผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
 ชื่องาน Justice? ขนาด 125x98 cm เทคนิค สื่อผสม ปี 2022
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.12 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 66: ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
 ชื่องาน Carnation ขนาด 134x86 cm เทคนิค สื่อผสม ปี 2022
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่2 ชื่อผลงาน Carnation ข้าพเจ้าเริ่มมีความสนใจกับสัญลักษณ์ โดยเริ่มจากการมองหาสัญลักษณ์ง่าย ๆ มาสร้างเป็นเรื่องราว ที่วิพากษ์วิจารณ์ ชวนคิดชวนคุย ในที่นี้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการเสียสละของคนที่ดีต่อผู้อื่น ยึดหยัดเพื่อต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ในประเทศไทย มันเป็นเรื่องยากมาก ๆ และไม่ใช่ว่ามันจะสำเร็จได้โดยง่าย แต่ความตั้งใจและการเสียสละที่เกิดขึ้นทุกครั่งนั้นมันสร้างพลังมากขึ้นเรื่อย ๆ และข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่าสักวันหนึ่งพวกเขาจะทำได้สำเร็จ ดอก Carnation มีความหมายที่ติดมาคือเป็นดอกไม้แห่งความยินดี แต่ข้าพเจ้านำดอกCarnation มาเป็นสัญลักษณ์จากลักษณะการปลูก ซึ่งโดยธรรมชาติการปลูกดอก Carnation ให้สำเร็จได้ในครั้งแรกของการปลูกเป็นเรื่องที่ยาก เนื่องจากดอก Carnation จะเหี่ยวเฉา และตาย การปลูกดอก Carnation จึงต้องอาศัยการเรียนรู้และการทำความเข้าใจ จึงมีความหมายโดยนัย ถึงการทำเรื่องที่ยาก แต่เมื่อครั้งที่กระทำจนสำเร็จ นั่นคือความยินดีจากดอกไม้ จากความรู้สึกดีในหัวใจที่รู้สึกถึงความสำเร็จต่อสิ่งนั้น ๆ

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 67: ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดบรมนิวาส ขรัว อินโข่ง (ซ้าย)

ที่มา:https://anowl.co/anowlrod/%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%87%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B/long_roob01/

ภาพที่ 68: ภาพดอกคาร์เนชั่น ในผลงาน (ขวา)

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ดอกคาร์เนชั่นมีความหมายที่ตีความคือเป็นดอกไม้แห่งความยินดี แต่ข้าพเจ้านำดอกคาร์เนชั่นมาเป็นสัญลักษณ์จากลักษณะการปลูก คุณไม่สามารถจะปลูกดอกคาร์เนชั่นให้สำเร็จได้ในครั้งแรก ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ของดอกคาร์เนชั่นที่เติบโตขึ้นจนผลิดอก ความน่ายินดีนั้นเป็นสิ่งที่ดอกคาร์เนชั่นมอบให้กับผู้ที่ทำมันจนสำเร็จ ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของมันจึงหาข้อมูลและภาพที่ขึ้นมาในหัวภาพแรกคือภาพดอกบัวยักษ์ของชาวอินโดนีเซีย นัยยะซ้อนนัยยะ ที่พูดถึงความยิ่งใหญ่ของพระคำสอนทางพระพุทธศาสนา และทางเดียวกันก็เป็นการเชิดชูความยิ่งใหญ่ของจักรวรรดิอังกฤษ จึงเป็นข้อมูลสำคัญในการหยิบยืมองค์ประกอบมาใช้สร้างสรรค์ผลงานในชิ้นนี้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงแม้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในโครงสร้างอำนาจจะสร้างผลกระทบรุนแรง และเป็นเกมส์การต่อสู้ที่หนักอึ้งจนบางครั้งโอกาสชนะมีเพียงน้อยนิด แต่ก็ยังพอมิเรื่องน่ายินดีที่มีใครบางคน คนบางกลุ่มลุกขึ้นสู้เพื่อต่อต้าน เพื่อเปลี่ยนผ่าน คนกลุ่มนั้นควรได้รับคำยินดี ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานที่พูดถึงการต่อสู้กับปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความสะเทือนใจ ที่มีต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งผลต่อมุมมองทัศนคติปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมของผู้ชมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเกิดการตระหนักรู้

1.ภาพร่างผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้านำรูปภาพจากสื่อต่างๆ นำมาประกอบกันให้ใกล้เคียงกับภาพในความคิดมากที่สุด ในโปรแกรมตัดต่อรูปภาพบนโทรศัพท์มือถือ การสร้างภาพร่างด้วยวิธีการแบบนี้เราสามารถย้ายสิ่งของในภาพ รวมไปถึงการย่อขยาย เพื่อให้เกิดเอกภาพในผลงานมากที่สุด ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกการทำในส่วนของประติมากรรมก่อน เนื่องจากการทำงานกับแผ่นอลูมิเนียมเป็นสิ่งใหม่ที่ใหม่มากสำหรับข้าพเจ้า ภาพในหัวและภาพตัดต่อจึงไม่เพียงพอต่อการวางแผนชุดสีที่ลงตัว

ภาพที่ 69: ภาพร่างผลงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.การร่างภาพบนผ้าใบ ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าทำการปลี่ยนรูปดอกไม้ เมืองฝั่งซ้ายและฝั่งขวา ลงบนกระดาษ A4 เพื่อหาตำแหน่งของแต่ละอย่างให้อยู่ตรงที่ถูกจุดและลงตัวมากที่สุด ในที่นี้ ข้าพเจ้าทำการตราฟด้วยดินสอ วิธีการคือ การฝนด้วยดินสอดำด้านหลังกระดาษ วางจุดให้ตรง ตำแหน่งที่ต้องการจากนั้นแปะเทปเพื่อกันการเลื่อน หล่นของกระดาษ ที่อาจส่งผลให้เส้นไม่ถูกต้องได้

ภาพที่ 70: การร่างภาพบนผ้าใบ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 71: ขั้นตอนการลงสีรองพื้นด้วยสีโปรง

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.ขั้นตอนการลงสีรองพื้นด้วยสีโปรง ข้าพเจ้ารองพื้นด้วยสีโปรง ลงบนผ้าใบจากนั้นจึงทำการร่างด้วยดินสอ แล้วจึงทาสีรองพื้นที่มีลักษณะโปรงใส เพื่อเป็นตัวเคลือบไม่ให้ผงดินสอเข้าทาบสมกับสี จนทำให้สีชุ่ม ในผลงานชิ้นนี้เป็นการวาดให้เหมือนจริง โดยการผสมสีให้มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงและความรู้สึกมากที่สุด

ภาพที่ 72: ขั้นตอนการวาดภาพ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

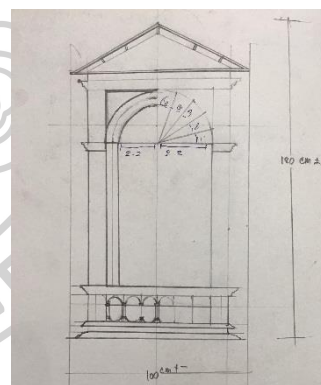
ภาพที่ 73: ขั้นตอนการวาดภาพ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 74: ภาพสมบูรณ ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
 ชื่องาน Carnation ขนาด 134x86 cm เทคนิค สีสผสม ปี 2022
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 75: กระทบวงกลาโหม (ซ้าย)

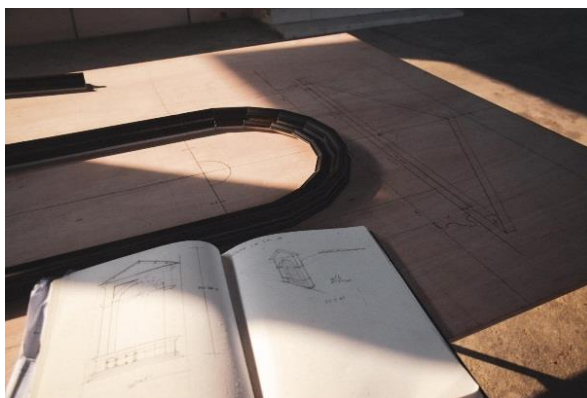
ที่มา: https://www.matichon.co.th/politics/news_3470399

ภาพที่ 76: ภาพร่างความคิดจากสถาปัตยกรรม (ขวา)

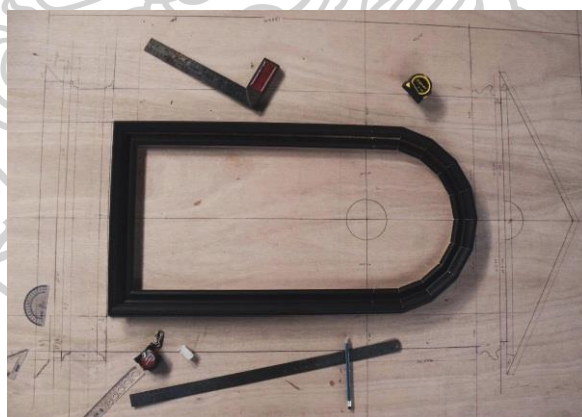
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

1.ภาพร่างความคิด ข้าพเจ้าต้องการสร้างกรอบที่นำเอากระทบวงกลาโหมมาเป็นต้นแบบความคิด เนื่องจากกระทบวงกลาโหมมีความสำคัญกับทุกกระทบวงใหญ่ๆและมีส่วนในการตัดสินใจครั้งสำคัญในเมือง ข้าพเจ้ามีความคิดต้องการนำกระทบที่มีความแข็งแรงทางอำนาจเช่นนี้นำมาพูดถึงความเหลื่อมล้ำเชิงอำนาจในผลงานชิ้นนี้ จึงเลือกนำบางส่วนเช่น จั้วหลังคา ช่องหน้าต่าง บัว

ด้านล่างของตีกระทบวงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ ทั้งยังหาวัสดุโลหะเพื่อต้องการสื่อถึงสถานที่ ที่มีความแข็งแรง เป็นเส้นที่มีความรู้สึกถึงความแข็ง ล้อกันกับดอกไม้ที่มีความบอบบางพลิ้วไหว ในภาพผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการวาดภาพดอกไม้โดยเน้นถึงความสมจริงและอาศัยมุมมองจากด้านล่างขึ้นด้านบน(มุมมอง) ที่สร้างความรู้สึกเหมือนดอกไม้กำลังจะทะลุออกมาจากกรอบเหล็กนี้เสียให้ได้

ภาพที่ 77: ภาพร่างผลงาน
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 78: ภาพร่างผลงานขนาดเท่าจริงบนแผ่นไม้
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.ภาพร่างผลงานขนาดเท่าจริงบนแผ่นไม้เพื่อสร้างตัดประกอบ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญมากเป็นอันดับต้นๆ คือขั้นตอนการวาดเส้นลงบนแผ่นไม้อัด หน้า10 มิลลิเมตรตามสัดส่วนที่ต้องการอย่าง การวาดภาพร่างขนาดเท่าจริงจึงเป็นส่วนที่ต้องทำและสำคัญมาก ทั้งยังเป็นขั้นตอนที่เราสามารถเห็นภาพรวมของภาพผลงานได้ และยังสามารถคำนวณวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบสร้างได้ในขั้นตอนนี้อีกด้วย

ภาพที่ 79: ขั้นตอนการสร้างผลงานไม้ด้านในก่อนห่อด้วยแผ่นอะลูมิเนียม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3. ขั้นตอนการสร้างผลงานไม้ด้านใน ก่อนห่อด้วยแผ่นอะลูมิเนียม หลังจากที่ข้าพเจ้าทำการ ตัดแผ่นไม้แนวระนาบ ทำชั้นโครงสร้างไม้ด้านในเป็นอันเสร็จเรียบร้อย ในผลงานชิ้นนี้มีเทคนิคที่ต่าง ออกไปจากเดิม มีสิ่งที่เพิ่มเติมมากก็คือการห่อด้วยแผ่นอะลูมิเนียม ในขั้นตอนก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าต้อง สร้างโครงไม้แบบเพื่อระยะ เนื่องจากรอยพับของแผ่นอะลูมิเนียมต้องใช้พื้นที่พับเก็บ การทำงานใน ขั้นตอนนี้จึงเป็นการทำงานที่ต้องใช้ความละเอียด สังเกตได้จากในภาพ มุมด้านขวา จะเห็นว่ามี การ วัด จดบันทึกเพื่อวางแผนสำหรับการห่อแผ่นอะลูมิเนียมในขั้นตอนต่อไป

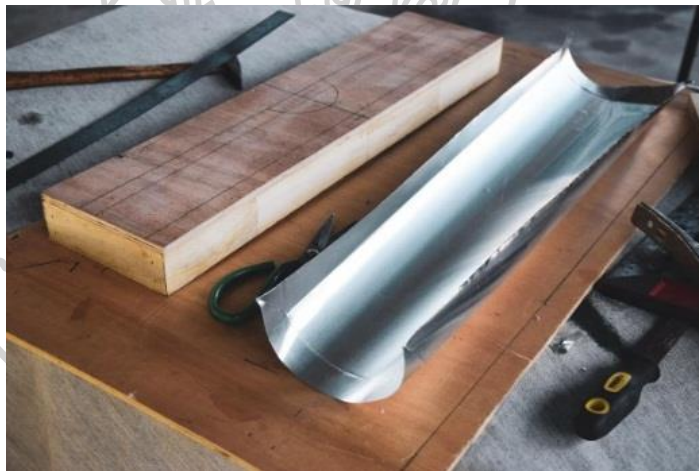
4. ขั้นตอนการวัดตัดแผ่นอะลูมิเนียม ขั้นตอนการห่อผลงานด้วยแผ่นอะลูมิเนียม มีขั้นตอน 8 ขั้นตอน ดังนี้ *เนื่องจากวัสดุแผ่นอะลูมิเนียม มีความคมเป็นอย่างมาก อาจก่อให้เกิดการบาด หรือ อันตรายอื่นๆได้ การทำงานในขั้นตอนนี้จึงต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วยป้องกัน เช่น แวนตา ถุงมือ และการ ติดกันของแผ่นอะลูมิเนียมกับไม้ ต้องใช้กาวยาง กาวยางมีส่วนประกอบของสารโพลูอิน ซึ่งอาจ ก่อให้เกิดการเสพติด และยังเป็นอันตรายต่อระบบประสาทและระบบทางเดินหายใจ ทั้งยังติดไฟง่าย ผู้ใดที่ต้องการใช้กาวยางในการทำงาน ข้าพเจ้าจึงขอความร่วมมือ ในการใส่หน้ากากเพื่อไม่ให้ร่างกาย สูด รับสารจากกาวยางโดยตรง และควรทำงานในที่ที่อากาศถ่ายเทสะดวก*

ภาพที่ 80: ขั้นตอนที่ 1 การวัดและตัดแผ่นอะลูมิเนียม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 1 การวัดและตัดแผ่นอะลูมิเนียมตามขนาดที่ต้องการใช้ อาจใช้วิธีการวัดและตีเส้น หรือนำชิ้นงานมาวางทาบและตีเส้น จากนั้นทำการตัดด้วยกรรไกร

ภาพที่ 81: ขั้นตอนที่ 2 วัดตามขนาดบนแผ่นอะลูมิเนียม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 2 วัดตามขนาดบนแผ่นอะลูมิเนียม จากนั้นกรีดเป็นร่องเพื่อสร้างรอยพับ ขั้นตอนนี้เนื่องจากข้าพเจ้าไม่มีเครื่องพับแผ่นอะลูมิเนียม จึงใช้วิธีที่การวางแผ่นอะลูมิเนียมบนผ้า จากนั้นใช้ไขควงปากแบนกดและรูดเข้าไปมาซ้ำๆ จนแผ่นอะลูมิเนียมตั้งสัน

ภาพที่ 82: ขั้นตอนที่ 3 พับแผ่นอะลูมิเนียมวางเทียบขนาด
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 3 พับแผ่นอะลูมิเนียมวางเทียบขนาด หลังจากที่เราได้สันของแผ่นอะลูมิเนียมครบแล้ว จึงทำการทดลองประกอบ เพื่อหาว่าส่วนไหนไม่แนบสนิท ขั้นตอนนี้ต้องระวังเป็นพิเศษ เนื่องจากรอยพับของแผ่นอะลูมิเนียมอาจมีความบาง การทดลองประกอบอาจสร้างความเสียหายทำให้แผ่นอะลูมิเนียมเกิดการขาดได้

ภาพที่ 83: ขั้นตอนที่ 4 ทากาวยางทั้งสองด้านก่อนห่อด้วยแผ่นอะลูมิเนียม
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 4 ทากาวยางทั้งสองด้านก่อนห่อด้วยแผ่นอะลูมิเนียม หลังจากที่ได้แผ่นอะลูมิเนียมตามขนาดที่ต้องการแล้วข้าพเจ้าจะทำการทากาวยาง ทั้งสองด้านจากนั้นนำแผ่นอะลูมิเนียมวางลงไปข้างๆแล้วจึงนำผ้าขนหนูผืนเล็กอุดขึ้น รูดลงให้กาวกับแผ่นอะลูมิเนียมแนบสนิทกันมากที่สุด *กาวยางมีส่วนประกอบของสารโพลีอิน ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเสพติด และยังเป็นอันตรายต่อระบบประสาทและระบบทางเดินหายใจ ทั้งยังติดไฟง่าย ผู้ใดที่ต้องการใช้กาวยางในการทำงาน ข้าพเจ้าจึงขอความร่วมมือในการใส่หน้ากากเพื่อไม่ให้ร่างกายสูดรับสารจากกาวยางโดยตรง และควรทำงานในที่ที่อากาศถ่ายเทสะดวก*

ภาพที่ 84: ขั้นตอนที่ 5 การวางค้ำขอบมุกฉากอลูมิเนียมก่อนยึดด้วยน็อต
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 5 การวางค้ำขอบมุกฉากอลูมิเนียมก่อนยึดด้วยน็อต หลังจากที่เราได้ทำการห่อด้วยแผ่นอะลูมิเนียมเรียบร้อยแล้ว จากนั้นข้าพเจ้าจึงนำอะลูมิเนียมเส้นมุกฉากมาเดินเก็บขอบเพื่อความเรียบร้อย และยังช่วยป้องกันไม่ให้มีส่วนเกิดของแผ่นอะลูมิเนียมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการบาดได้อีกด้วย

ภาพที่ 85: ขั้นตอนที่ 6 ยึดค้ำมุกฉากอลูมิเนียมด้วยน็อต
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 6 ยึดค้ำมุกฉากอลูมิเนียมด้วยน็อต ขั้นตอนนี้ต้องใช้ไม้หนีบมาช่วยหนีบไม้ให้เส้นอะลูมิเนียมเกิดการเลื่อน ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้า หาตำแหน่งเพื่อเจาะรูน็อตไว้แล้วด้วยดินสอ คือตรงกลางเส้นระยะ 1 เซนติเมตร และระยะห่างของน็อตในระยะ 10 เซนติเมตร

ภาพที่ 86: ขั้นตอนที่ 7 ยึดค้ำมุมฉากอลูมิเนียมด้วยน็อต
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 7 ยึดค้ำมุมฉากอลูมิเนียมด้วยน็อต ตอกตะปูให้เกิดรูนำศูนย์ หลังจากที่ได้ตะแหนงทั้งหมดแล้วจากนั้นจึงทำการตอกตะปูเพื่อนำศูนย์ แล้วจึงเจาะด้วยสว่าน โดยใช้ดอกสว่านขนาดเล็กแล้วจึงไขน็อตอลูมิเนียม ด้วยมือก็เป็นอันเสร็จ

ภาพที่ 87: ขั้นตอนที่ 8 การสร้างผลงานด้วยค้ำมุมฉากและท่ออลูมิเนียมพร้อมยึดน็อต
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 8 การสร้างผลงานด้วยค้ำมุมฉากและท่ออลูมิเนียมพร้อมยึดน็อตเสร็จเรียบร้อยจากนั้นจึงทำการพันสี เก็บความเรียบร้อย ก่อนนำมาประกอบกันทั้งสามส่วน ในภาพเป็นส่วนล่าง

ภาพที่ 88: ภาพสมบูรณ
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.13 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 89: ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่องาน ...รับแสง ขนาด 123x85 cm เทคนิค สื่อผสม ปี 2022

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

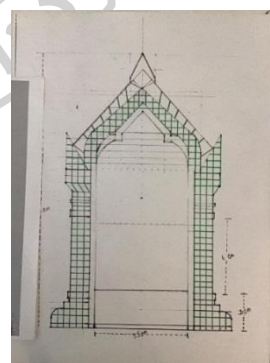
ที่มา-แนวความคิด ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 90: ภาพร่างผลงาน

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ข้าพเจ้าต้องการที่จะนำสถาปัตยกรรมสัปปายะสภาสถาน รัฐสภาใหม่ เกียกกาย เป็นตัวแทนของปัญหาความเหลื่อมล้ำ เนื่องจากงบประมาณในการสร้างที่มากเกินไป ข้ายังมีความความจำเป็นต่อประชาชนน้อย ประชาชนไม่มีสิทธิ์ออกเสียงแสดงความคิดเห็นในการสร้างอาคารรัฐสภาใหม่แห่งนี้เลย ข้าพเจ้าเลือกนำเอาส่วนยอดที่เป็นสีทอง แต่นำมาเพียงจั่วมุมบางช่วงของทั้งหมดในที่นี้ข้าพเจ้าไม่ยอมจำลองสิ่งนั้นมากเกินไปอยากคงไว้เพียงลายเส้น และสัดส่วนที่ชวนให้นึกถึง จากนั้นข้าพเจ้าจะทำการแทนค่าสัดส่วนที่ได้จากคอมพิวเตอร์นำมาขยายเป็นแบบแปลนง่ายๆบนกระดาษ A4 ดังภาพ

ภาพที่ 91: สถาปัตยกรรมสัปปายะสภาสถาน รัฐสภาใหม่ (ซ้าย)

ที่มา: <https://highlight.kapook.com/view/213246>

ภาพที่ 92: ภาพร่างความคิดที่มา (ขวา)

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

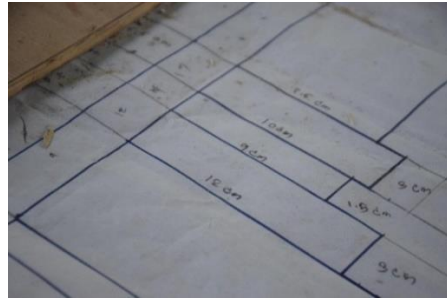
ภาพที่ 93: ฟุ้งทานตะวัน

ที่มา: <https://mgronline.com/south/detail/9650000003804>

ดอกทานตะวันเป็นดอกไม้ที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ เนื่องจากลักษณะนิสัยที่ดอกทานตะวันมากหันเข้าหาแสงอาทิตย์ จนได้รับฉายาว่าเป็นดอกไม้แห่งความซื่อสัตย์ ในทัศนะของข้าพเจ้าดอกทานตะวันอยู่รวมกันเป็นทุ่งกว้างขนาดใหญ่ ตัวดอกทานตะวันต้องแข่งกันสูง เพื่อที่จะรับแสงได้อย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องสนเพื่อนดอกทานตะวันที่อยู่ด้านหลัง หรือต้นหญ้าเล็กน้อยที่อยู่บนพื้นดิน ต้นหญ้าด้านล่างนั้นก็พืชที่ต้องการแสงแดดมาสังเคราะห์วิตามินเพื่อให้ตัวเองได้มีชีวิตอยู่รอดเช่นเดียวกัน แต่กลับไม่ได้รับความสนใจจากดอกทานตะวันเลย ข้าพเจ้าได้เก็บการพบเห็นนี้เป็นแรงบันดาลใจเพื่อพูดถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ที่ใครมีอายุสาวได้สาวเอาโดยที่ไม่สนใครทั้งสิ้นนั้นตรงกับเหตุการณ์บ้านเมืองเราในปัจจุบันข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์และตีความถึงการรับแสงของดอกทานตะวัน

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรมผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

1.ภาพร่างขนาดเท่าจริง หลังจากที่ได้ภาพร่างแบบแปลนบนกระดาษ a4 เรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจะทำการขยายขนาด เป็น6เท่าจากกระดาษ a4 ลงบนกระดาษขนาดใหญ่ พร้อมกับกำกับขนาดกว้าง ยาว สูง เป็นหน่วยเซนติเมตร กระดาษแผ่นใหญ่นี้จะถูกใช้ในหลายขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนในขั้นโครงสร้างทั้งหมด เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากสำหรับข้าพเจ้า เนื่องจากเราจะสามารถเห็นขนาดและภาพรวมทั้งหมดได้ในขั้นตอนนี้ และยังสามารถช่วยให้เราคำนวณวัสดุที่นำมาใช้ได้

ภาพที่ 94: ภาพร่างขนาดเท่าจริง 1 (ซ้าย)

ภาพที่ 95: ภาพร่างขนาดเท่าจริง 2 (ขวา)

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 96: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.การสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ หลังจากที่ได้ภาพร่างขนาดเท่าจริงแล้ว ข้าพเจ้าจะทำในส่วนด้านในที่เป็นส่วนที่ใช้สำหรับชิงผ้าใบวาดภาพ เนื่องจากโครงสร้างมีโค้งเว้า ย่อและมุม ข้าพเจ้าจึงเลือกวิธีการตัดไม้สนขาวนอก ตามองศาที่กำหนดไว้ แล้วทำการปูแผ่นไม้ เพื่อความสะดวกในการชิงผ้าใบแคนวาส และเพื่อความเรียบร้อยของตัวผลงาน

ภาพที่ 97: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 98: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

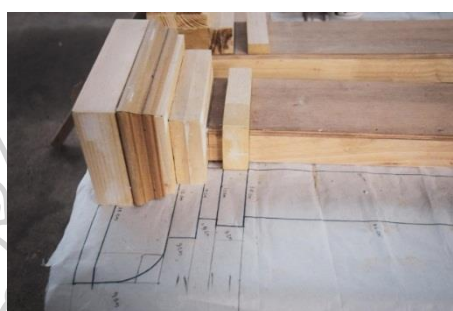
ขั้นตอนนี้ เนื่องจากรูปร่างของเฟรมไม้มีสัดส่วน โค้งเว้า หักมุม นับเป็นอุปสรรคต่อการชิงผ้าใบ แคนวาส เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาด้วยการปูไม้กระดาน จากนั้นจึงผสมกาวลาเท็กซ์กับน้ำ ให้มีลักษณะ ชัน เหนียวที่เหมาะสม ทาลงบนไม้กระดาน แล้วจึงวางปูผ้าใบแคนวาส ตามแนว จากนั้นจึงนำวัสดุที่มีน้ำหนัก เรียบ (จำเป็นต้องมีความเรียบ หากมีส่วนเกิน หรือมีความคมอาจสร้างความเสียหายให้กับผ้าใบแคนวาสได้) ในที่นี้ข้าพเจ้าใช้เป็นแก้วเซรามิกที่มีความหนา หน้าเรียบ กวด ถูวนๆ เพื่อไล่อากาศออกให้หมดและยังเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของกาวได้ดีอีกด้วย จากนั้นจึงทำการลงพื้นด้วยสีที่ถูกออกแบบตามโทนของภาพผลงานไว้แล้ว

ภาพที่ 99: ภาพขั้นตอนการสร้างโครงไม้สำหรับวาดภาพ
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

1.ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 ขั้นตอนนี้ข้าพเจ้านำ ภาพร่างขนาดเท่าจริงมาเป็นตัวกำหนดสัดส่วนทั้งหมด เนื่องจากด้านบนเป็นเหล็กเส้นสาน จึงต้องเปลี่ยนวิธีการ จากเดิมสร้างจากส่วนหัวลงมาส่วนท้าย แต่ในขั้นนี้ข้าพเจ้าจะสร้างจากส่วนของเสาซ้ายขวาก่อนแล้วจึงสร้างฐาน การสร้างเสาซ้ายขวาให้มีขนาดที่เท่ากันหรือให้ใกล้เคียงกันมากที่สุด เราต้องนำฝั่งซ้ายและฝั่งขวามารวมกันเสียก่อน แล้วจึงประกอบบ่อมุม ชั้นต่างๆ ก่อนแยกแบ่งกลาง เราก็จะได้เสาฝั่งซ้ายและฝั่งขวาในสัดส่วนที่เท่าหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด

ภาพที่ 100: การสร้างเสาซ้ายขวา (ซ้าย)

ภาพที่ 101: การสร้างเสาซ้ายขวา (ขวา)

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

ภาพที่ 102: โครงสร้างไม้โดยรวม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

2.โครงสร้างไม้โดยรวม หลังจากที่เราได้เสาทั้งสองข้าง หรือ ฝั่งซ้าย และฝั่งขวา เราจะทำการนำรูปวาดมาเทียบขนาด ให้มีความพอดี ก่อนทำส่วนกลางข้างใต้ภาพ เพื่อยึดทั้งฝั่งซ้าย และฝั่งขวา ในขั้นตอนนี้เราสามารถเพิ่มความแข็งแรง ด้วยการสร้างคาน หรือจุดยึดที่รับแรงได้ หลังจากที่ได้ส่วน

ของโครงสร้างไม้ทั้งหมด ข้าพเจ้าจึงทำการสเก็ตช์เส้นสีดำของรูปภาพ ในส่วนบนสุดของกรอบเพื่อวางแผนการทำงานในขั้นตอนต่อไป

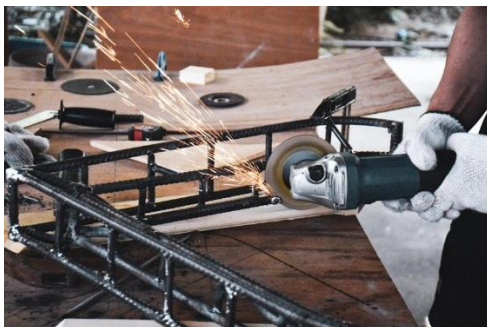
ภาพที่ 103: ภาพขั้นตอนเตรียมโครงสร้างเหล็กส่วนบน
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

3.ขั้นตอนเตรียมโครงสร้างเหล็กส่วนบน หลังจากโครงไม้โดยรวมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนของการเตรียมเหล็กเพื่อทำส่วนยอดของกรอบ ขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าเลือกวิธีคัดลอกแบบจากกระดาษภาพร่างเท่าจริงลงบนแผ่นไม้กระดาษ เพื่อที่เราจะวางเหล็ก ตัดเหล็ก และเชื่อมเหล็กตามเส้นและองศาที่ถูกต้อง

ภาพที่ 104: การประกอบโครงสร้างเหล็ก
ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

4.การประกอบโครงสร้างเหล็ก หลังจากที่เราวัด ตัด ตัดเหล็ก ขนาด 3 หล และ 4 หลที่เป็นข้ออ้อย ได้ครบตามจำนวนแล้ว จึงนำมาติดกันด้วยวิธีการเชื่อมเหล็ก ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความชำนาญสูง และเป็นขั้นตอนที่อันตรายต่อดวงตาที่เกิดจากแสงของไฟขณะที่เชื่อม จึงจำเป็นต้องให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเขามาช่วยเหลือในส่วนนี้

ภาพที่ 105: ภาพการขัดเหล็กด้วยหินเจียรเพื่อความเรียบร้อยสวยงาม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

5.การขัดด้วยใบขัดเหล็กด้วยหินเจียรหลังจากที่เราเชื่อมเหล็กครบทุกจุดตามแบบร่างแล้ว การเชื่อมเหล็กจะมีซีโลหะเกิดขึ้น จะทำให้ผลงานไม่สวย ทำสีไม่ติด เราสามารถแก้ได้ด้วย การ เคาะ หรือ การขัด ให้ซีโลหะหลุดหมดก่อน จากนั้นจึงทำการขัดด้วยใบขัดเหล็กด้วยหินเจียรเพื่อความเรียบร้อยสวยงาม

ภาพที่ 106: ภาพโครงสร้างโดยรวม

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

6.โครงสร้างโดยรวม หลังจากขั้นตอนของการเชื่อมเหล็กในส่วนยอดของกรอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าจะทำการสร้างจุดยึดระหว่างส่วนของเหล็กและส่วนของไม้ เราสามารถเห็นภาพโครงสร้างโดยรวมที่มีขนาดเท่าจริงและภาพรวมทั้งหมดได้ในขั้นตอนนี้ ก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการทำสีต่อไป

ภาพที่ 107: ภาพขั้นตอนการทำสี
 ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

7.ขั้นตอนการทำสี ขั้นตอนการทำสี ข้าพเจ้าเลือกทำเป็นสีโทนดำเพื่อเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกให้ส่งไปยังตัวภาพวาด ขั้นตอนการทำสีข้าพเจ้านำสีโป้ว สำหรับโป้วไม้ นำมาสร้างเทคเจอร์ ที่ให้ความรู้สึกถึงความหยาบ และ เปลี่ยนพื้นผิวไม้ให้มีความเป็นปูนมากขึ้น ก่อนพ่นด้วยสีสเปย์ ดำเงา สลับดำด้าน และทำสีให้มีเอฟเฟคของความเก่าลงได้ในขั้นตอนนี้ด้วย

ภาพที่ 108: ภาพสมบูรณ์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
 ชื่องาน ...รับแสงขนาด 123x85 cm เทคนิค สีสผสม ปี 2022

ที่มา: รูปถ่ายส่วนตัว

8.ภาพสมบูรณ์ หลังจากที่ข้าพเจ้าทำสี่เสร็จสมบูรณ์แล้วจากนั้นเป็นการนำผลงานจิตรกรรมนำมาติดตั้งเข้าด้วยกัน หากจุดยึดที่สามารถรับน้ำหนักได้ เนื่องจากโครงเหล็กด้านบนมีน้ำหนักมากจึงต้องสร้างคานรับน้ำหนักด้านหลังและหาจุดที่สามารถช่วยพยุงและกระจายน้ำหนักของผลงานให้ติดตั้งได้

สรุปผลวิเคราะห์การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะนำสัญญา馬來่อธิบายเรื่องราว เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุการณ์ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ภาษาที่ใช้ในงาน และความสัมพันธ์ระหว่างภาพและวัสดุรอบนอก มีความหมายส่งต่อกัน เกื้อหนุนกันในเชิงเนื้อหามากขึ้น จากคำแนะนำของอาจารย์ภาควิชาที่มีความเห็นว่า ผลงานในชุดวิทยานิพนธ์ มีกำลังในการแสดงออกมากขึ้น เริ่มมีชั้นเชิงในการเล่าเรื่องแยบยลมากขึ้น ให้ความรู้สึกเหมือนภาพปริศนาธรรมที่ เผยให้เห็น และแอบซ่อน ให้ผู้ชมได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการตีความ การทำงานระหว่างภาพและวัสดุรอบนอกมาความเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้น กลายเป็นงานจิตรกรรมสื่อผสม อีกหนึ่งชิ้นที่ทำงานร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ในทัศนะของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าผลงานชุดนี้มีความคิดที่มีลำดับชั้นเรียงเป็นขั้นตอนอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการคิดหาสัญญา ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการเล่าเรื่องได้อย่างลงตัว ไม่เป็นส่วนเกินของกันและกัน ในอนาคตข้าพเจ้าอยากพัฒนาผลงานชุดนี้ ให้มีความสุขในด้านของวัตถุมมากขึ้น ลดความสมบูรณ์ลง และเพิ่มความดิบ ความหยาบที่สามารถเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาได้ และแต่ยังคงพัฒนาในเรื่องของความเป็นตัวตน สร้างความเข้าใจในปัญหานั้น ๆ ให้มากขึ้นอาจจะด้วยวิธีการสร้างเครื่องมือเพื่อรับและกรองข้อมูล ลงพื้นที่ และหาวิธีแก้ไข เพื่อนำข้อมูล ความรู้มาสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ต่อไปในอนาคต

บทที่ 4

การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

สรุปการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ในผลงานการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่1 ข้าพเจ้ามองเห็นถึงชีวิตจริงของคนชั้นล่างถึงชนชั้นกลางระดับล่างที่อยู่ด้วยความยากลำบาก ถูกปิดกั้นความคิด จำกัดความเชื่อ โดยการรับรู้ข้อมูลในช่วงผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่1 ข้าพเจ้ารับรู้ข้อมูลจากการพูดคุย เป็นข้อมูลที่เกิดจากการเริ่มมองเห็นปัญหาความจริงรอบตัว ล้วนมาจากผลของการตัดสินใจของคนชั้นบนๆทั้งสิ้น นับเป็นก้าวแรกที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักกับคำว่า “ความเหลื่อมล้ำ” เป็นเหตุผลสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยในช่วงแรกของการทำงานข้าพเจ้าจะพูดถึงความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากสถาบันการใช้เส้นสายเพื่อให้ได้เข้ารับการรักษาโรคระบาดโควิด เป็นความเหลื่อมล้ำระดับปฐมภูมิ

สรุปการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

ในผลงานการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ในระยะที่2 ข้าพเจ้า เลื่อนเอาเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนผสมในงานเพื่อแสดงถึง สัญญาทางทุนนิยม นำเสนอในรูปแบบผลงานที่มีความร่วมสมัยมากขึ้นด้วยเทคโนโลยี ในผลงานการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ในระยะที่2 ข้าพเจ้าเริ่มรู้ว่าตนเองมีความสนใจในเรื่องความเหลื่อมล้ำมากขึ้นจากเดิม จึงเริ่มมองหาเรื่องราวที่ใหญ่ขึ้นเป็น “ความเหลื่อมล้ำในระบบทุนนิยม” ข้าพเจ้าเริ่มมีการมองเห็นถึงร้านสะดวกซื้อ สถานที่ แร่งงาน ที่ทั้งหมดถูกควบคุมด้วยกลุ่มนายทุนบางกลุ่มที่ครอบคลุมครอบงำ และเป็นตัวกำหนดทิศทางการก้าวเป็นช่วงการทำงานที่เริ่มฝึกให้ข้าพเจ้าลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพื่อหาข้อเท็จจริงที่เป็นผลกระทบต่อกลุ่มคนชั้นล่าง ในการสร้างผลงานช่วงนี้ข้าพเจ้าต้องการสร้างงานที่มีเนื้อหาตรงไปตรงมา เล่าเรื่องแบบเส้นตรง และยังมีการนำข้อมูลจริงมานำเสนอเพื่อต้องการให้ผู้ชมได้รับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจริง

สรุปการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานการพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ในการสร้างผลงานช่วงนี้ ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการแสดงออกถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำในระดับที่ใหญ่ขึ้นเรียกว่า "ความเหลื่อมล้ำระดับโครงสร้าง" เนื่องจากบางปัญหาที่มีความเสี่ยงแต่เป็นปัญหาที่ไม่พูดถึงไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงนำสัญญาเข้ามามีส่วนร่วมช่วยในการเล่าเรื่อง แทนการเล่าแบบตรงไปตรงมาด้วยข้อเท็จจริง ทำให้เกิดภาษาในจิตรกรรมขึ้นและยังชวนให้ตีความ ทำให้ผลงานในชุดวิทยานิพนธ์ มีกำลังในการแสดงออกมากขึ้น เริ่มมีชั้นเชิง

ในการเล่าเรื่องที่แยบยลมากขึ้น ให้ความรู้สึกเหมือนภาพปริศนาธรรมที่เผยให้เห็น และแอบซ่อน ให้ผู้ชมได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการตีความ ด้วยจุดมุ่งหมายคือการสร้างความเข้าใจ ตระหนักถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ประชากรส่วนใหญ่ในประเทศกำลังประสบ

ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงาน	เนื้อหา/แนวคิด	รูปแบบ/เทคนิคสร้างสรรค์	การสื่อความหมาย
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่1ขั้นที่1</p> 	<p>-ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของประเด็นโรคระบาดโควิด-19 ที่เห็นถึงความเสียสละของทีมแพทย์ที่เป็นด่านหน้าในการช่วยเหลือ รักษาผู้ป่วยติดเชื้อ</p>	<p>-ผลงานสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคจิตรกรรมบนผ้าใบ โดยในผลงานชิ้นนี้ได้มีการหยิบเอากรอบที่มีลวดลายเดียวกับผลงานของดา วินชี ที่มีชื่อผลงานว่า พระผู้ช่วยให้รอด</p>	<p>-การระบาดของโควิด19 ทีมแพทย์ที่เป็นด่านหน้าในการช่วยเหลือรักษาผู้ป่วยติดเชื้อ กลับถูกยกความดีความชอบให้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่เข้ามาช่วยในความเป็นจริงความเชื่อช่วยได้เพียงทางจิตใจเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงอยากให้ความสำคัญกับบุคลากรทางการแพทย์ต่างหากที่เปรียบเสมือนพระผู้ช่วยให้รอด</p>
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่1ขั้นที่2</p> 	<p>พูดถึงประเด็นเนื้อหาการสูญเสียจากการบกร่องของหน่วยงานรับผิดชอบภาครัฐ ความประมาทรู้เท่าไม่ถึงภัยโรคระบาด ของหน่วยงานรับผิดชอบ จนทำให้เกิดความสูญเสีย</p>	<p>-ผลงานสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคจิตรกรรมบนผ้าใบ โดยในผลงานชิ้นนี้ได้มีการหยิบเอากรอบที่มีลวดลายเกี่ยวกับหน่วยงานรับผิดชอบในที่นี้คือกระทรวงสาธารณสุขที่ละเลยและชะล่าใจจนควบคุมมาตรการไม่ทัน</p>	<p>ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ายังใช้วิธีเดียวกับกับผลงานชิ้นที่1 แต่เพิ่มเนื้อหาการเกี่ยวข้อด้วยตราสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความประมาทเลินเล่อ และรู้เท่าไม่ถึงภัยของหน่วยงานรับผิดชอบ จนทำให้เกิดความสูญเสียมากมาย จนทำให้เกิด ภาพแม่ที่สูญเสียลูกน้อยจากเหตุการณ์โควิด</p>

ผลงาน	เนื้อหา/แนวคิด	รูปแบบ/เทคนิค สร้างสรรค์	การสื่อความหมาย
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่1 ชั้นที่3</p> 	<p>การพูดถึงประเด็น ความเหลื่อมล้ำที่ เกิดขึ้น โดย แสดงออกผ่าน โครงสร้างในส่วน ของกรอบที่ถูกแกะ ด้วยวัสดุสีทองที่ สร้างความขัดแย้ง กับภาพจิตรกรรม</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิค จิตรกรรมบนผ้าใบ โดยในผลงานชิ้นนี้ได้ มีการหยิบเอากรอบ ที่มีโครงสร้างที่มี ลักษณะคล้ายกันกับ กำแพง พระบรมมหาราชวัง</p>	<p>ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้า ต้องการสื่อความ หมายถึงคนเร่ร่อนที่ นอนอาศัยอยู่รอบรั้ว พระบรมมหาราชวังเพื่อ สร้างความสะเทือนใจ และการมองเห็นปัญหา ของความเหลื่อมล้ำ ใน ที่นี่</p>
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่1 ชั้นที่4</p> 	<p>ยังคงพูดถึงประเด็น ความเหลื่อมล้ำที่ เกิดขึ้น มีความ เชื่อมโยงกันกับ ผลงานชิ้นที่3 คือ การใช้สัมพันธ์บท ระหว่างภาพเล่า เรื่องกับวัตถุเล่า สถานที่ และ สถานะบางอย่างที่ สร้างประเด็นความ ขัดแย้งและ ความ เหลื่อมล้ำในสังคม</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิค จิตรกรรมบนผ้าใบ โดยในผลงานชิ้นนี้ได้ มีการหยิบเอากรอบ ที่มีโครงสร้างที่มี ลักษณะคล้ายกันกับ พระราชวังสีทอง ล้อมรอบบ้านใน ชุมชนแออัดริมน้ำที่ เก่าและทรุดโทรม</p>	<p>แสดงออกถึงปัญหา ความเหลื่อมล้ำ เข้าไม่ ถึงสิทธิประโยชน์ของ ประชาชน หรือเป็น ความรู้สึ่งหวั่นที่ถูกปิดกั้น ไม่ให้ตั้งคำถาม ผลงาน ชิ้นนี้จึงพยายามชวนตั้ง คำถามและพยายามจะ แสดงให้เห็นถึงความ เป็นจริงที่เหลื่อมล้ำของ ชุมชนแออัดที่ควรได้รับ การช่วยเหลือ</p>

ผลงาน	เนื้อหา/แนวคิด	รูปแบบ/เทคนิค สร้างสรรค์	การสื่อความหมาย
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่2 ชั้นที่ 1</p> 	<p>ความสัมพันธ์ ระหว่าง คนกับ สถานที่ ความสัมพันธ์ของ กลุ่มคนรากหญ้า กับการโดยสาร รถไฟราคาถูก การ ทำการค้าของคน ต่างจังหวัดที่เดิน ทางเข้ามาขายของ ในกรุงเทพฯ</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิคสื่อผสม ประกอบด้วย จิตรกรรมบนผ้าใบ และประติมากรรม รวมกันเป็น1ชิ้นเพื่อ เล่าเรื่องราวสะท้อน ถึงปัญหาความ เหลื่อมล้ำ</p>	<p>ความเสียหายกับกลุ่ม คนรากหญ้าหากยุบ สถานีหัวลำโพง สถานี ที่ผูกโยงกับคนรากหญ้า อย่างแยกไม่ออก และ การนำสถานีที่หัวลำโพง เพื่อเปลี่ยนเป็น ห้างสรรพสินค้านับว่า เป็นการมองข้าม ประชาชนรากหญ้า อาจก่อให้เกิดความรู้สึก ถึงความเหลื่อมล้ำอย่าง รุนแรง</p>
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่2 ชั้นที่2</p> 	<p>การเข้ามาของร้าน สะดวกซื้อส่งผล กระทบต่อร้านค้า ปลีกรายย่อย ส่งผล ให้ร้านค้าปลีกราย ย่อยจำเป็นต้องปิด กิจการ ข้าพเจ้า ต้องการนำเสนอ ความเหลื่อมล้ำ ด้านอำนาจการค้า จากกลุ่มร้านค้า นายทุน</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิคสื่อผสม เล่าเรื่องราวสะท้อน ถึงปัญหาความ เหลื่อมล้ำการเข้ามา ของร้านสะดวกซื้อ ในชุมชน</p>	<p>การเข้ามาของร้าน สะดวกซื้อที่เข้ามาเป็น เหตุให้ร้านค้าโชห่วย ร้านชำต้องปิดกิจการ ในที่สุดเนื่องจากทุน การบริการเทคโนโลยี หรือการให้ความ ช่วยเหลือจากภาครัฐสู่ กับร้านสะดวกซื้อไม่ได้</p>

ผลงาน	เนื้อหา/แนวคิด	รูปแบบ/เทคนิค สร้างสรรค์	การสื่อความหมาย
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่2 ชั้นที่ 3</p> 	<p>ต้องการสร้างผลงานที่มีรูปทรงลักษณะใกล้เคียงกับร้านสะดวกซื้อที่เข้ามาขยายสาขาเป็นเหตุให้ร้านค้าในชุมชนต้องปิดตัวลงไปเป็นจำนวนมาก</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคสื่อผสมเล่าเรื่องราวสะท้อนถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำการเข้ามาของร้านสะดวกซื้อในชุมชน</p>	<p>การเข้ามาขยายสาขาของร้านสะดวกซื้อร้านนี้ ทำให้ร้านค้าในชุมชนต้องปิดตัวลงไปเป็นจำนวนมาก เนื่องจากไม่มีทุนมากพอที่จะจัดโปรโมชั่น สินค้าและบริการให้ทัดเทียมได้ ซึ่งขั้นนี้เป็นขั้นต่อยอดจากผลงานก่อน</p>
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่2 ชั้นที่ 4</p> 	<p>สร้างเนื้อหาโดยการนำเสนอความยากลำบากของชีวิตคนแรงงานสร้างความขัดแย้งกันระหว่างคนและสถานที่ ทั้งยังเลือกใช้วัตถุเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงออกถึงความเหลื่อมล้ำ</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคสื่อผสมเล่าเรื่องราวสะท้อนถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำของชีวิตคนชนชั้นแรงงานข้าพเจ้าเลือกนำเสนอความเป็นสนิม ความเป็นโครงสร้างเหล็ก การสานเหล็กที่มีความเกี่ยวโยงกันในอาชีพ</p>	<p>ความยากลำบากของชีวิตคนแรงงานหญิงที่ต้องแอบกินข้าวเหนียวหลังกองอิฐกองปูนที่กำลังก่อสร้างสถานที่สำคัญ</p>

ผลงาน	เนื้อหา/แนวคิด	รูปแบบ/เทคนิค สร้างสรรค์	การสื่อความหมาย
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่1</p> 	<p>แสดงออกถึง ความรู้สึกสะท้อน อารมณ์กับ เหตุการณ์ที่คนใน เครื่องแบบสีทากี้ ทำกับประชาชน การรีดไถ การเอื้อ ประโยชน์ส่วนตัว มากกว่าส่วนรวม โดยใช้อำนาจเป็น เครื่องมือ</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิคสื่อผสม เล่าเรื่องราวสะท้อน ถึงปัญหาความ เหลื่อมในผลงานชิ้น นี้ข้าพเจ้านำ สถาปัตยกรรมที่ เกี่ยวกับตำรวจ นำมาทำให้บิดเบี้ยว เพื่อสะท้อนถึง อุดมการณ์ ปัญหาที่ เกิดจากโครงสร้าง ภายในที่บิดเบี้ยว</p>	<p>การใช้อำนาจในทางที่ ผิด ใช้อำนาจเป็น เครื่องมือกระทำการ รังแก เอาเปรียบและรีด ไถ เป็นเหมือนไฟที่ไหม้ หญ้าที่ข้าพเจ้าแทน ความถึงประชาชน</p>
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่2</p> 	<p>ข้าพเจ้ามอง หาสัญญาณ ที่พูดถึง การเสียดสีของคน ที่ต่อสู้ กับปัญหา ต่าง ๆ ในประเทศ ไทย ซึ่งเป็นที่เรื่อง ยากมาก ๆ และ ไม่ใช่ว่ามันจะ สำเร็จได้โดยง่าย แต่ความตั้งใจและ การเสียดสีที่ เกิดขึ้นทุกครั้งนั้น มันสร้างพลังมาก ขึ้นเรื่อย ๆ</p>	<p>ผลงานสร้างสรรค์ ด้วยเทคนิคสื่อผสม เล่าเรื่องราวสะท้อน ถึงปัญหาความ เหลื่อม ด้านอำนาจ โดยนำ แผ่นอะลูมิเนียม วัตถุโลหะเข้ามามี ส่วนร่วมในการ ทำงานที่สื่อถึงความ แข็งแรง</p>	<p>ข้าพเจ้าใช้สัญญาณในการ ทำเรื่องยากๆ เป็น เหมือนการปลูกดอก Carnation เรื่องยากที่ ข้าพเจ้าพูดถึงคือ การต่อสู้เพื่อสิ่งที่ ถูกต้องในประเทศ</p>

ผลงาน	เนื้อหา/แนวคิด	รูปแบบ/เทคนิค สร้างสรรค์	การสื่อความหมาย
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่3 	นำสถาปัตยกรรมที่เป็นเหมือนตัวแทนของความเหลื่อมล้ำที่ไม่ได้สร้างสำหรับประชาชนหรือประชาธิปไตย แต่อาจถูกสร้างขึ้นเพื่อเคารพต่อบางสิ่งเหมือนดอกทานตะวันที่ชื่อสัตย์และเคารพต่อดวงอาทิตย์	ผลงานสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคสื่อผสมเล่าเรื่องราวสะท้อนถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านอำนาจ โดยนำสถาปัตยกรรมสัปปายะสถานมาเป็นต้นแบบ จากนั้นใช้เหล็กเส้นสานกันเพื่อเผยให้เห็นชั้นโครงสร้างภายใน	ในทัศนะของข้าพเจ้า ดอกทานตะวันต้องแข่งกันสูง เพื่อที่จะรับแสงได้อย่างเต็มที่ โดยไม่คำนึงถึงต้นหญ้าเล็กน้อยที่อยู่บนพื้นดิน ทั้งที่ต้องการแสงแดดให้ตัวเองได้มีชีวิตรอด เช่นเดียวกับสังคมไทย

วิเคราะห์ผลการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ

การผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุในผลงานข้าพเจ้า เกิดจากการให้ความสำคัญต่อกรอบรูป ซึ่งนอกเหนือไปจากความงามเพียงอย่างเดียวแต่ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายที่จะเพิ่มความหมาย เนื้อหาลงไปในส่วนของกรอบด้วย จากการทำงานศิลปะในลักษณะนี้ข้าพเจ้าจำแนกข้อดีและข้อเสีย ที่นำไปสู่การพัฒนาผลงานในอนาคตดังนี้

1. ข้อดีของการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ

- ช่วยเพิ่มความสมบูรณ์ด้านเนื้อหา ให้มีความหนักแน่นมากขึ้น
- มีพื้นที่ให้ผู้ชมได้มีโอกาสตีความ ถึงความสัมพันธ์ของจิตรกรรมและวัสดุที่มุ่งเน้นประเด็นปัญหาของความเหลื่อมล้ำ
- รูปแบบของผลงานมีความร่วมสมัย

2. ข้อเสียของการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ

- ผลงานต้องการ การควบคุมเนื้อหาในช่วงของการสร้างสรรค์ เพื่อไม่ให้มีความหมายสวนทางกัน

-ผลงานต้องการ ความลงตัว และความขัดแย้ง ในเวลาเดียวกัน กล่าวคือ ผลงานต้องการ ความลงตัวของความสัมพันธ์กันระหว่างจิตรกรรมและวัสดุ ที่เกิดจากการขัดแย้งกันในเรื่อง ของเนื้อหา

-ผลงานใช้เวลาในการทำงานมากเกินไป โดยใช้เวลาการสร้างสรรค์ผลงานกินเวลาถึง 1 เดือน ต่อ1ผลงาน

ในการสร้างผลงานลักษณะนี้ตามทัศนะของข้าพเจ้าพบว่า ผลงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 และ 3 เนื่องจากมีการอ้างอิงถึงโครงสร้างสถานที่ ที่มีความสำคัญเชิง สัญลักษณ์ นำมาสร้างเนื้อหาด้วยเทคนิคขั้นตอนการสร้าง โดยแบ่งน้ำหนักการเล่าเรื่อง อย่าง สมเหตุสมผลกับผลงานจิตรกรรม จึงทำให้เนื้อหามีมิติมากขึ้น ผลงานชิ้นที่ไม่ประสบความสำเร็จนัก เป็นชิ้นผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2 ชิ้นที่ 2 เนื่องจากข้าพเจ้าได้มีโอกาสนำผลงานชิ้นดังกล่าวไป แสดงผลงาน และมีโอกาสได้พูดคุยกับผู้ชม ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ผลงานต้องการบอกถึงร้านค้า กับ เหตุการณ์ผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่ด้วยการพยายามใส่เทคโนโลยีมากเกินไปทำให้ผลงานสื่อความหมาย เพียงแค่ความขัดแย้งทางเทคโนโลยีเท่านั้น จึงทำให้ผลงานชิ้นดังกล่าวดึงดูดผู้ชมให้ติดอยู่แค่กายภาพ ภายนอก ไม่สามารถทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงสารที่แท้จริงได้

วิเคราะห์ผลการใช้สัญลักษณ์ในงานจิตรกรรม

การใช้สัญลักษณ์ในงานของข้าพเจ้าเริ่มจากการสร้างกรอบที่หยิบยืมมาจากกรอบที่เคยใส่ ภาพจิตรกรรมที่มีความหมายติดมากับผลงานเช่นผลงานชื่อ พระผู้ช่วยให้รอด ของดาวินชี และเริ่มมี การนำสัญลักษณ์ในรูปแบบของตรากระทรวงที่พัฒนามาเป็นรูปแบบของโครงสร้างสถาปัตยกรรม และสัญลักษณ์ในผลงานชุดวิทยานิพนธ์ที่เริ่มมีการนำดอกไม้เข้ามาเป็นสัญลักษณ์ในการเล่าเนื้อหา

ตารางที่ 2 ตารางการใช้สัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมและวัสดุ

จิตรกรรม	วัสดุเสริมเนื้อหา
เป็นการใช้สัญลักษณ์ ที่มาจาก ทศนธาตุในผลงาน จิตรกรรม ที่มาจากโทนสี เส้น น้ำหนัก รวมไปถึงการใช้ สัญลักษณ์จากรูปของดอกไม้ ความหมายของดอกไม้ที่มี ต่อความรู้เดิมหรือเป็นความหมายที่รู้และได้รับการ ยอมรับในวงกว้าง นำมาเรียงร้อยกันเพื่อเล่าเรื่องราว เช่นดอกทานตะวันที่แทนถึงความซื่อสัตย์ที่มีต่อดวง อาทิตย์, หย้าที่ให้ความหมายถึงคนรากหญ้า	เป็นการใช้สัญลักษณ์ ที่มาจากโครงสร้างสถานที่ ที่มี ความสำคัญต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ หรือปัญหาความ รุนแรงนั้น ๆ เช่น การพูดถึงการทำงานของตำรวจ ที่ หยิบยกสถาปัตยกรรมของตำรวจมาบิดโครงสร้างเพื่อ สร้างความหมาย หรือการนำสีจากสัญลักษณ์ของร้าน สะดวกซื้อมาใช้ในการสร้างกรอบ

สังเกตได้ว่า หากนำสัญลักษณ์ของส่วนของจิตรกรรม และ วัสดุเสริมเนื้อหา แยกออกจากกัน การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจะเป็นเพียงภาพประกอบ สัญลักษณ์ที่เน้นถึงการตีความ และความเข้าใจแบบง่าย ๆ ตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อน หากนำสองสิ่งมาผสมรวมกันจะทำให้ผลงานของข้าพเจ้ามีความแปลกใหม่ และมีชั้นเชิงในการตีความและแทนความมากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานชุด “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” เป็นผลงานศิลปะรูปแบบสื่อผสม ที่พูดถึงความเหลื่อมล้ำโดยเริ่มจากการเริ่มมองเห็นความจริงจากปัญหารอบตัว ที่เกิดจากผลของการเหลื่อมล้ำ การเอาใจเอาเปรียบ ปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย รวมไปถึงการใช้ภาษาครอบคลุมบิดเบือนปิดบังความจริงเพื่อปิดกั้นความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนทุกระดับพึงได้รับ นับเป็นเหตุผลสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดวิทยานิพนธ์

การมองเห็นปัญหาที่มีอยู่ในสังคม ขยายจากความสนใจรอบตัวนำไปสู่การคิดค้นวิธี ภาษาที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความเฉพาะตัว ผ่านรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสื่อผสมที่ซับซ้อนให้ผู้ชมได้ตระหนักรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานในมุมมองที่หลากหลาย และความหลากหลายทางด้านการแสดงออกผ่านตัวผลงาน

การนำเสนอผลงานของข้าพเจ้าถูกแบ่งออกเป็นระยะในการสร้างผลงาน ตามความสนใจในเรื่องความเหลื่อมล้ำเรื่องนั้น ๆ โดยเริ่มจากการคัดเลือกเพื่อเข้ารับการรักษาโรคระบาดโควิด จนทำให้เกิดความสูญเสียมากมายมหาศาล การเข้ามาของร้านค้าสะดวกซื้อที่มีอำนาจทางการตลาดมากกว่า จนทำให้ผู้ค้ารายย่อยต้องปิดกิจการไป เหตุการณ์ที่เกือบปิดสถานีหัวลำโพงนับว่าเป็นเหมือนการตัดแขนตัดขาคนรากหญ้าที่จำต้องโดยสารเข้ามาค้าขาย กลับบ้านตามภูมิภาคด้วยตัวรถไฟราคา ย่อมเยา และขยายมุมมองความคิดกว้างคิดถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากโครงสร้างอำนาจ หรือความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากคนชนชั้นปกครอง ซึ่งเรื่องราวที่กล่าวมาทั้งหมดถูกจัดอยู่ในปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดด้วยเทคนิควิธีการทางศิลปกรรม เพื่อสร้างความเข้าใจต่อสถานการณ์ สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์ชุด “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” เป็นผลงานศิลปะรูปแบบสื่อผสม ที่พูดถึงความเหลื่อมล้ำโดยเริ่มจากการเริ่มมองเห็นความจริงจากปัญหารอบตัวให้มีความสำคัญกับการนำเสนอในประเด็นของความเหลื่อมล้ำในความเหลื่อมล้ำเป็นต้นเหตุและปัจจัยสำคัญต่อปัญหาที่สร้างผลกระทบรุนแรงต่อด้านอื่นๆ เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย หรือแม้แต่การปิดกั้นความรู้ความเข้าใจและการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกระดับพึงได้รับ นับเป็นการเอาใจเอาเปรียบคนชนชั้นล่างถึงชนชั้นกลางระดับล่าง นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมรวมกับทฤษฎีและอิทธิพลต่าง ๆ ที่ได้รับทั้งในส่วนของเทคนิคและเนื้อหาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

การมองเห็นปัญหารอบตัวที่มีอยู่ในสังคม นำไปสู่การคิดค้นวิธีการสร้างสรรค์ผลงานผ่านรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสื่อผสมที่มีรูปแบบเฉพาะ ที่เกิดจากการผสมผสานกันระหว่างงานจิตรกรรม และกรอบที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญจนยกระดับกลายเป็นผลงานชิ้นเดียวกัน ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักรับรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย จากการสร้างสรรค์ผลงานในมุมมอง เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และถูกแบ่งออกเป็นระยะในการสร้างผลงานตามความสนใจในเรื่องความเหลื่อมล้ำเรื่องนั้น ๆ ไล่ระดับจากเรื่องเล็กรอบตัวไปจนถึง และขยายมุมมองจนถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำระดับโครงสร้างอำนาจทางสังคม จากคนชนชั้นปกครอง

ผลงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่าผลงานทัศนศิลป์ของข้าพเจ้าจะสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจต่อผู้ชม เพื่อประโยชน์สูงสุดอันเกิดจากการตระหนักรับรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำ และก้าวเข้ามามีส่วนรวมในการแก้ไขปัญหาด้วยกัน

อภิปรายผล

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “สังคมในพื้นที่ของความเหลื่อมล้ำ” เป็นการศึกษาความเหลื่อมล้ำของคนชนชั้นล่างถึงชนชั้นกลางระดับล่าง สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำ เพื่อการตระหนักรับรู้ถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำในวงกว้างแสดงออกผ่านจิตรกรรมสื่อผสม ที่เกิดจากการผสมผสานกันระหว่างงานจิตรกรรมกับวัสดุ จนเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่น การนำเสนอผลงานที่วิพากษ์วิจารณ์การเข้ารับการรักษาโรคระบาดโควิดที่เกิดจากการประมาทและ

การไม่เตรียมความพร้อมของกระทรวงสาธารณสุข โดยการนำเสนอภาพเหตุการณ์หญิงสาวที่ต้องเสียลูกน้อย โดยมีวัตถุประสงค์ที่มีสัญลักษณ์ของกระทรวงสาธารณสุข หรือการสร้างสถาปัตยกรรมสัปปายะสถาน รัฐสภาใหม่ เกียกกาย ที่ไม่ได้เป็นการสร้างรัฐสภาที่แสดงออกถึงการออกแบบมาเพื่อการปกครองประชาธิปไตย ด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีคิดที่เป็นระบบตรงไปตรงมาเรียบง่ายทำให้สามารถส่ง-รับสารได้ง่าย

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัญหาความเหลื่อมล้ำฝักรากลึกเป็นหนึ่งในเดียวกับโครงสร้างของสังคม ได้ระดับความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆตามชนชั้นที่ต่ำลง ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่ในท่ามกลางสังคมของความเหลื่อมล้ำ นี่จึงส่งผลให้กระบวนทัศน์ วิธีการทำงานของข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปที่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นำมาสร้างเป็นผลงานสื่อผสม สร้างความรู้ความเข้าใจต่อผู้ชมเพื่อให้เกิดการตระหนักรับรู้ถึงความรุนแรงจากปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ต้องเร่งแก้ไข

รายการอ้างอิง

- Honore Daumier. (2566). <https://www.theartstory.org/artist/daumier-honore/>
- Honoré Daumier. (2566). Gargantua. <https://www.wikiart.org/en/honore-daumier/gargantua-1831>
- Jean Francois Millet เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส (2566). <https://gigafox.ru/th/health/zhan-fransua-mille---francuzskii-zhivopisec-kratkaya-biografiya-zhana-fransua-mille-zhan-fransua-mille-bi/>
- Realist Genre Painting, B. S. (2566). The Gleaners (1857) by Jean-Francois Millet. <http://www.visual-arts-cork.com/paintings-analysis/gleaners-millet.htm>
- กฤษตาพร กุร์แบ. (2566). <https://bitly.com/1MV375w,%20>
- เจริญสินโอฬาร, โ. (2020). ว่าด้วยความคิดทางการเมืองของ ฌาคส์ ร็องซีแยร์ : The Political of Jacques Ranciere. สมมติ, สนพ.
- ดร.จอห์น นพดล วศิณสุนทร. (2556). “มายาคติกับมายากลในสังคมไทย” มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์]. <http://johnnopadon.blogspot.com/2015/10/roland-barthes-myth-post-structural.html>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). ส่องเศรษฐกิจปี 2565 ก้าวแรกหลังมรสุมโควิด 19. https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256406TheKnowledge_EconomicOutlook.aspx
- มณฑิยา บุญมา. (2532). กิจกรรมของชีวิตชนบท มหาวิทยาลัยศิลปากร]. กรุงเทพฯ. <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/id/a34b1ded-7ef6-4935-85ca-71ed0319d2f1/Fulltext.pdf?attempt=2>
- รายชื่อจังหวัดของประเทศไทยเรียงตามพื้นที่. (2553). <https://shorturl.asia/LK8iV>
- ศิลปะสำนึกนิยม <https://www.moma.org/collection/terms/social-realism>
- สำนึกนิยมและศิลปะลัทธิประทับใจ,. (2566). http://www.digitalschool.club/digitalschool/art/art6_1/lesson3/3-11.php
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน. จังหวัดปทุมธานี. <http://www.osmnorthcentral1.go.th/pathumthani/economic>
- สุริยะ ฉายะเจริญ. (2556). ความเป็นธงชาติ. http://jumpsuri.blogspot.com/2013/11/blog-post_10.html

- อาจารย์ ดร.สายัญ แดงกลม. (2546). นอกกรอบจิตรกรรม. วารสารรวมบทความวิชาการ คณะ
โบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2(4). [http://www.damrong-
journal.su.ac.th/upload/pdf/65_13.pdf](http://www.damrong-journal.su.ac.th/upload/pdf/65_13.pdf)
- โอโนเร โดมึเย (2566). https://en.wikipedia.org/wiki/Honor%C3%A9_Daumier

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ภาคภูมิ รุ่งเรือง
วัน เดือน ปี เกิด	5 มีนาคม 2541
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	109/11 หมู่2 ตำบล บางชะแยง จังหวัด ปทุมธานี 12000
ผลงานตีพิมพ์	นิทรรศการกลุ่ม พ.ศ. 2566 -โครงการนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ยอดเยี่ยม ครั้งที่15 หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ The Queen's Gallery -นิทรรศการศิลปะ มิตร - Nine / Mid - Nine โดยนักศึกษาระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ Old Town Gallery กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2565 -Art For Mindโครงการสร้างสรรค์จิตรกรรมเพื่อ บำบัดสุขภาพทางใจแก่ผู้ป่วย และบุคลากร ทางการแพทย์ในโรงพยาบาล ครั้งที่3 พ.ศ.2564 -Paints mixed pigments 2020by Senior Students of Painting Department. The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts SILPAKORN UNIVERSITY หอศิลป์บรมราชกุมารี พ.ศ.2562 -Art For Mind จิตรกรรมเพื่อบำบัดสุขภาพ ทางใจแก่ผู้ป่วย และบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลปทุมธานี พ.ศ.2561 -ห้กมูม exhibition : I Box gallery นครปฐม

-Being Human exhibition : ณ หอสมุดกลาง

พระราชวังสนามจันทร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

-Love@First Sight นิทรรศการรักแรกพบ

ณ Lhong 1919 Heritage at Heart

นิทรรศการเดี่ยว

พ.ศ.2565

Sad But true

Art4C, Gallery and Creative Learning Space

รางวัลที่ได้รับ

2566 โครงการนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ยอดเยี่ยม ครั้งที่15 หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ The Queen's Gallery

พระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ The Queen's Gallery

